

[1984 மார்ச் 28]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன் வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2 மற்றும் அட்டவணை ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 26/1984) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும். ”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(முற்பகல் 10-30)

7. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1994-85—வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண். 32—பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியோர் நலன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 32.—பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 10,98,64,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும். ”

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவரவர்களே, படித்து பட்டம் பெற்று வேலையில்லாமல் இருந்துவரும் மாணவர்களுக்கு மாதம் ஐம்பது ரூபாய் தருவதை அனைவருக்கும் தர வேண்டிய அவசியம் கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 10,98,64,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”

1984 மார்ச் 28]

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, வாசுதேவநல்லூரில் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மாணவர் விடுதிக்கு புதிய கட்டிடம் கட்டப்படாமலிருப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 10,98,64,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. மு. அப்பாதுரை : தலைவரவர்களே, பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறையின் மூலம் வழங்கப்படும் சலவை தொழிலாளர், முடி திருத்துவோர் ஆகியோர்களுக்கு வழங்கப்படும் பொருட்களுக்கு கூடுதல் தொகை வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 10,98,64,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் : தலைவரவர்களே, பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலன் பற்றிய கொள்கை விளக்கப் புத்தகம் ஒன்று ** மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் அவையில் பேசியதாக ஏற்று, அவைக்குறிப்பில் ஏற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களையும், ஆலோசனைகளையும் வழங்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவைகளுக்கு இறுதியில் நான் என்னுடைய பதிலைத் தெரிவிக்கிறேன்.

*திரு. பி. தங்கவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பிற்பட்டோர் நல மானியக் கோரிக்கைமீது இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக எனது கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பளித்ததற்காக முதலிலே நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பேரவையிலே பிற்பட்ட சமுதாயத்திற்காக வாதாடி வந்தவர்தான் இன்றைய பிற்பட்டோர் நல அமைச்சராக இருக்கிறார் என்பதைக்காண நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சமுதாயத்திலே சமதர்மம் மலர வேண்டுமென்றுதான் நமது சமுதாய சீர்

**136 178-ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

[திரு. பி. தங்கவேலு]

[1984 மார்ச் 28]

திருத்த சிற்பிகள் எல்லாம் இந்த நாட்டிலே பாடுபட்டு வந்தார்கள். அந்த முறையிலே இன்றைக்கு பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர் இந்தத் துறைக்கு அமைச்சராக நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார் என்று நம்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

அன்றைய தினம் பாரதப் பிரதமராக இருந்த ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் மூலம் சமுதாயத்திலே சமதர்மம் மலர வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதன் மூலம் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு சமூக ரீதியாகவும் கல்வி ரீதியாகவும் விசேஷ சலுகைகள் அளிக்க கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வாய்ப்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் அண்டை மாநிலமான கர்நாடகத்திலே பிற்பட்ட மக்களுக்கு ஒவ்வொரு பிரிவினும் தனித்தனியாக அந்த அரசு ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே இன்றையதினம் 50 சதவீதம் பிற்பட்ட மக்களுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் தற்போது பிற்பட்டோர் பட்டியலிலே ஏறத்தாழ 60 சதவீத மக்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிற்பட்ட தன்மை முற்றிலும் ஒரே நிலையில் சீராகி இருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் நாம் சொல்ல வேண்டும்.

பிற்பட்டோர் பட்டியலில் காணப்படுகின்ற ஒரு சில குறிப்பிட்ட சாதியைச் சார்ந்தவர்கள்தான் இன்றைக்குப் பயன் அடைகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் என்னால் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. தமிழகத்தின் வடக்கு மாவட்டங்களில் வன்னியர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். தெற்குப் பகுதியிலே முக்குலத்தோர், முத்து ராஜாக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த உண்மையை மதிப்பிற்சூரிய சட்டநாதன் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட பிற்பட்டோர் நலக் குழு அறிக்கை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. மாண்புமிகு பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் 1931-32 ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே பிற்பட்டோர் நல மானியக் கோரிக்கை மீது பேசுகின்றபோது, ஒரு கருத்தினைச் சொன்னார்கள். பின்தங்கிய மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சலுகைகளைப் பொறுத்தவரையில், பின்தங்கிய மக்களில் ஒரு சில குறிப்பிட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் இன்றையதினம் பயன் அடைந்து வருகிறார்கள். உண்மையிலேயே பின்தங்கிய இனத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு, அந்த இனத்திற்குரிய சலுகைகள் இன்னும் அளிக்கப்படவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பாகுபாடுகளைக் களைய வேண்டுமென்றால், பின்தங்கிய பட்டியலிலுள்ள ஒவ்வொரு சாதிக்கும் அவர்கள் சார்ந்திருக்கின்ற மக்கள் தொகை அடிப்படையிலே தனித் தனியாக ஒதுக்கீடுகளைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் இந்தத்

1984 மார்ச் 28]

[திரு. பி. தங்கவேலு]

தனி ஒதுக்கீடுகள் அமைக்கும் பொறுப்பை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றிருக்கிறார்கள். என்ன காரணத்தினாலோ இந்தப் பிற்பட்டோர் நல அறிக்கையில் ஒதுக்கீடுகள் பற்றி குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதை வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய மக்களுக்கு கல்வியறிவு அளித்தால் மட்டும் போதாது. வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுகின்ற தொழிற் கல்வியும் அளிக்கப்பட வேண்டும். இந்தத் தொழிற் கல்வி விசேஷ சலுகைகள் மூலமாகத்தான் அமைக்கப்பட முடியும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெருந்தலைவர் காமராஜினுடைய ஆட்சிக் காலம் தமிழகத்தில் ஒரு பெருமகன்மாகத் திகழ்ந்தது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பெருந்தலைவர் காமராஜ் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சராக இருந்தபோது பின்தங்கிய பகுதியான அரியலூரில் ஒரு தொழிற்பயிற்சிக் கூடத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்தப் பகுதியிலே அனைத்துத் துறைகளிலும் பின்தங்கிய மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் அந்தத் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தை அரியலூரில் ஏற்படுத்தினார்கள். இன்றையதினம் அகில இந்தியப் போட்டியிலே, 5 முறை அகில இந்திய பரீட்சையில் முதலாவதாக வந்திருக்கிறார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு அரசு சரியான சலுகைகளையும், கல்வி வசதியையும் அளித்தால்தான், அவர்கள் இன்றைக்கு முன்னேற முடியும் என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டாக இதைச் சொன்னேன்.

இன்றைக்குத் தொழிற் கல்லூரியிலே மதிப்பெண்கள் அடிப்படையிலே, ஒரு தேர்வு நடத்தப்போவதாக ஒரு கருத்து மக்கள் மத்தியிலே நிலவி வருகிறது. பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே, நடைமுறையிலே இருந்த நேர்முகத் தேர்வு முறையைத் தொடர்ந்து அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போது தான், சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய மாணவர்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களும் நிறைய அளவில் பயன்பெற முடியும். பிற்பட்டோர் நலத்துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே தமிழக ஆதிதிராவிட வீட்டுவசதி வளர்ச்சிக் கழத்தின் மூலம் அரியலூரில் ஒரு மாணவர் இல்லம் கட்ட முன் வந்ததற்காக, இந்த அரசுக்கு எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்துடன் அரியலூரில் அதுவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருப்பதால் அங்கு படிக்கின்ற கல்லூரி மாணவிகளுக்கு ஒரு விடுதி அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜெயங்கொண்டான், சித்தமல்லி, கோடாரிகரப்பூர் ஆகிய இடங்களில் மாணவர்கள் விடுதியைக் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். படிப்பிற்கான உதவித் தொகையை அளிக்கும் பேரது, பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு நான்காவது வகுப்பிலிருந்து அந்தச் சலுகையை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த உதவித் தொகையை அந்த மாணவர்கள் பெற

[திரு. பி. தங்கவேலு]

[1984 மார்ச் 28]

வேண்டுமென்றால், முந்தைய ஆண்டு 40 சதவீதம் மதிப்பெண்கள் பெற வேண்டும் என்றிருக்கிறது. அதனை மாற்றி, தேர்ச்சி பெற்ற அனைவருக்கும் இந்தச் சலுகையை அளிக்க வேண்டும்.

கல்வி நிறுவனங்களைப் பொறுத்த வரையில், முதல்வரின் மூலமாக பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு இந்த உதவித் தொகையை அளித்து வருகிறார்கள். இதனை உரிய காலத்தில் அளிக்க வேண்டும். அதுவும் செப்டம்பர் மாத இறுதிக்குள்ளாக கொடுத்தால் தான், பெய்டு ஸ்டூடன்ட்ஸ், ஸ்காலர்ஷிப் ஸ்டுடென்ஸ்—இவர்களுக்கிடையே நிலவிவரும் கருத்து வேறுபாடுகளைக் களைய முடியும் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

அடுத்து நான் இங்கே ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே சில வட்டாரங்களை தொழிந்துறையில் பின்தங்கிய வட்டாரங்கள் என அரசு அறிவித்திருக்கிறது. அதைப் போலவே நாமும் பரீட்சார்த்தமாக ஒரு சில வட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். சமுதாய ரீதியாகவும், கல்வி ரீதியாகவும், பின்தங்கிய வட்டமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். அந்த வட்டத்தில் கலைக் கல்லூரியோ, அல்லது பாலிடெக்னிக் களோ, அல்லது கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகளோ—அந்த வட்டாரத்தின் வாய்ப்புக்கு ஏற்ப ஒரு முன்னோடித் திட்டத்தை செயல்படுத்தலாம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய சட்டநாதன் கமிட்டியினர் தமிழ்நாடு பூராவும் சென்று பார்வையிட்டனர். என்னுடைய தொகுதியான செயங்கொண்டத்திலும் ஆய்வு நடத்தினர், முடிவில் ஒரு கலைக் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே என்னுடைய தொகுதியில், கலைக் கல்லூரியோ, அல்லது பாலிடெக்னிக் ஒன்றையோ அமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய சட்டநாதன் கமிட்டி 24-1-1970 ஆம் தேதி என்னுடைய செயங்கொண்டம் பகுதியில் உள்ள 2 கிராமங்களைச் சென்று பார்வையிட்டனர். ஒன்று அகரம். அந்தக் கிராமத்தில் மொத்தம் 1,000 குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. 500 பேர்கள் வன்னிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். 100 பேர்கள் செங்குந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அங்கு வன்னிய சமூகத்தைச் சேர்ந்த 20 குழந்தைகள் தான் பள்ளிக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருவர் தான் தமிழ் கல்லூரியில் படித்திருக்கிறார். அங்கே வசிக்கின்றவர்கள் அனைவரும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள். இவர்கள் 2 ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சுதந்திரம் அடைந்து இத்தனை ஆண்டுக்காலம் ஆகியும், உடையார்பாளையம் வட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ஏறக்குறைய 68 சதவீதத்தினர் வறுமைக் கோட்டுக்குள்ளே வாழ்கிறார்கள். இதைத்தான் சட்டநாதன் கமிட்டியின் குறிப்புகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

1984 மார்ச் 28]

[திரு. பி. தங்கவேலு]

அதைப்போலவே வல்லம் கிராமத்திற்குச் சென்று சட்ட நாதன் குழுவினர் பார்த்திருக்கின்றார்கள். அங்கே 3 ஆயிரம் பேர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அதிலே பெரும்பான்மையோர் வன்னிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். 50 பேர்கள் அரிஜன வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள். மற்றும் வண்ணான், நாவிதர், தச்சர் போன்றவர்கள் எல்லாம் அங்கே வசித்து வருகிறார்கள். ஆனால் அங்கே 100 பிள்ளைகள்தான் அந்தப் பள்ளியிலே படிக்கிறார்கள். மூன்று பேர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படித்து வருகிறார்கள். ஒருவர் தமிழ்க் கல்லூரியிலே படித்து வருகிறார். அங்கே படிக்கின்ற மாணவர்களை விசாரிக்கின்றபோது சிலர் ஸ்காலர்ஷிப் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். காரணம் முந்திய தேர்வில் குறைந்த பட்சம் 40 மதிப் பெண்கள் பெற்று இருக்க வேண்டும். அதைப் பெற முடியாத காரணத்தாலே, அவர்கள் சரியான முறையிலே கல்லூரியிலே பயில முடியாமல் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய உடையார்பாளையம் பகுதியில் உள்ளவர்கள், அனைத்துத் துறையிலும் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கின்ற காரணத்தால், இந்த அரசாங்கம் தனியான சலுகை இந்த உடையார்பாளையம் பகுதி மக்களுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பின்தங்கிய மாணவர்கள் விடுதியிலே டியூட்டர்கள் அல்லது உதவி வார்டன்கள் அமைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற உதவித் தொகையே போதுமானதாக இல்லை. எனவே அவர்கள் இலவசமாக விடுதியில் சாப்பிடுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும், ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். போன்ற பதவிகளுக்காக பின் தங்கிய மாணவர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்காக, 1971 ஆம் ஆண்டு சென்னையிலே ஒரு சிறப்புப் பயிற்சிக் கூடம் ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பயிற்சிக் கூடத்திலே பயின்றவர்கள், 1979 ஆம் ஆண்டு வரை, ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வில் 4 பேர்கள் வெற்றி பெற்று வேலையில் இருக்கிறார்கள். ஐ.பி.எஸ். 3 பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அதேபோன்று மத்திய அரசுப் பணிகளுக்கு 8 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். டெல்லியிலே உள்ள டாக்டர் ராவ் அவர்களின் அனைத்திந்திய ஆட்சிப் பணி பயிற்சி மன்றத்தில், 7 பேர்கள் பின்தங்கிய மாணவர்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டு, அவர்களில் இருவர் தற்போது தேர்வில் இறுதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தேசியப் பாதுகாப்புப் பணிகள், 'நேஷனல் டிபன்ஸ் அகாடமி' யில் பின்தங்கிய மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது. இந்தப் பயிற்சி நிலையத்திலே பயிலுகின்ற மாணவர்களுடைய பயன் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு இல்லாவிட்டாலும், இந்தப் முயற்சியைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. தங்கவேலு]

[1984 மார்ச் 28]

அதைப்போல இந்த ஆண்டு, சட்டப் பட்டப் படிப்பு படிக்கின்ற மாணவர்களுக்காக சலுகை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் சிறந்த 20 மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்கள் தனிப் பயிற்சி அளிக்க நடவடிக்கை மேற்கொண்டு வருவதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, முடி திருத்துவோர், சலவைத் தொழிலாளி, போயர் போன்றவர்களுக்கு 1983-84 ஆம் ஆண்டு 6,250 பேர்களுக்கு உதவி அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் முந்தைய ஆண்டைவிட இந்த எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே அதை உயர்த்தி அவர்களுக்குப் பல்வேறு சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு பிற்பட்ட வகுப்பினர் பொருளாதார வளர்ச்சி மேம்பாடு கழகம், மதிப்பிற்குரிய பொன். பரமகுரு அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது. அதிலே, பதிவு செய்யப்பட்ட கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக தொழில் செய்பவர்களுக்குத்தான் பண உதவி அளிக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட முறையிலேயும், தொழிலிலே தேர்ச்சிப் பெற்றவர்களுக்கு அந்தச் சலுகையை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட இரண்டாவது ஆணைக் குழுவிலே, மதிப்பிற்குரிய அம்பாசங்கர் அவர்கள் தலைவராக இருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் 18 உறுப்பினர்களுடன் பல்வேறு மாவட்டங்களுக்கு சென்று பின்தங்கிய மக்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்டு அறிந்திருக்கிறார்கள். அந்தக்குழு வினாத்தாளையும் ஆங்காங்கே அனுப்பி வைத்தார்கள். அதிலே பல்வேறு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பின் தங்கிய மக்களெல்லாம், தங்களுடைய வகுப்பினர்களுடைய பிற்பட்ட நிலைமை பற்றியும், அவர்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டிய சலுகைகள் பற்றியும், விவரங்களை எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருச்சி மாவட்டத்திற்கு அந்தக் குழுவருகை தந்தபோது நானும் என்னுடைய கருத்துக்களை அந்த நேரத்திலே கூறினேன்.

17-11-1978 ஆம் தேதியிட்டு, தமிழக அரசினர் சமூக நலத் துறை எம்.எஸ். நெ. 1087-ல் ஒரு அரசாணையை வெளியிட்டிருப்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதன்மூலம் தமிழகத்தில் உள்ள பிற்பட்ட சமூக மக்களின் தொகையை கணக்கு எடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி தற்போது அந்தக் கணக்கு எடுக்கப்பட்டு முடிந்திருப்பதாக அறிகிறேன். ஆனால் என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்த வரையில், ஐாதி அடிப்படையிலே மக்கள் தொகை எடுக்கின்ற கணக்கு சரிவர் எடுக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டை கூற விரும்புகிறேன். அதனை மறு பரிசீலனை செய்து,

1984 மார்ச் 28]

[திரு. பி. தங்கவேலு]

அந்தப் பகுதியிலே மறுபடியும் கணக்கு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரே ஆண்டிலே இரண்டு முறை பஞ்சாயத்து தேர்தலுக்காக இந்த அரசு வாக்காளர் பட்டியல் தயாரித்ததே, அதனைப் போலவே, இந்த சாதிகளைப் பற்றிய கணக்குகளையும் ஒவ்வொரு வீடுகளுக்கும் சென்று, நேரிடையாக அந்தக் கணக்கெடுப்பை நடத்த வேண்டும்.

வாக்களர் பட்டியலை எப்படி ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் மக்கள் குழு அமைத்து சரிபார்க்கிறீர்களோ, அதே போன்று பின்தங்கிய மக்கள் சமூகத்தினரின் கணக்குகளையும், பின்தங்கிய மக்கள் அடங்கிய குழு ஒன்றை அந்தந்த வட்டத்திலே ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் கணக்கெடுப்பை சரியான முறையிலே செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலே, விட்டுப் போயிருக்கிற சமுதாயத்தின் எண்ணிக்கையையும் சேர்த்துக் கொண்டு நல்ல முறையிலே செயல்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் சமுதாயத்திலே அடித்தளத்திலே இருக்கிற பின்தங்கிய மக்களுக்கு அரசு கொடுக்கின்ற சலுகைகளையெல்லாம் நல்ல முறையிலே அவர்களுக்கு அளிக்க முடியும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசு மண்டல் கமிஷனை நியமித்திருக்கிறது. அதே போல இங்கே இரண்டாவது பிற்பட்டோர் நலக் குழுவை அம்பாசங்கர் அவர்கள் தலைமையிலே தமிழக அரசு அமைத்து இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மண்டல் கமிஷனின் அறிக்கையை ஆதரித்து இங்கே ஒரு தீர்மானத்தை ஒருமனதாக நிறைவேற்றி அனுப்பவேண்டும் என்று தமிழக அரசையும், பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சரையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் அது மிகப் பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், எங்களுடைய கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் பாராளுமன்றத்தில் இந்த மண்டல் கமிஷன் அறிக்கையை அமலுக்கு கொண்டு வர வேண்டும் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கே வாதாடுவதற்கு, இந்தத் தீர்மானம் நலம் பயப்பதாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசும், மண்டல் கமிஷனின் சிபாரிசுகளை மத்திய சர்வீசிலே அமல்படுத்த முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய பிற்பட்ட நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பின்தங்கிய மக்களின் நலனிலே மிகுந்த ஆர்வம் காட்டி வருகிறார்கள். இறுதியாக நம்முடைய பிற்பட்டோர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்டமன்றத்திலேயே கூறியிருக்கிற அவருடைய கருத்தையே எடுத்துக் கூறி நான் எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

[திரு. பி. தங்கவேலு]

[1984 மார்ச் 28]

“பின்தங்கிய பட்டியலிலே உள்ள ஒவ்வொரு சாதிக்கும், அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற பிரிவின் மக்கள் தொகையின் அடிப்படையிலே தனித்தனியாக ஒதுக்கீடுகள் அளிக்க வேண்டும்” என்று கூறினார்கள். இன்று அவர்கள் பின்தங்கிய துறையின் பொறுப்பையே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தாலே, அதிலே அவர்கள் ஆர்வம் மிக்கவர்களாகவும், உணர்வு மிக்கவர்களாகவும் இருப்பதாலே, அவருடைய எண்ணத்தை அவரால் செயல்படுத்த முடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எப்படிப்பட்ட ஒரு சமுதாயமும் எப்பொழுதுமே பின்தங்கிய சமுதாயமாக இருக்க முடியாது. எந்த ஒரு சமுதாயம், அது பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயம் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் என்று வேறுபடுத்தியதோ. அந்த சமுதாயங்களுக்கு சமுதாய ரீதியாகவும் கல்வி ரீதியாகவும் அரசு சலுகை அளிப்பதின் மூலம்தான், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே உள்ளவர்களை மேல்நோக்கி கொண்டுவர முடியும். அதைத்தான் நம்முடைய நேருஜி அவர்களும், தந்தை பெரியார் அவர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். ‘சமுதாயத்திலே சமதர்ம சமுதாயம் வளரவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய ஆசை. அத்தகைய சமதர்ம சமுதாயம் வளரவேண்டும் என்று கோரி, இன்றைக்கு இதில் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக, மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 10.50)

*திரு. கே. செளந்திரராசன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் பிற்பட்டோர் நலத் துறையினுடைய மானியக் கோரிக்கை எண் 32இன் கீழ் பேசுகின்ற ஒரு நல்ல வாய்ப்புக் கிடைத்ததற்காக முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பிற்பட்டோர் நலத் துறை தமிழகத்திலே 1969 ஆம் ஆண்டு துவக்கப்பட்டு இன்றைய தினம் செம்மையாக அது செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே இந்தத் துறைக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு 10 கோடியே 98 லட்சத்திற்கு தொகையை அனுமதித்திருக்கிறது என்றால் உள்ளபடியே நான் பாராட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தத் துறையின் மூலமாக இன்றையதினம் குற்றமரபினர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்காக 277 பள்ளிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்று இந்த குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே, இந்தப் பள்ளிகளிலே ஏறக்குறைய 50 ஆயிரம் மாணவர்கள் பயின்று வருகின்றார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை யெல்லாம் அறிகிறபோது நான் மனமாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1984 மார்ச் 28]

[திரு. கே. செளந்திரராசன்]

பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலமாகவும் 3-வது வகுப்பு வரையிலே இலவசப் புத்தகங்கள் வழங்குவதன் மூலமாகவும் 8வது வகுப்பு வரையிலே படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு 2 ஜோடி உடைகள் வழங்குவதன் மூலமாகவும் பல்வேறு வகைகளிலே துறை சலுகைகளை அளித்து வருவதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்காக மட்டுமல்ல, சலவைத் தொழிலாளர்கள், முடிதிருத்துவோர்கள், போயர்கள் போன்றவர்களுக்காகவும் இந்தத் துறை பல்வேறு உதவிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிகிறபோது உளமாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1984-85 ஆம் ஆண்டில் பள்ளி விடுதிகளுக்காக 23 லட்சத்து 79 ஆயிரம் ரூபாயை ஒதுக்கி அதற்கு மேலும் 7 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிற இந்தத் துறையினுடைய தூய நல்ல பணிகளையெல்லாம் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தத் துறையின் மூலமாக ஐ. ஏ. எஸ்., ஐ. பி. எஸ்., பயில்கின்ற மாணவர்களுக்காக டெல்லியிலே உள்ள ராஸ் இன்ஸ்டிடியூட்டில் படிப்பதற்காக வசதிகளைச் செய்து கொடுத்ததிலே சில பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிகிறபோது அந்த முயற்சிகளுக்காக நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ்நாடு பிற்பட்டோர் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலமாக 10 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏதாவது தொழிலைத் துவங்கி வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ளக்கூடிய வகையிலே அவர்களுக்கு உதவுகின்ற அந்த முயற்சிகளையும் நான் மனமாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாணவர் விடுதியிலே மாணவர்களுக்காக பகுதிநேர ஆசிரியர்கள் நியமித்திருப்பது போன்ற சூழ்நிலைகளையெல்லாம் உருவாக்கியிருப்பதற்காக நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப் பாராட்டுகிறபோது, ஆண்டுக்கு 5 ஆயிரத்திற்குமேல் 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்குள்ளாக வருமானம் உடையவர்கள்—குடும்பங்களுக்கு ஆண்டுக்கு 500 ரூபாய் கடனாக வழங்குவதற்காகவும் நான் இந்தத் துறையை உளமாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவைகளையெல்லாம் ஒருபுறத்திலே அரசாங்கம் 10 கோடி ரூபாயை சலவு செய்து பிற்பட்டோர் நலத் துறை மூலமாக பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்காக பல்வேறு நல்ல பணிகளை ஆற்றிவருகிற அதே நேரத்திலே இந்த 10 கோடி ரூபாய் போதுமானதா என்ற கேள்வி என்னைப் போன்றவர்கள் உள்ளத்திலே எழுகிறது. 10 கோடி ரூபாய் மூலமாக இவ்வளவு பெரிய சமுதாயத்திற்கு எப்படி தொண்டாற்ற முடியும்? தமிழகத்திலே இன்றைய தினம் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 3 கோடி மக்கள் இருக்

[திரு. கே. சௌந்திரராசன்]

[1984 மார்ச் 28]

கிறார்கள். அந்த 3 கோடி மக்களுக்கும் இந்த 10 கோடி ரூபாயிலே நல்வாழ்வு நல்ல விதமாக கிடைத்துவிடச் செய்ய முடியுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது மிகுந்த வேதனை அடைகிறேன். நான் இதை ஏதோ ஒரு குறையாகச் சொல்லவில்லை. இந்தச் சமுதாயம் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் கடந்த காலத்திலே இருந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, ஜாதி வேண்டும், மதம் வேண்டும் இவைகள் எல்லாம் வளருவதற்கு மதகுருக்கள், மதத் தலைவர்கள் வேண்டுமென்று சொல்கிற ஒரு நிலைமை ஒரு காலத்திலே இருந்தது. அதன் மூலமாக ஜாதியைச் சொல்லி, மதத்தைச் சொல்லி நீ படிப்பதற்கு திறமை அற்றவன், லாயக்கு அற்றவன், படித்தால் பாவம், படித்தால் நாக்கை வெட்டு, படிப்பதை கேட்டால் காதிலே ஈயத்தைக் காய்ச்சி ஊற்று என்று இந்த அளவுக்கு மனு தர்மங்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டில் கோலோச்சி பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஒடுக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள், பிற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது அவர்கள் எல்லாம் பயன்பெற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த பிற்படுத்தப்பட்ட நலத் துறை உருவாக்கப்பட்டது என்பதும் இந்த நலத்துறை மூலமாக அப்படி 3 ஆயிரம் 4 ஆயிரம் ஆண்டுகளாக வஞ்சிக்கப்பட்ட ஒரு சமுதாயத்திற்கு வாழ்வு கிடைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு ஏதோ ஒரு 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி அதன் மூலமாக ஏதோ பரிகாரம் கிடைக்கும் என்று சொன்னால் நாம் ஏமானிகளாகத் தான் ஆவோமே தவிர அதிலே நாம் எந்தவிதமான பலனும் உருப்படியாகக் கண்டுவிட முடியாது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்படிச் சொல்கிறபோது நான் இன்னும் ஒன்றை இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக சொல்லிக் கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம் பிற்பட்டவர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் ஏறக்குறைய 60 சதவீதத்திற்கு மேல் இருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் 20 சதவீதம் இருக்கிறார்கள். இந்தியா விடுதலை அடைந்து 37 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிறது. இதற்கு பின்னால் கூட மத்திய பேரரசு முறையான ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி இதை ஒரு குறுகிய கால கண்ணோட்டத்தில் இந்தத் திட்டத்தை தீட்டுவதன் மூலமாக சமுதாயத்தில் இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நசுக்கப்பட்டவர்கள் 3 ஆயிரம் ஆண்டு காலமாக வஞ்சிக்கப்பட்ட ஒரு சமுதாயத்திற்கு வாழ்வு கொடுக்கின்ற வகையில் குறுகிய காலத்தில் அதாவது 5 ஆண்டு, 10 ஆண்டு காலத்தில் அவர்கள் வாழ்வு மலர்வதற்கு திட்டம் தீட்டுவார்களானால் அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். இதை விட்டு விட்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருப்பார்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் இருப்பார்கள், அவர்களுக்கு யானைப் பசிக்கு சோளப் பொறி போடுவது போல் திட்டங்களைத் தீட்டினால், அதனால் அதுவாஸ்ய வளர்ச்சிக்கு உருப்படியான பலன் கிடைக்குமா என்று

1984 மார்ச் 28]

[திரு. கே. சௌந்திராசன்]

நாம் எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, சாக்கடையை கொஞ்சம் திறந்து விடுவதற்கு வழி இருக்கிறதே தவிர, அந்த சாக்கடை மீண்டும் அதிகமாக பெருகுவதற்கு அங்கே வழி இருக்கிறது. நான் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம் இந்த சமுதாயச் சாக்கடையை நீக்குவதற்கு முறையான நடவடிக்கைகளை தேவையான அளவுக்கு எடுத்தால் தான் இந்த சமுதாயத்திற்கு கடந்த காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிற அந்த நலிவுகள், அந்த அழுத்தப்பட்ட நிலைமைகள் இவைகளை எல்லாம் போக்குவதற்கு ஒரு நல்ல காரியமாக அது அமையும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அன்றைய தினம் ஆதி திராவிட நலத்துறை மானியக் கோரிக்கையில் பேசுகையில் மாண்புமிகு திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஒரிசாவிலே போய் சங்கராச் சாரியார் பேசியிருக்கிறார், என்ன பேசியிருக்கிறார் என்று சொன்னால் இந்த நாட்டில் தீண்டாமை இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தீண்டாமை இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்கு ஒரு மதம் தேவையா? ஒரு மதத் தலைவர் தேவையா? என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கேட்க விரும்புகிறேன். தந்தை பெரியார் அவர்கள் இந்த நாட்டில் பிறந்து இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற மக்களை தட்டி எழுப்பி நீ யார் என்று கேட்ட நேரத்திலே நான் பிராமணன் அல்லாதவன், என்று சொன்ன நேரத்திலே இல்லை, இல்லை நீ தமிழன் உன்னை தமிழன் என்று சொன்னால் நீ எங்கே துளிர்நடை பேரட்டுக் கொண்டு இந்த தமிழகத்தை ஏற்றமிழகதாய் மாற்றி விடுவாயோ என்று கருதிக்கொண்டு உன்னை தமிழன் என்று சொல்ல கூச்சப்பட்டுக்கொண்டு பிராமணர் அல்லாதவர் என்று குறிப்பிட்டார்கள் என்று தமிழ் இனத்தை அடையாளம் காட்டியவர் தந்தை பெரியார் அவர்கள். அப்படி வாழ்ந்த ஒரு சமுதாயத்தில் இன்றைய தினம் தீண்டாமை இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு மதத் தலைவர் சொல்கிறார் என்று சொன்னால் நான் இங்கே இருக்கிற மாமன்ற பெருமக்களைப் பார்த்து கேட்கிறேன். தயவு செய்து அப்படிப்பட்ட மதம் இந்த நாட்டுக்குத் தேவையா? அப்படிப்பட்ட மதத் தலைவர் இந்த நாட்டுக்குத் தேவையா என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நான் இன்னும் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொருளாதாரத்தில் ஒன்றைச் சொல்வார்கள்,

Nurse the baby, feed the child, free the man என்று சொல்வார்கள்,

[திரு. கே. செளந்திரராமன்]

[1984 மார்ச் 28]

நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது, இந்த நாட்டில், எந்த வளம் இல்லை, எல்லா வளமும் இருக்கிறது. ஆனால் நாட்டில் இன்றைய தினம் இருக்கிற மக்களில் 60 சதவீத மக்கள் வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழே மூழ்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதற்கு மூலக் காரணம் என்ன? இந்த நோய்க்கு மூலக் காரணம் என்ன? என்று பார்த்தால், நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் சொல்வார்கள் “இந்த நாட்டில் எல்லா வளமும் இருக்கிறது. இல்லாதது அறிவு ஒன்றுதான். ஆகையால் அறிவு இல்லாத சமுதாயமாக இருக்கிற காரணத்தால் தான் நாம் வறுமையில் வாடுகிறோம். ஜப்பானில் எந்த வளமும் இல்லை. ஆனால் அறிவு இருக்கிறது அதன் விளைவாக அங்கே இருக்கின்றவர்கள் வளத்தோடு வாழ்கிறார்கள்”. இதை டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் குறிப்பிடுவார்கள். நான் இங்கே கேட்கிறேன் இந்த நாட்டிலே இல்லாதது எதுவும் இல்லை. ஆனால் இருக்கிற அறிவை கடந்த 3 ஆயிரம் ஆண்டுகளாக அறிவுள்ள சமுதாயத்தை முடமாக்கி வைத்ததன் விளைவாக இன்றைய தினம் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் உருவாகி இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுகிறபோது அப்படிப்பட்ட சமுதாயத்தை மாற்றி அமைப்பதற்கு ஏற்றம் மிக்க சமுதாயமாக மாற்றுவதற்கு நாம் முயற்சிக்க வேண்டியது நமது கடமையல்லவா? தமிழர்கள் இன்றைய தினம் சமுதாயத்தில் அடித்தளத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆண்டு ஆண்டு காலமாக இப்படி இருக்கிற அந்த சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர் வாழ்வதற்கு ஏதாவது திட்டங்கள் தீட்ட வேண்டும்; அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் வருகிற போது அப்படி யாருக்கு நாம் வாழ்வு அளிக்க முற்படுகிறோமோ அவர்களே கூட எதிர்த்ததாக வரலாறுகள் இருக்கின்றன. அமெரிக்க நாட்டின் அடிமைகளை ஒழிக்க வேண்டும் என்று ஆபிரகாம் லிங்கன் அவர்கள் முயற்சித்த நேரத்தில், எந்த அடிமைக்காக அபிரகாம் லிங்கன் அவர்கள் பாடுபட்டார்களோ அந்த லிங்கனை அதே அடிமைதான் சுட்டுக் கொன்று இருக்கிறான் என்று வரலாறுகள் கூறுகின்றன. அதைப் போலவே தந்தை பெரியார் அவர்கள் இந்த சமுதாயத்தில் மாற்றத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று சொன்ன நேரத்தில் யார் அந்த சமுதாயக் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்களோ அவர்களே தந்தை பெரியார் அவர்களை ஆரம்பக் காலத்தில் கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். ஆகவே எந்த சமுதாயத்திற்காக பாடுபடுகிறோமோ அந்த சமுதாயமே கூட ஆண்டு ஆண்டு காலமாக பல்வேறு சூழ்நிலைகளின் காரணமாக தன்னே அடிமைப்படுத்திக்கொள்வதற்கு தயாராக இருக்கிற ஒரு சமுதாயத்திற்கு பாடுபடுகிற போது நான் ஒன்றைக் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். அந்த சமுதாயத்தில் பாடுபடக்கூடியவர்களை அவர்களுக்கு வழி தூட்டிக் கொள்ள அந்த அந்த பகுதியில் உருவாக்கி அதன் மூலமாக நீ உன்னுடைய வாழ்க்கையை செவ்வனே அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும், அறிவுள்ள சமுதாயமாக மாற வேண்டும்.

1984 மார்ச் 28] [திரு. கே. சௌந்திரராசன்]

ஆற்றல் மிக்கச் சமுதாயமாக மாற வேண்டும், இந்த இந்த வகையில் என்னுடைய குழந்தைகளை வளர்க்க வேண்டும் குடும்பத்தை நடத்த வேண்டும் என்ற அளவுக்கு வழி காட்டுகின்ற முறையில் இந்த சமுதாயத்தை உருவாக்கினால் தவிர அவர்களுக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் கிடைக்க முடியாது.

(முற்பகல் 11-00)

ஜாதியத் தலைவர்கள் பலர் இருக்கலாம், அவர்கள் ஜாதியைச் சொல்லிக்கொண்டு தங்களை வளர்த்துக் கொள்கின்ற சூழ்நிலைதான் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது. இப்படியில்லாமல், அந்த ஜாதியை ஒழிப்பதற்கு, அந்த ஜாதியை அழிப்பதற்கு, அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள ஜாதிக் கொடுமை என்னும் நோயைத் தீர்ப்பதற்கு அவர்கள் ஏதாவது முயற்சித்து இருக்கிறார்களா என்று கேட்டால் இல்லையென்றே சொல்ல வேண்டும்.

கடந்த ஆதி திராவிடர் நலத் துறை மானியத்தின் பொழுது கூடக் குறிப்பிட்டேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளைய பெருமாள் அவர்கள் முப்பதாண்டுக் காலத்திற்கும் மேலாக பாராளுமன்றத்திலேயும், சட்டமன்றத்திலேயும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் உருப்படியான பலன் ஏதாவது ஏற்பட்டிருக்கிறதா? அவர்கள் வேண்டுமானால் நன்றாக இருக்கிறார்களே தவிர அந்தச் சமுதாயம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதற்காக எந்தெந்த வகைகளிலே பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்றால், ஏதோ சட்டமன்றம் கூடுகின்ற பொழுது பேசுகிறார்களே தவிர ஏதாவது உருப்படியான பலன் கிடைக்கின்ற வகையில் செய்திருக்கிறார்களா என்று கேட்டால்...

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, அருமைச் சகோதரர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அவர்கள் என்னைப் பார்த்துக் குறிப்பிட்டதால்தான் நான் இதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. 1944-ஆம் ஆண்டு முதல், வெள்ளைக் காரன் காலத்திலேயே தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காக, எங்கள் பகுதியில் உள்ள 150 கிராமங்களில் உள்ள ஆதிதிராவிட மக்கள் எல்லா மக்களோடும் சேர்ந்து சமத்துவ வாழ்வு பெற வேண்டுமென்பதற்காக, வெள்ளைகாரன் காலத்திலேயே அடிப்பட்டதை மகிழ்ச்சியாக நான் சொல்லவில்லை, ஏதோ என்னால் முடிந்த அளவிற்கு, என்னுடைய தனி மனித சக்தியைக் கொண்டு செய்திருக்கிறேன். நண்பருக்குச் சொல்கிறேன், அரசியலில் புகுந்த பிறகு, இந்தியா பூராவும் சுற்றி ஆளுங் கட்சியிலிருந்துங் கூட, என்னுடைய கட்சி, என்னுடைய தலைவர் அதை ஏற்படுத்தினாலும் கூட, நான் நிதானமாக நிலைமைகளை விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறேன். அரசாங்கத்தின்

[திரு. எல். இளையபெருமாள்]

[1984 மார்ச் 28]

மூலம், ஆளுங்கட்சியாக இருக்கும் அந்த அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அவர்கள் கடமையில் தவறியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய கடமையை நான் செய்திருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. சௌந்திரராசன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தன்னுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு புறத்தில் டெல்லியை ஆதரிக்கின்ற நேரத்தில், அவர்கள் இங்கே மதத் தலைவர்களை அனுமதிக்கிறார்கள். தீண்டாமையை எதிர்க்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். காலையிலே தபால் கவரை எடுத்துப் பார்த்தால், அதிலே காந்தியின் டடத்தைப் போட்டு, Untouchability is a crime against God and Man என்று எழுதியிருக்கிறது. ஆனால், அண்டச்சபிலிட்டி இருக்க வேண்டும் என்று யாராவது சொன்னால் அதற்கு ஏதாவது கிரிமினல் ஆக்ஷன் எடுக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அதைச் செய்யத் தவறியிருப்பதற்காக மத்திய அரசை நான் கண்டிக்கிறேன். இதை நான் சொல்கிற பொழுது நம்முடைய பெரியவர் இளைய பெருமாள் போன்றவர்கள் சொல்வார்கள், நாங்கள் டெல்லியிலேயிருந்து பாடுபட்டோம் என்று. எங்களுக்குத் தெரியும்.

**

**

**

என்ற முறையிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரியும். ஆகவே, அதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. நான் குறிப்பிட விரும்புவதெல்லாம், மனச் சாட்சிக்கு விரோதம் இல்லாமல், தவறு என்று தெரிந்தால் (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (டாக்டர் கே. சமரசம்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் என்னென்ன செய்தார்கள் என்று சொன்னதை ஏற்றுக் கொண்டுதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சௌந்திரராசன் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். கட்சியால் முடியவில்லை என்ற கருத்தில் தான் அவர் சொல்கிறார்.

திரு. கே. சௌந்திரராசன் : பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கிருக்கிற சமுதாய நோயை நீக்குவதற்காகத்தான் 1959 ஆம் ஆண்டு மண்டல் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது; அந்த நோயை நீக்குவதற்குத்தான் சட்டநாதன் குழு அமைக்கப்பட்டது; அந்த நோயை நீக்குவதற்குத் தரின் அம்பாசங்கர் குழு அமைக்கப்பட்டது. இப்படி அந்த நோயை நீக்கு

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 மார்ச் 28] [திரு. கே. சௌந்திரராஜன்]

வதற்காக ஒரு புறத்தில் இப்படிப்பட்ட குழுக்களை உருவாக்கினாலும், மறுபுறத்தில் தீண்டாமை வேண்டும் எனும் மத்ததலைவர் இருக்கிறார் என்றால் கண்டிக்க வேண்டாமா? மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா?

இன்னும் சொல்லப்போனால், காடு திருத்தி, கழனியாக்கி, வரப்பெடுத்து. வாய்க்கால் பெருக்கி, விதை நெல்லைப் போட்ட பிறகு, அதில் வருகின்ற விஷக் கிருமிகளை அழித்து, அதன் மூலம் களையை எடுத்தால்தான் அந்தக் கழனியிலே உற்பத்தியின் பலன் கிடைக்க முடியும். ஆனால், மத்திய அரசு, காடு திருத்தி, கழனியாக்கிய பிறகு, அதில் உள்ள மதம் என்னும் நச்சுக் கிருமிகளை அழிப்பதற்காக மருந்து அடிக்க மாட்டோம் என்று சொன்னால், இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் பிற்பட்டோரை ஏமாற்றுவதற்காகத்தான் பயன்படுமே தவிர, நிச்சயமாக இது பிற்பட்டோரை வளர வைப்பதற்கு உறுதுணையாக அமையாது.

ஆகவே அந்த வகையில் திட்டங்களைத் திட்ட வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிற போது இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு சலுகை தர வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதைச் சலுகையாகக் கூட நான் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன். சலுகை என்பது அவர்களுக்காக ஏதோ விட்டுக் கொடுப்பது போன்றதாகும். அப்படி அல்ல. வஞ்சிக்கப்பட்ட ஒரு தலைமுறைக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய தலையாய கடமைதானே தவிர சலுகையாகச் சொல்லி, பிச்சைப் பாத்திரம் ஏந்துவது போன்ற நிலைமையில் சொல்வது சரியல்ல. ஆகவே இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் போக்குகின்ற வகையிலே திட்டங்களை முடுக்கிவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்திலே 467 மாணவர் விடுதிகள் இருக்கின்றன. அவைகள் போதுமா என்று பார்க்கின்றபோது தமிழகத்திலே உள்ள ஜனத் தொகையினைக் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கின்றபோது அவை ஒரு சதவீதம் கூட இல்லை. கால் சதவீதம் மாணவர்களைத்தான் அங்கே சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கின்றது. திருச்சி போன்ற நகரங்களில் விடுதிகளிலே சேர வேண்டும் என்று மாணவர்கள் வருகிறார்கள். ஆனால் திருச்சி மாவட்டம் முழுவதையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் 40 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் 1,700 மாணவர்களை மட்டும் அந்த விடுதிகளிலே சேர்த்துக் கொள்வது என்றால் பரிகாரம் கிடைக்காது. ஆகவே அந்தப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரப் பரிகாரம் காண

[திரு. கே. சௌந்திரராஜன்] [1984 மார்ச் 28]

வேண்டும். எந்த அளவுக்கு பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள், மனுச் செய்கிறார்களோ, அவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் இடம் கிடைக்கின்ற வகையில் திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : சகோதரர் இங்கே பேசுகின்ற போது ** **

(கூச்சல் - குழப்பம்.)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (டாக்டர் கே. சமரசம்) :

** ** *

ஆகியவை பற்றிக் குறிப்பிட்டது தேவையில்லாத ஒன்று என்பதால் அவற்றை அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன். (கூச்சல் - குழப்பம்.)

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நீக்கினால் இரண்டையும் தான் நீக்க வேண்டும். நான் சொன்னதை மட்டும் நீக்கிவிட்டு அவர் சொன்னதை நீக்காமல் இருப்பது சரியல்ல (குறுக்கீடு).

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் - தலைமை) :

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. சௌந்திரராஜன் குறிப்பிட்டது என்ன?..... (குறுக்கீடு).

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் சேரிலே இல்லாதபோது மாற்றுத் தலைவர் அவர்கள் இருந்தார்கள். அப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. சௌந்திரராஜன் அவர்கள்.....

** ** *

என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பழமொழி ஒன்றும் அன்பார்லிமெண்டரி அல்ல. (கூச்சல் - குழப்பம்.)

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கீழ் அகற்றப் பெற்றது.

1984 மார்ச் 28]

(முற்பகல் 11-10)

திரு. எல். இளையபெருமாள் : பழமொழி அன்பார்லிமெண்டரி இல்லையென்றால் இரண்டும் இருக்கட்டும். இல்லாவிட்டால் இரண்டையும் நீக்குங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது மிக சாதாரண விஷயம் (கூச்சல் — குழப்பம்).

திரு. எல். இளையபெருமாள் : You are the authority you have to decide it.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சரி, இரண்டும் நீக்கப்படுகின்றன. (குறுக்கீடு).

திரு. கே. சௌந்திரராசன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ** **

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப் பெற்றதைத் திரும்பவும் சொல்லக் கூடாது. இதுவும் நீக்கப்படுகிறது.

*திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நலத்துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். இம்மானியக் கோரிக்கைக்கு, ரூ. 10,98,64,000 அதாவது, கிட்டத்தட்ட ரூ. 11 கோடி, 1984-85 ஆம் ஆண்டில் பிற்பட்டோர் நலத் துறைக்காக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் துறையின் பொறுப்பிலே இருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், 1979-80 ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டப் பேரவையில் உறுப்பிராக இருந்தபொழுது, பிற்பட்டோர் நல மானியத்தில் பேசும் பொழுது அவர் குறிப்பிட்ட ஒரு வாக்கியத்தைக் குறிப்பிடுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். “கிட்டத்தட்ட 1 பகுதி முத்தரையர்கள் சமுதாயத்தினர், அதாவது 1 கோடி பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகமான அளவிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்த அவைக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். கடைசியில் அந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த மக்களுக்கு எந்தவிதமான உருப்படியான காரியங்களும் செய்யவில்லை என்பதை நான் முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்” என்று அவர் குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறார். “குறிப்பாக அரிசன மக்களை விட கேவலமாக பிற்பட்ட

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

[1984 மார்ச் 28]

மக்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள் ; பல இடங்களில் முத்தரையர்கள் ஆதிக்கம் பெற்ற சமுதாயத்தினரால் தீண்டத் தகாதவர்களாக, அடிமைகளாக நடத்தப்படுகிறார்கள். உகடைகளில் உருடிக்கக் கூட அனுமதிக்கப்படுவதில்லை” என்று இன்றைக்கு பிற்பட்ட நலத்துறையின் அமைச்சர் பொறுப்பில் இருக்கிற மாண்புமிகு திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் அவர்கள் அன்றைக்கு சட்டமன்றத்தில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகளாக வருகிறவர்கள் கூட பிற்பட்ட மக்களுடைய உரிமைகளை பாதுகாப்பதில், அவர்களுடைய நலனில் அக்கறை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று அன்றைக்கு ஆதங்கப்பட்ட இன்றைய அமைச்சர் அவர்கள் அதற்காக பெரிய ஒதுக்கீட்டை இந்தத் துறைக்கு அறிவிப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அதற்கு நேர் மாறாக சுமார் 11 கோடி ரூபாய் தான் இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1979-80 ஆம் ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 8 கோடி ரூபாயாக இருந்தது ; இன்றைக்கு இந்த அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுள்ள சமயத்தில் அந்தத் தொகை இன்னும் உயர்ந்திருக்குமேயானால் நான் நிச்சயமாக அவர்களைப் பாராட்டி இருப்பேன்.

இன்றைக்கு சமுதாயத்தில் சோஷியல் ஜஸ்டிஸ் (Social Justice) வேண்டும். சமுதாய நலத்தைக் குறிக்கோளாக கொண்டிருக்கும் நம்முடைய அரசு சமுதாயத்தில் ஏற்றத் தாழ்வுகளை அகற்ற வேண்டும் ; சமுதாயத்தில் ஜாதிக் கொடுமைகளை மாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் அடிப்படையாக நம்மிடத்தில் இருந்தாலும் பிற்பட்ட மக்களுக்கு சலுகைகளை தொடர்ந்து தந்தால்தான் ஈக்குவாலிட்டியை (equality) உண்டாக்க முடியும். பிற்பட்ட மக்களுக்கு சலுகைகளை வழங்க வேண்டுமென்று தான் 1970 இல் பிற்பட்டோர் நலத்துறையென்று தனியாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

புரொபோர்டினைட் ரெப்பரெசன்டேஷன் (Proportionate representation) அதாவது பல்வேறு ஜாதி மக்கள் இந்த மக்கள் மன்றத்திற்கு, நம்முடைய அரசு துறைகளுக்கு, அமைச்சர்களாக அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாக வந்து அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் குலாலர், கம்மாளர், தச்சர், வண்ணார், நாவிதர் போன்ற மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிற சமுதாயத்தினர் ஒன்றாக கூட்டமாக இல்லாத காரணத்தால், பல இடங்களில் பரவிக் கிடக்கிற காரணத்தால் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகச் செல்வதற்கு உரிமை கிடைப்பதில்லை என்று சட்டநாதர் பல்வேறு பகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்த்து தனது அறிக்கையில் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் கடந்த கூட்டத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசுகிறபோது கருத்துக்களை

1984 மார்ச் 28] [திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

சொல்லி இருக்கிறார்கள். நாவிதர், வண்ணார் போன்று மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிற பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்ட வேண்டும். நம்முடைய அரசிற்கு அதற்கு உரிமை இல்லாவிட்டாலும், நாம் ஒரு தீர்மானம் போட்டு, மத்திய அரசிடம் கேட்டு மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் பிச்சைக்காரர்களைப் போல் மிகவும் கேவலமாக இருக்கிற வண்ணார், நாவிதர் போன்ற ஜாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களை தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்ப்பதற்கு நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல்வேறு பகுதிகளில் இருக்கிற பிற்பட்ட மக்கள் எத்தகைய வாழ்க்கையை வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சட்டநாதர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குலாலர் என்பவர்கள் மண் பாண்டங்களைச் செய்கிற தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஜாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு புரோபோர்ஷனேட் ரெப்ரசன்டேஷன்கொடுக்காவிட்டால் அவர்கள் டாக்டர்களாக, என்ஜினியர்களாக, உயர்ந்த அதிகாரிகளாக வர இயலாது. காரணம் ஜனத் தொகை கணக்கெடுப்பின் போதும், நம்முடைய சட்டநாதர் அவர்கள் பல்வேறு பகுதிகளில் சுற்றி விவரங்களைச் சேகரித்த போதும் தெரிந்த தகவல்களை பார்ப்போமேயானால், கம்மாளர் என்ற மர வேலை செய்பவர்கள் அல்லது இரும்பு வேலை செய்பவர்கள் அல்லது குலாலர் போன்றவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

(முற்பகல் 11-20)

அதேபோல், நெசவுத் தொழிலில் சாலியர், பட்டியர், சௌராஷ்டிரா போன்ற பிரிவுகள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். நெசவுத் தொழில் என்பது லாபகரமான தொழில் இல்லை என்பதை நாம் அறிவோம். நெசவுத் தொழிலில் இருக்கும் எத்தனையோ பிரச்னைகளை, சிக்கல்களை, அவர்களுக்கு சாயம் வழங்கப்படாமல் மலிவு விலையில் நூல் வழங்கப்படாமல் இருப்பது போன்ற நிலைமைகளை நாம் அறிவோம். அதனால் அவர்கள் மிகவும் நலிந்த நிலைக்குப் போய்க்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் தொழிலில் இருப்பவர்கள் குடும்பத்திலே படித்தவர்கள், பட்டதாரிகள் இல்லை என்பதை உணர்ந்து அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் தனிச் சலுகை அளிக்கும் வகையில், மிகவும் பின்தங்கிய சமுதாயம் என்ற பிரிவை ஏற்படுத்தலாம். அதை நம்முடைய மாநில அரசே ஏற்படுத்தலாம், அவர்களுக்கு பிரபோர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

[1984 மார்ச் 28]

இன்றைக்கு முக்குவர், பரவர் என்ற இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்களில் ஒரு பிரிவினர் பரதர் என்று இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு பிற்பட்ட இனத்துவருக்குக் கிடைக்கும் சலுகை கிடைக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு 100 அல்லது ஆயிரம் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள். ஆகவே இவர்களையும் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் இடம் பெறச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கேரள முதலி என்ற வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் நெல்லை மாவட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் சவரத் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்கள் அல்ல. சட்டநாதன் அறிக்கையில்கூட இவர்களைப் பற்றி சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனாலும் நாவிதர், கவரா என்ற இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பவர்கள். இவர்கள் குமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, குமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற கவரா இனத்தைப் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செக்காலா, கிருஷ்ண வகை என்ற இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் குமரி மாவட்டத்தில் மட்டும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு காலத்தில் ஆடு வளர்க்கும் யாதவ இனத்தில் இருந்தவர்கள் என்றும், அதற்கு அடுத்து கோனார் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் விளக்கம் தரப்பட்டாலும், இந்த கிருஷ்ண வகை இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட்டமாக வாழ்ந்தாலும், அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், பஞ்சாயத்து மன்றங்களில் தலைவர்களாக வர வாய்ப்பு இல்லை. அரசு அலுவலகப் பொறுப்பிலேகூட யாரும் வரவில்லை. இந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் மருத்துவத்துறையிலும் வரமுடியவில்லை என்ற பெரும் குறை இருக்கிறது. அவர்கள் பிரத்யேக தன்மை கொண்டவர்கள். அவர்கள் தமிழ்மொழி பேசினாலும், அதிமலையாளம் கலந்த மொழியாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு பிரத்யேக சலுகைகள் ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரசென்டேஷன் அடிப்படையில் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பண்டிதர் இனத்தை பிற்பட்டார் பட்டியலில் வைத்து இருக்கிறார்கள். பிற்பட்டவர்களுக்கு 50 சதவீதம் ரிசர்வேஷன் அப்பாயின்ட்மென்ட்டில் வைக்கப்பட்டிருந்தாலும் அந்த ரிசர்வேஷன் சரியாக எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்வகையில் அமுல் செய்யப்படவில்லை. அதற்கு மேல் அதை உயர்த்த முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கருத்தை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துத் தெரிவித்து, எந்தெந்தப் பகுதியில் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரசென்டேஷன் கொடுத்தால்தான் சோசியல் ஜஸ்டிஸ் அளித்த

1984 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

தாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலன் கருதி அனைத்துத் துறைகளுக்கும். சேர்த்து ஒருங்கிணைந்த திட்டம் ஒன்றினை தீட்டுவதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காரணம், பிற்பட்ட மக்கள் இருக்கிற பகுதிகளில் பல்வேறு நலப் பணிகள் நடைபெற வேண்டும். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், மீனவர்கள் இருக்கிற குளச்சலில் துறைமுகம் உடனடிகட்டப்பட்டால்தான் பிற்பட்டவர் வளம் பெற, மீனவர்கள் நல்ல வளர்ச்சி பெற வாய்ப்பு உண்டு. அதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதைப்போன்று அந்தப் பகுதியில் மீனவர்கள் வாழுகின்ற சைமன் காலனி ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே ஒருபாலம் கட்டப்பட வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அந்தப் பாலம் கட்டப்பட்டபால்தான் அங்கே இருக்கிற மீனவர்கள் வாழ்க்கை வளம்பெறும்; அவர்களுடைய வியாபாரத்தை பெருக்கிக்கொள்ள முடியும்; அவர்களுடைய குழந்தைகள் முறையாகப் பள்ளிக்குச் சென்று கல்வி பெற வாய்ப்பு இருக்கும்.

அதைப்போன்ற சர்லைப் போக்குவரத்து, அங்கே இருந்தாலும், மற்ற பணிகளில் உரிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். பனைபொருள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்தல், சாலை போட தல் போன்ற பணிகளில் எல்லாம் இந்த பிற்பட்ட நலத்துறை தலையிட்டு, இந்தத் துறையில் பல்வேறு முன்னேற்றங்களைக் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பல்வேறு ஊராட்சிகளில், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் டோபிகானா அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போன்று நகர்ப்புறங்களில் டோபிகானா இப்போது இல்லாமல் இருக்கிறது; அங்கேயும் அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பிற்பட்ட மக்களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெருவாரியாக இருக்கிறது. அரசு இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை நீக்குகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபட்டு, இந்தத் துறைக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறினால் அவர்கள் 'ஃபார்வார்டு', ஆகிவிட்டதாகக் கருதப்படுகிறார்கள். அதிலும் 'சால்வேஷன்ஆர்மி' என்று சொல்லப்படுகின்ற இரட்சனிய சேவை இருக்கிறது, அதிலே இந்த அரிசன மக்கள் சேர்ந்து விட்டால் அவர்கள் ஃபார்வார்டு

(திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்)

[1984 மார்ச் 28]

கம்யூனிட்டி என்று கருதப்படுகிறார்கள். ஆனால் இதர எல்.எம்.எஸ்., ஆர்.சி. மதத்தில் சேர்ந்தால் அவர்கள் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். இது சரியான அணுகுமுறை அல்ல. அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சால்வேஷன் ஆர்மியில் சேர்ந்துவிட்டால் அவர்கள் பின்தங்கிய நிலையைத் தாண்டிவிட்டார்கள். பிராமணர் அந்தஸ்துக்கு உயர்ந்துவிட்டார்கள் என்று எண்ணுவது சரியல்ல. அவர்களுக்கும், அவர்களுடைய நிலையை சிந்தித்துப் பார்த்து, சலுகைகள் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு பேச வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. தங்கராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பிற்பட்ட நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கை எண். 32-ஐ வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பிற்பட்ட நலத்துறை 1969 ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது என்றாலும் அதற்கு என்று தனியாக, பிற்பட்ட வகுப்பினர் மேம்பாட்டுக்காக தனியாக மானியம் கொண்டு வரப்பட்டது 1971 ஆம் ஆண்டுதான். அதற்குப் பிறகு இந்தத் துறையை, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு இதற்கு என்று ஒரு தனித் துறையை ஏற்படுத்தி, தனியாக ஒரு அமைச்சரையும், நியமித்திருக்கிறார்கள். “குழந்தையின் அருமை பெற்றவருக்குத்தான் தெரியும்” என்று சொல்வார்கள். அதைப்போல பின்தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் ஒருவரை இந்தத் துறைக்கு அமைச்சராக நியமித்தால்தான் இருக்கிற குறைபாடுகளைக்களைய முடியும் என்று அடிப்படையில் இன்றைக்கு தனியாக ஒரு துறையை ஏற்படுத்தி, அந்தத் துறைக்கு பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவரை அமைச்சராக நியமித்து, கேட்பாரற்று இருந்த சமுதாயத்தில் தங்களுக்கு என்று பலர் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டத் தான் இன்றைக்கு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த அமைச்சரை இந்தத் துறைக்கு நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, தனியாக ஒரு துறையை ஏற்படுத்தி, அதற்கு என்று தனியாக ஒரு பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சரையும் நியமித்த பெருமை இந்த அரசுக்கு உண்டு என்பதைத் தெரிவித்து, அதற்கு என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் தமிழக முதல்வர்.....

திரு. ஜே. எஸ். இராசு : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு கிளாரி ஃபிகேஷன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கராசு அவர்கள் பேசும் போது பிற்பட்ட நலத் துறையை உருவாக்கியதும் அதற்காக தனியாக ஒரு அமைச்சரை நியமித்திருப்பதும் இன்றைய அ.தி.மு.க. ஆட்சியில்தான் என்ற பொருளில் பேசுகிறார்கள். (குறுக்கீடு)

1984 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அது ஏற்கென இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இதில் பிரச்சினை ஒன்றும் இல்லை.

(முற்பகல் 11-30)

திரு. ஏ. தங்கராசு : 1971 ஆம் ஆண்டில் இதற்கு தனி மானியம் இந்த ஆட்சியில் தான் கொண்டுவந்தார்கள் என்று சொல்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்) 1971 ஆம் ஆண்டில் இதற்கு ஒரு தனி மான்யமாகக் கொண்டுவந்து; அதற்கு ஒரு முழு உருவம் தந்தது, புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியில் தான் என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறைக்கு முழு உருவம் தந்தது புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியில் தான் என்பதை நான் ஆணித்தரமாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம், இந்த பிற்பட்ட சமூகத்திற்கென, ஒரு தனி அமைச்சரை நியமித்தது, அதற்கென ஒரு துறையை ஏற்படுத்தி, இதைக் கண்கணிக்கக் கூடிய அளவிற்கு ஏற்பாடு செய்தது இந்த புரட்சித் தலைவர் ஆட்சித் காலத்தில் தான் என்பதை(குறுக்கீடு)

திரு. ஜே. எஸ். இராசு : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தவறான ஒரு தகவலைத் தந்துகொண்டிருக்கிறார். அப்படித் தவறான தகவலைத் தருகிறபோது, மற்றவர்கள் பேசும் போது, தாங்கள் குறுக்கீட்டு, அதை நீக்குவதுபோல், இதையும் நீக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சுட்டிக்காட்டங்கள். நான் ஒவ்வொன்றையும் விசாரித்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. 'You bring it to my notice, I will expunge it'

திரு. ஜே. எஸ். இராசு : உறுப்பினர் தங்கராசு அவர்கள் தவறான தகவலைத் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு மாமன்ற உறுப்பினர் பேசுகின்ற நேரத்தில், அவர்கள் சரியான தகவலைத் தருகிறாரா, அல்லது தவறான தகவலைத் தருகிறாரா என்பது பற்றி மற்ற உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டலாம். (குறுக்கீடுகள்) தயவுசெய்து ஒன்றைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தங்கராசு அவர்கள் பேசுவதெல்லாம், இன்று இதற்கு ஒரு தனி துறை ஏற்படுத்தப்பட்டு, இதற்கென ஒரு அமைச்சரும் போடப்பட்டிருப்பதன் முக்கியத்துவத்தை எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1984 மார்ச் 2]

இப்படிப்பட்ட நேரத்தில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராசு போன்றவர்கள் இதிலே தலையிட்டு, தவறான தகவல் தருகிறார் என்று சொல்வது சரியாக இருக்கமுடியாது. எனவே, அவர்கள் பேசுவதற்கு வழி விடவேண்டும். இந்த மாமன்றத்தின் நேரத்தை வீணடிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கராசு போன்ற உறுப்பினர் பேசுகின்றபோது, குறுக்கிடவேண்டுமென்பது ராசுவுக்கோ, எனக்கோ அவா இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் பிற்படுத்தப்பட்டவருக்கென ஒரு தனித் துறை ஏற்படுத்தப்பட்டு, தனி அமைச்சர் போடப்பட்டு, தனியாக இம்மாமன்றத்திலே விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திரு தங்கராசு போன்றவர்களுக்கு இது விளங்காமல் இருக்கலாம். அதனால் குழப்பிச் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். திரு. தங்கராசு அவர்களுக்கு எங்கள் மீதுகுற்றம் சுமத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்காது. ஆனால் இதிலே நம்முடைய அமைச்சர் மாண்புமிகு குழந்தைவேலு அவர்கள் புகுந்து, சந்தடி சாக்கில் இதைக் குழப்பி விடக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய ஆசை.

திரு. தங்கராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதற்குப் பின்னால், தமிழகத்தில் முதலமைச்சர் சத்துணவுத் திட்டத்தில் பிற்படுத்தப்பட்ட நலத்துறை பள்ளியிலே படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு 5 வயது முதல் 9 வயது வரையிலும், பிறகு 10 வயது முதல் 14 வயது வரையில் உள்ள மாணவர்களுக்கும் சத்துணவு வழங்குவதற்கு இந்த அரசு ரூ. 23.82 இலட்சம் வழங்கியதை நான் பாராட்டுகிறேன். மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

அதற்குப் பின்னால், மேல்நிலைத் பள்ளித் தேர்வில் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு, இந்த பிற்பட்ட நலத்துறையின் மூலமாக பரிசு வழங்கும் திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் ஒரு மாணவருக்கும், ஒரு மாணவிக்கும், ஆயிரம் ரூபாய் வழங்குவதற்கு இந்த அரசு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அதற்குப் பின்னால், உயர்நிலைப் பள்ளியில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு இரண்டு ஜோடி சீருடை வழங்குவதற்கு இந்த அரசு 10,20,000 ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அத்தோடு மட்டுமல்லாமல், பகுதி நேர போதனை ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ததற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்குப் பின்னால், மாணவர்களுக்கு 3-ஆம் வகுப்பு வரை பாடப் புத்தகங்கள் பாட நூல் நிறுவனத்தின் மூலமாக வழங்குவதையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

1984 மார்ச் 28]

[திரு ஏ. தங்கராசு]

அதற்கு அடுத்து, 8-ஆம் வகுப்பு வரை எல்லா மாணவர்களுக்கும் இரு ஜோடி உடைகள் வழங்குவதற்காக இந்த அரசு 25,46,000 ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்காக பிற்பட்ட நலத்துறை மூலமாக, மாணவர் இல்லங்கள் ஏற்படுத்தி, நடத்தி வருகிறார்கள். 1983-84 ஆம் ஆண்டு 483 மாணவர்கள் இல்லங்கள் நடத்தி வருகிறார்கள். இவற்றில் 62 இல்லங்கள் கல்லூரி மாணவ மாணவியர்களுக்கும், ஒன்று, தொழில் பயிற்சி நிறுவன மாணவர்களுக்கும் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதற்காக, 23,79,000 ரூபாய் செலவிடப்பட்டு இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், மேலும், 40 மாணவர் இல்லங்கள் கட்டுவதற்கு 7 லட்சம் ரூபாய் செலவில் வேலைவாய்ப்பை நோக்கமாகக் கொண்ட பயிற்சியாளர்களுக்காக, 2 இல்லங்கள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து தனிப்பட்ட நபர்களால் நடத்தப்படும் இல்லங்களுக்கு மாணவர் ஒன்றுக்கு உணவுச் செலவிற்காக சென்னையில் ரூபாய் 45-ம் மற்ற இடங்களில் ரூபாய் 40-ம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்காக, 10,07,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நான் பாராட்டுவதோடு அல்லாமல், இந்த மாணவர் இல்லங்களில் தங்கிப் படிக்கின்ற மாணவர்களுடைய பெற்றோர்களின் ஆண்டு வருமானம் 5 ஆயிரம் என்று இருக்கிறது. அதை உயர்த்தித் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் கிராமப் பகுதியில் இருப்பவர்கள் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிள்ளைகள் இந்த இல்லங்களில் சேர்ந்து படிப்பதற்கு போதிய வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. எனவே, இந்த ஆண்டு வருமானத்தை 10 ஆயிரமாக உயர்த்த வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பின்னால், முடி திருத்துவோர், சலவைத் தொழிலாளர்கள், போயர்கள், ஆகியோர்களுக்கும் நாம் தொழிற்கல்வி வழங்கிவருகிறோம். அந்த வகையில் இந்த அரசாங்கம் வந்த தற்குப் பிறகு, இந்தக் குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தினருக்கு, 1983-84-ஆம் ஆண்டு 6,250 பேர்களுக்கு அரசு சலுகை வழங்கியிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இந்த ஆண்டு 19,42,000 ரூபாய் ஒதுக்க அனுமதி தந்திருக்கிறது. அதை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன்.

[திரு. ஏ. தங்கராசு]

[1984 மார்ச் 28]

அதற்குப் பின்னால், சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு, சலவைத் துறை கட்டுவதற்கு, அவர்கள் மேம்பாடு அடைவதற்கு முற்போக்குத் திட்டமாக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் அரசாங்கம் 75 சதவீதம் மானியமும், உள்ளாட்சித்துறை 20 சதவீத மானியமும், பயனடைவோர் 5 சதவீதம் என்று கொண்டு வந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அதற்குப் பின்னால், மிகவும் நலிந்தவர்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்குவதற்காக, நிலத்தைக் கையகப்படுத்துவதற்காக இன்றைக்கு 13,20,000 ரூபாய் ஒதுக்கி செயல்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் பிற்பட்டவர்களுடைய நலத்தில் இந்த அரசு எவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது என்னைப் போன்றவர்கள் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதற்காக இந்த ஆண்டு 15 லட்சம் ரூபாய்க்கு அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். இப்படி பல கோணங்களில் இந்தப் பிற்பட்ட நலத்திற்காக அரசாங்கம் பல குறிக்கோள்களை வைத்து, 10 கோடியே 98 லட்சம் 64 ஆயிரம் ரூபாயைக் கோரியிருக்கிறது. இருந்தாலும் இந்தத் தொகை போதுமானதா, என்றால், என்னைப் பொறுத்தவரையில் போதாது என்றுதான் சொல்வேன். காரணம் இந்த அரசாங்கத்தின் மூலமாக பின்தங்கியவர்களுக்கு நாம் எவ்வளவு சலுகைகள் வேண்டுமானாலும் செய்து வருகிறோம். ஆனால் கிராமப் புறத்தில் உள்ள பின்தங்கிய மாணவர்கள் இந்த மாணவர் இல்லங்களில் சேர்ந்து படிப்பதன் மூலமாகத் தான் அவர்கள் பயன் பெற வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, கிராமப் பகுதியில் உள்ள மாணவர்கள் அதிகமாகச் சேர்த்து படிக்கின்ற வகையில் இந்த மாணவர் இல்லங்களை அதிகமாக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பின்னால், தமிழ்நாடு பிற்பட்ட நல வகுப்பினருக்காக உயர்மட்ட ஆணைக் குழு ஒன்றை, நம்முடைய அம்பாசங்கர் அவர்களை தலைவராகக் கொண்டு, 18 உறுப்பினர்கள் கொண்ட குழுவை இந்த அரசாங்கம் நியமித்திருக்கிறது. அதற்காக மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களை பாராட்டுகிறேன். அதற்குப் பின்னால், என்னுடைய தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள, பின்னுடைய குறிஞ்சிப்பாடி தொகுதியில் உள்ள பெரிய குப்பத்தில் எரு மாணவர் விடுதி இருக்கின்றது. அங்கே தற்போது 70 மாணவர்கள்தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது கடலோரப் பகுதியில், மீனவர்கள் இருக்கின்ற பகுதியில் இருக்கின்றது. அங்கே 20 கிராமத்தினர் இருக்கிறார்கள். எனவே, அந்த விடுதியில் நிறைய மாணவர்களைச் சேர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 28]

திரு. ஏ. தங்கராசு]

குறைந்தது 150 மாணவர்களையாவது இப்படிப்பட்ட பள்ளிகளில் சேர்க்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் பெரிய குப்பம் பள்ளிக் கூடத்தில் 150 மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை என்னுடைய வேண்டுகோளாக வைக்க விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11.40)

அடுத்து என்னுடைய குறிஞ்சிப்பாடி தொகுதியில் குள்ளன் சாவடி, பூண்டியான்குப்பம், குறிஞ்சிப்பாடி ஆகிய இடங்களில், பின் தங்கிய மாணவர்களுக்காக 5, 6 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த இடங்களில் அந்த மாணவர்களுக்கு இல்லம் கிடையாது. ஆகவே, குள்ளன் சாவடியை ஒரு சென்டராகவும், குறிஞ்சிப்பாடியை ஒரு சென்டராகவும் பூண்டியான்குப்பத்தை ஒரு சென்டராகவும் வைத்து, இந்த மூன்று இடங்களிலும் மூன்று மாணவர் இல்லங்களை, வருகிற ஆண்டிலாவது ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்து, அதே நேரத்தில் சிதம்பரம் தொகுதியைச் சார்ந்த நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் கே. ஆர். கணபதி அவர்கள், சிதம்பரம் தொகுதி, காட்டுமன்னார்கேரில், ஸ்ரீ முஷ்ணம் பகுதியில் உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கிற இடத்தில், பின் தங்கிய மாணவர்களுக்கான விடுதி ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கும் ஏற்பாடு செய்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த பின் தங்கிய சமுதாய மக்களுக்கான மானியத்தை வரவேற்று முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நலத்துறையின் சார்பில் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மானியத்தின்மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நான் இங்கே பேச வந்திருக்கிறேன். இன்றையதினம் இந்த பிற்பட்டோர் நலத்துறைக்கு சுமார் 10 கோடியே சொச்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த 10 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதை பார்க்கும் போது, அதுவும் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே 2 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அளவிற்கு பட்ஜெட் இருக்கும்போது, அதிலே இந்த 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு என்பது கடலிலே கரைத்த பெருங்காயம் தான் என்பதை முதலிலே நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த துறை ஏற்கெனவே ஆதித்திராவிட நல துறையோடு இணைந்திருந்த ஒரு அமைப்பு. அதைப்பிரித்து சமீபத்திலே பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை என்று ஏற்படுத்தி அதற்கு ஒரு அமைச்சரையும் போட்டிருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு பல அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த அமைச்சரவையிலே இருக்கக்கூடிய 24 அமைச்சர்களையும் எடுத்துக் கொண்டால், அதிலே கிட்டத்தட்ட 80 சதவீதத்தினர் பிக்

[திரு. என். பழனிவேல்]

[1984 மார்ச் 28]

படுத்தப்பட்ட பிரிவினர்களாக இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனாலும் கூட இந்தத் துறையை தனியாக ஏற்படுத்தி அதற்கு அமைச்சரையும் தனியாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் ஒதுக்கியிருக்கக்கூடிய இந்தத் தொகையையும் அந்த மக்களுடைய வாழ்க்கை நலனையும் ஒப்பிட்டு சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், பிற்படுத்தப்பட்ட பிரிவில் கள்ளர்கள், மறவர்கள் குறவர்கள், நரிக்குறவர்கள், வண்ணார், நாவிதர், காட்டு நாயக்கர் போயர்கள் இப்படி பல்வேறு சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மத்தளிலே கடைசி நிலையிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை விட, கீழ் நிலையிலே இருப்பவர்களை சில இடங்களில் நான் பார்த்திருக்கிறேன். அப்பேற்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக நாம் சலுகைகளை அளிப்பதற்காக ஒதுக்கியிருப்பது வெறும் 10 கோடி ரூபாய்தான் என்பதை அருமை ஆளும் கட்சி நண்பர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து, அதற்கேற்றவாறு விமர்சிக்க வேண்டும்.

ஏனென்று சொன்னால் எல்லாப் பகுதிகளிலும் அவர்கள் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பணம் அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு போதாது. என்னுடைய மதுரை மாவட்டத்திலே திருமலைக் கள்ளர்கள் என்ற பிரிவினர்கள் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் நான்கூட அவர்கள் படிக்கக்கூடிய ஒரு பள்ளி விடுதிக்குச் சென்றிருந்தேன். அது உசிலம்பட்டி விடுதி என்று கருதுகிறேன். அந்த விடுதிக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே மாணவர்கள் தங்கி படிப்பதற்கு எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது. அங்கே பெஞ்ச் கிடையாது. நாற்காலி கிடையாது. விரிக்கப் பாய் கிடையாது. எந்தவித சுகாதார வசதியும் கிடையாது. அந்த அளவிற்கு மோசமான நிலையில் அந்த விடுதியை துறையினர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு அமைச்சர் கூட இருக்கிறார்கள். என்பதையும் நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. ஆகவே தான் சொல்கிறேன், இந்த மானியத்தில் ஒதுக்கக்கூடிய தொகை போதுமானதாக இல்லை. இதிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறீர்கள். கல்லூரியில் படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு மாதத்திற்கு 95 ரூபாயும், பள்ளியில் படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு 50 ரூபாயும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருக்கக்கூடிய விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு ஈடுகொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு அந்த மாணவர்களுக்கு வசதிகளை செய்துக் கொடுக்க, இந்தத் தொகையால் முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து மனசாட்சியோடு நாம் பேச வேண்டும்.

1984 மார்ச் 28]

[திரு. என். பழனிவேல்]

ஏதோ நாங்கள் வந்ததற்குப் பின்னால்தான் இந்தத் துறைக் காக இவ்வளவு தொகையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதற்கு முன்னால் அந்த மக்களுக்கு ஒன்றுமே நடக்கவில்லை என்பது போன்ற பிரம்மை ஏற்படும் வகையில் பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்தோடு இதில் சத் துணவு திட்டத்தைப் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எதி லேயும் சத்துணவு திட்டத்தை விட்டது கிடையாது. எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதில் சத்துணவு நுழைந்து விடுகிறது. சரி சொல்லுங்கள், வேண்டாம் என்று சொல்ல வில்லை. ஆனால் இந்த மாதிரியான சாதனைகளை எடுத்துச் சொல்வதால் மட்டுமே, அவர்களுடைய பிரச்சனைகளுக்கு முற் றுப் புள்ளி வைத்து விடலாம் என்று நினைப்பது மாபெரும் தவறு. அதேபோல் இன்றைக்கு இந்தப் புள்ளியிலே படிக்கக் கூடிய மாணவர்களுக்கு பரிசு என்று, இந்த புள்ளி விவரத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதல் பரிசு 100 ரூபாய் எஸ். எஸ். எல். சி. படித்தவர்களுக்கு, அவர்களுக்கு இரண்டா வது பரிசு 50 ரூபாய், 8வது வகுப்புக்கு முதல் பரிசு 50 ரூபாய் இரண்டாவது பரிசு 10 ரூபாய் என்று எல்லாம் எதற்காக புள்ளிவிவரம் கொடுக்கிறீர்கள்? 10 ரூபாய் பரிசுகொடுக்கி ரோம் என்று தைரியமாக ஆளும்படியைச் சேர்ந்த யாரும் இங்கே சொல்லமுடியவில்லை. ஆகவே இந்த ஊக்கத் தொகையை அதிகப்படுத்தவேண்டும். ரூ. 2,000, 3,000 என்று கொடுத்தால் அது பெருமையாக இருக்கும்.

2 ஜோடி சட்டைகள் புள்ளியில் படிக்கிற மாணவர்களுக் குக் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. நாங்கள் விசாரித்ததில் யார் யாருக்குக் கிடைத்தது என்று பார்த்தால் யாருக்குமே கிடைக்க வில்லை. எனவே இதுவெல்லாம் வெறும் ஏமாற்று வேலை தான்.

போயர்களுக்கு கருவிகள் வாங்குவதற்காக உதவிசெய் கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஊருக்கு 8 பேர்கள் 10 பேர்கள் தான் அவர்கள் இருப்பார்கள். என்னுடைய ஊரிலே இருக்கிற அந்த போயர்களுக்கு வந்த தொழில கருவியும் வழங்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் வேண்டுமென்று மனுப்போடுகிறார்கள். மாவட்ட அளவிலே உள்ள அதிகாரிகளைப் போய் அதைக்கேட்கிற அளவிலே அவர் கள் இல்லை. ஏனென்றால் தாலுக்கா அளவிலே அதற்காக அதி காரிகள் இல்லை. மாவட்ட அளவிலேதான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு அது கிடைப்பதில்லை. உண்மையில் அந்த மக்களுக்கு உதவிட வேண்டுமென்றால் நிதியை அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும்.

[திரு. என். பழனிவேல்]

[1984 மார்ச் 28]

குறிப்பிட்ட இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள், பிற்பட்டவர்கள் என்கிறவர்கள் 10 லட்சம் பேர்களுக்கும் இரூப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த 10 லட்சம் பேர்களுக்கு நீங்கள் ஒதுக்குகிற தொகை போதாது, அதைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தால் ஒரு சில ரூபாய்தான் வரும். அதைவைத்து அவர்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றமுடியாது. மண்டல் கமிஷன் அறிக்கைபற்றிச் சொல்கிறார்கள். எந்தக் கமிஷனைப் போட்டாலும் மக்களுடைய அடிப்படை பிரச்சினையை தீர்க்கமுடியாது. விவசாயத்தையே நம்பி வாழுகின்ற மக்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இதன்கீழ் வருகிறார்கள், சலவைத் தொழிலைச் செய்யக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள், சவரத் தொழிலைச் செய்யக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏதோ பெயரளவிற்கு சில ஆயிரத்தை ஒதுக்கி ஊருக்கு ஒன்றிரண்டு பேர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு பார் நாங்கள் இந்த இலாகாவிற்கு தனித் துறையை, தனி அமைச்சரைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி மக்களை ஏமாற்றுவது தானே தவிர நிலைமைகளை பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்காக உதவாது அந்தச் சமுதாயத்தினருடைய வேட்டுக்களைப் பெறுவதற்காகத் தான் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக அல்ல. அடிப்படைப் பிரச்சினை என்ன வென்றால் நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும், அந்த மக்களுக்கு உண்மையான பரிசாரம் வேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய வருமானத்தைப் பெருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய வருமானத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்றால் நிலச்சீர்திருத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். நிலத்தைப் பங்கிட்டு அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு 150, 200 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் 10 ஆண்டுகளாக எந்தவிதமான சர்க்கார்கடனும் வாங்காமல் இருக்க வேண்டுமாம், அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத்தான் அந்த உதவி என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் சொல்லி பிரச்சினையைத் தீர்க்கமுடியாதுக் வாடகைக் கட்டிடத்திலே இருக்கிற விடுதிகளுக்கு சொந்தக் கட்டடம் கட்டிக்கொடுக்க இந்த ஆண்டே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அந்த விடுதியிலே 50 மாணவர்கள் தான் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். 250 மாணவர்கள் வரையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு இந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற தனி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொண்டேறின்.

1984 மார்ச் 28]

திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனக்கு முன்னால் இங்கே பேசிய கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர் பிற்பட்ட நலத்துறை மூலமாக இந்த அரசு செய்கின்ற பணிகளை ஏமாற்று வேலை என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசு செய்கின்ற வேலை நீங்கள் ஏமாற்று வேலை என்று சொன்னால் திரிபுராவில் நீங்கள் செய்கிற வேலை மோசடி வேலை என்று நான் சொல்லமுடியும். ஏன் என்றால் திரிபுராவில் நீங்கள் பிற்பட்டவர்களுக்கு எதையுமே செய்யவில்லை. சட்டமன்றத்தில் எதிர் கட்சிகள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்காமல் நீங்கள் நடந்துகொண்டு இருக்கிறீர்கள். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் இங்கே மிகச் சிறப்பாக இந்த அரசு செய்கின்ற பணிகளை எல்லாம் நீங்கள் பாராட்டுவதற்கு பதிலாக ஏமாற்று வேலை என்று நீங்கள் சொல்வது உண்மையிலே நீங்கள் செய்கிற மோசடி வேலை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பிற்பட்ட சமுதாயத்திற்காக இந்த அரசு தான் இந்தியாவிலேயே எந்த அரசும் செய்யாத சலுகைகளை இங்கே செய்து கொண்டு இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பிற்பட்டவர்களுக்கு 32 சதவீத ஒதுக்கீடு என்று இருந்ததை இந்தியாவில் எந்த மாநிலம் செய்யாத அளவுக்கு அவர்களுக்கு சலுகைகள் வழங்கப்படவேண்டும் பிற்பட்ட சமுதாயத்தை இந்த நாட்டில் கைத்துக்கி விடப்படவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 32 சதவீதம் என்று இருந்ததை 50 சதவீதமாக சலுகைகளை உயர்த்தினார்கள் என்பதை ஏன் பேசுகின்ற எதிர்க்கட்சியினர் மறந்து விட்டார்கள் என்பதைதான் இந்த நேரத்தில் நான் கேள்வியாக கேட்க விரும்புகிறேன். 32 சதவீதத்திலிருந்து 50 சதவீதமாக சலுகைகள் உயர்த்தியது சாதனை இல்லையா? ஏன் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இந்த இந்த அரசை பாராட்டு மறுக்கிறார்கள். என்பதைதான் இன்று நாட்டு மக்கள் வியப்போடு உங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 32 சதவீதத்தை 50 சதவீதமாக உயர்த்தியதன் காரணமாக தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற பிற்பட்ட சமுதாயத்தினர் இன்று தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-50)

அது மட்டும் அல்ல, இந்த ஆட்சியில் தான் பிற்பட்ட சமுதாயத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் அரசியல் துறையிலும் அவர்களை தூக்கிவிட வேண்டும். என்று அண்மையில் தமிழக அரசு ஆளுநர் அவர்கள் மூலமாக சட்டமன்ற மேலவைக்கு முன்று

[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

[1984 மார்ச் 28]

உறுப்பினர்களை நியமனம் செய்தார்கள். அதில் திரு அங்க முத்து என்பவர் பொற்கொல்வர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். திரு கோல்ப்பன் என்பவர் பார்பர் இனத்தைச் சார்ந்தவர், திரு. மாசிலாமணி என்பவர் டோபி இனத்தைச் சார்ந்தவர், ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு நியமனம் செய்கின்றபோது கூட மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் முன்னேற வேண்டும் என்பதற்காக நாட்டு மக்கள் மத்தியில் அவர்கள் குரல் ஒலிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக சட்டமன்ற பேரவையிலும், மேல்வையிலும் அவர்களுக்கு உரிய பிரதிநிதித்துவத்தை இந்த அரசின் மூலமாக செய்து கொண்டிருப்பதை எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பாராட்டாமல் இருப்பது உண்மையிலே வருத்தத்தை அளிக்கிறது. அதைப் போலவே இந்த அரசு பிற்பட்டவர்களுக்கு பிற்பட்டோர் நல வாரியம் என்ற ஒரு வாரியத்தை அமைத்து 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நிதியை அதற்கு ஒதுக்கி இன்று தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற பிற்பட்டவர்கள் சமுதாயத்தில் முன்னேற வேண்டும், தொழில் துறையில் முன்னேற வேண்டும் என்பதற்காக அவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி செய்யப்படுகின்ற இந்த செயல்களின் மூலமாக இன்று பிற்பட்ட சமுதாயத்தினர் தமிழக அரசின் மூலமாக தமிழ்நாட்டில் வெகு வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்று இரண்டு கருத்துக்களை சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக வருமான உச்ச வரம்பு திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு ஏற்கனவே முதலில் கொண்டு வந்தது. ஏன் இதை சொல்கிறேன் என்றால் பிற்பட்ட துறையின் மூலமாக பிற்பட்டோர் என்று சொல்கின்ற அந்த பிரிவில் வருவதன் மூலமாக உண்மையிலேயே பிற்பட்டவர்கள் அந்த பிற்பட்டோர் துறையில் இருக்கின்ற மிக மிக ஏழைகள் பயன்பெறுகிறார்களா என்று பார்த்தால் மிக குறைவாக இருக்கிறது. அதிலே என்னுடைய கருத்தாக தெரிவிப்பது எல்லாம் இந்த பிற்பட்டவர்கள் துறையில் வருகின்ற எந்த சாதியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அந்த துறையில் இருக்கின்ற அடி மட்டத்தில் இருக்கின்ற ஏழைகள் பயன்பெறுகிற வகையில் அவர்களுக்கு ஒரு திட்டத்தை தீட்டி ஆக வேண்டும். அதற்காகவாவது வருமான உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை கொண்டு வந்தாக வேண்டும். ஏன் என்றால் பிற்பட்டவர்கள் என்று வருகின்ற காரணத்தால் அங்கே அந்த ஐரதியில் உள்ள வசதியானவர்கள் இருக்கிறார்கள், அங்கே மிகவும் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் இவர்கள் எல்லாம் அந்தச் வாய்ப்புகளை பெற்று விட்டு அந்தச் இனத்தில் இருக்கின்ற மிக மிக ஏழைகளாக இருப்பவர்களுக்கு அந்த சலுகைகள் கிடைக்காமல் இருக்கக் கூடாது என்ற எண்ணம் தான் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. ஆகவேதான் முன்பு தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலை

1984 மார்ச் 28]

[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

தலவர் அவர்கள், வருமானத்தை உச்சவரம்பாக வைத்து சலுகைகளைப் பெறும் விதத்தில், 9,000 ரூபாய் என்ற உச்சவரம்பை வைத்து அருமையான ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். மீண்டும் அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். வேண்டுமென்றால் உச்சவரம்புத் தொகையை கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தி 9,000 ரூபாய் என்பதை 15,000 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு உயர்த்தி வருமானத்தை உச்சவரம்பாக வைத்துக் கொண்டு வர வேண்டும். அப்பொழுது தான் உண்மையிலேயே பிற்பட்ட இனத்தில் மிகமிக ஏழைகளாக இருப்பவர்களுக்கு அந்த உதவிகள் கிடைக்க முடியும். எனவே, அதற்கு இந்த அரசு முயல் வேண்டும் ; இந்தத் திட்டத்தை மீண்டும் கொண்டு வர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பட்டோர் பட்டியலில் கொண்டு வருவதற்காகப் பல்வேறு ஜாதிகளினுடைய கோரிக்கைகளையும் கவனிப்பதற்காக இந்த அரசின் சார்பில் அம்பாசங்கர் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது. அந்த அம்பாசங்கர் கமிஷன் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் சென்று பல்வேறு ஜாதிகளைச் சேர்ந்த மக்களின் குறைகளைக் கேட்டு வந்தது. அந்தப் பணி, 30-6-84 வரையில் நடக்கும். அது விரைவிலே முடிய இருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த மக்களின் குறைகள் எந்த அளவிற்கு இந்தக் கமிஷனால் தீர்க்கப்படுகிறது அல்லது தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று பல்வேறு கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் ஒன்று, நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள சைவப் பிள்ளைமார்களும், அதைப்போல, குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள வெள்ளாளர்கள். இந்த இரண்டு பிரிவினரும் எண்ணிக்கையில் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறார்கள். நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள சைவப் பிள்ளைமார்கள் சொல்லுகிறார்கள் ; குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள வெள்ளாளர்கள் சொல்கிறார்கள் ; சிதம்பரம் தாலுக்காவிலேயும் கொஞ்சம் பேர் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த மூன்று இடங்களிலேயும் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை மிக மிகக் குறைவு.

ஆனால், சேலம் மாவட்டத்திலும், இன்னும் உள்ள பல்வேறு இடங்களிலேயும் துளுவ வேளாளர் என்பவர்கள் பிற்பட்டோர் பட்டியலிலே இருக்கிறார்கள். இப்படி துளுவ வேளாளர் என்ற இனம் பிற்பட்டோர் பட்டியலிலே இருக்கிறது. இப்படி ஏற்கனவே பிற்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்கின்ற அந்தத் துளுவ வேளாளர் இனத்தில் விடுபட்ட சில பிரிவுகள் சிதம்பரம், கன்னியா குமரி மாவட்டம், நெல்லை மாவட்டம் ஆகிய இடங்களிலே இருக்கின்ற பிள்ளைமார் பிரிவுகள் என்பதை நான் சொல்லிக் கொண்டு, எனவே, வேறு மாவட்டத்திலே ஏற்கனவே பிற்பட்டோர்

[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

[1984 மார்ச் 28]

பட்டியலில் இருக்கின்ற அந்தத் துருவ வேளாளர்களில் விடுபட்ட இனங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு சேர்த்து, அம்பாசங்கர் கமிஷன் ஜூன் மாதத்தில் அறிவிக்க இருக்கும் அறிக்கையில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தியா முழுவதற்கும் பயனளிக்கும் விதத்தில் மத்திய அரசு, மண்டல் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை உடனடியாக அமல் படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்து, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பிற்பட்டோர் நலத்துறை சம்பந்தப்பட்ட 32 வது எண் மானியக் கோரிக்கையின் மீது இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாகச் சில கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன்.

1969 ஆம் ஆண்டு இந்தத் துறை தனியாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு, 1971 ஆம் ஆண்டிலே தனி அமைச்சரைப் போட்டு, 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்கு 10 கோடியே 98 இலட்சத்து 64 ஆயிரம் ரூபாய் இந்த இலாக்காவிற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சென்ற ஆண்டை விட ஏறத்தாழ 1 கோடியே 30 இலட்சத்து 97 ஆயிரம் ரூபாய் அதிகம் என்றாலும் சென்ற ஆண்டிலுள்ள விலைவாசிக்கும், ஏனையவைகளுக்கும் இந்த ஆண்டு வித்தியாசம் இருக்கிறது.

கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் குற்ற மரபினர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட இனத்தைச் சார்ந்த அந்தக் குழந்தைகளுக்குச் சலுகை என்ற முறையிலே இந்த அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருப்பது, எட்டாம் வகுப்பில் மாவட்டம் முழுவதும் முதல் மாணவன் அல்லது மாணவியாக தேர்வு பெற்று வந்தால் சலுகை ரூபாய் 50 ; அதே சமயத்தில், இரண்டாவது பரிசைப் பெறும் அந்தக் குழந்தைக்கு 10 ரூபாய். எஸ். எஸ். எல். சி.-யைப் பொறுத்தவரையிலும் முதல் தகுதி பெறுபவர்களுக்கு 100 ரூபாய்; இரண்டாவது தகுதி பெறும் அந்தக் குழந்தைகளுக்கு மாவட்டம் முழுவதும் சேர்ந்து 50 ரூபாய் என்று இருப்பது, விவரத்திற்காக மட்டும் இதில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், இது போதுமான தொகை என்று சொல்ல முடியாது. இது எண்ணிக்கைக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட தொகை என்றுதான் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

1984 மார்ச் 28]

[திரு. தி. கா. நல்லப்பன்]

அடுத்ததாக இந்தக் குழந்தைகளுக்கு வருடம் ஒன்றுக்கு இரண்டு செட் துணி கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால் அந்த இரண்டு செட் துணி என்பது போதுமானதாக இல்லை. அரசு அதனை அதிகப்படுத்த வேண்டும். மேலும் 5 வயது குழந்தைக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடிய துணி 10 வயது குழந்தைக்குப் போடக்கூடியதாகவும், 10 வயது குழந்தைக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடிய துணி 5 வயது குழந்தைக்குப் போடக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றது. அதாவது அந்த துணிகளைத் தைத்துக் கொடுக்கின்ற அளவு அந்தமாதிரியான நிலைமையில் இருக்கின்றது. ஆகவே முறையாக அந்தக் குழந்தைகள் போடக் கூடிய முறையிலே தைத்துக் கொடுப்பதற்குரிய ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டும்.

(நண்பகல் 12-00)

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசுகின்றபோது குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு இனத்தைச் சேர்ந்தவரை அல்லது ஒரு ஜாதியைச் சேர்ந்தவரை எம். எல். ஏ. ஆக அல்லது எம். பி. யாக ஆக்கிவிட்டாலே அந்த இனம் முன்னேறிவிடும் என்று சொன்னால் அது நிச்சயமாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல ஜாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் கூட அந்தந்த ஜாதி மக்கள் முன்னேறாததற்குக் காரணம் அந்த சொத்துடமை அமைப்புதான் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிகாட்ட விரும்புகிறேன்.

சத்துணவுத் திட்டத்தினைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா துறைகளிலும் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டதுபோல் இந்த துறையிலும் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கும் இந்தத் துறையிலே இருந்து 23 இலட்சத்து 82 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. புத்தகம் மற்றும் எழுதுபொருட்கள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையிலே 1-வது வகுப்பிலே இருந்து மூன்றாம் வகுப்புவரை இருக்கக்கூடிய குழந்தைகளுக்கு நல்ல நோக்கத்தோடு இலவசமாக சிலேட்டு, புத்தகங்கள் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அவற்றைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக அதாவது பள்ளி திறந்தவுடனே அந்தக் குழந்தைகளுக்கு முறையாக சிலேட்டு, புத்தகங்கள் வழங்கப்படாமல் காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது. அப்படி காலதாமதம் ஏற்படாமல் குறிப்பிட்ட காலத்திலே கொடுப்பதற்குரிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து மாணவர் இல்லங்களில் சேரக்கூடிய குழந்தைகளைப் பொறுத்தவரையில் 5,000 ரூபாய் ஆண்டு வருமானம் என்பவகையிலே ஒரு இலக்கினை நிர்ணயித்திருக்கிறோம். ஆனால் விவசாயத் தொழிலாளர்களாக இருந்தால்கூட ஆணுக்கு

[திரு. தி. கா. நல்லப்பன்]

[1984 மார்ச் 28]

10 ரூபாய், பெண்ணுக்கு 5 ரூபாய் என்று கணக்கிட்டால் 5 ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான எண்ணிக்கைதான் ரூபாய் வரும். ஆகவே அந்த விவசாய தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கிட நிச்சயமாக விடுதிகளிலே சேர்ந்து படிக்கக் கூடிய வகையிலே நிலைமை ஏற்படாது. அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்காது. ஆகவே இந்த வருமான இலக்கினை அதிகப் படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வருமான சான்றிதழ் பெறவேண்டும் என்றால் கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய ஒருவர் கிராம அதிகாரியைப் பார்த்து, அதற்கடுத்து ரெவின்யூ அதிகாரியைப் பார்த்து, தாசில்தாரைப் பார்த்து ஏறக்குறைய ஒரு வார காலத்திற்கும் மேலாக அங்குமிங்கும் அலைந்துதான் இந்தச் சான்றிதழைப் பெற முடிகின்றது. ஆகவே, பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் அதாவது ஒரு மாதமோ அல்லது ஒன்றரை மாதமோ சம்பந்தப்பட்ட வருவாய்த் துறையிலே சிறப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்து அதன்மூலம் அந்த மாணவர்களுக்கும், மாணவிகளுக்கும் வருமான சான்றிதழ்களை உடனடியாகக் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாணவ, மாணவியருக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. அதாவது கல்லூரியிலே படிக்கக் கூடிய மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் மாநகரத்திலே இருப்பவர்களுக்கு 95 ரூபாய் என்றும் மற்ற வெளியூர்களிலே இருப்பவர்களுக்கு 80 ரூபாய் என்றும் தொழிற்கல்வியிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையிலே மாநகரிலே இருப்பவர்களுக்கு 95 ரூபாய் என்றும், மற்ற வெளியூர்களிலே இருப்பவர்களைப் பொறுத்தவரையில் 80 ரூபாய் என்றும், பள்ளி மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் நகரத்திலும் சரி, கிராமங்களிலும் சரி 60 ரூபாய் என்றும் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இன்றைய தினம் உள்ள விலைவாசியைக் கணக்கிட்டால் இந்த நிதியைக் கொண்டு அந்த பிற்பட்ட மாணவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பது நிச்சயமாக முடியாது. ஆகவே இந்தத் தொகையைக் கண்டிப்பாக அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்து அந்த மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்கக்கூடிய ஹாஸ்டல்களைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு இடங்களில் தனியாரிடத்திலே இருந்து இடத்தை வாடகைக்கு வாங்கி நடத்துகின்ற நிலைமையில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக சம்பந்தப்பட்ட அந்தத் தனியார்களுக்கு வாடகையைச் செலுத்துவதற்குக் கூட காலதாமதம் வருடக்கணக்காக ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அப்படி இருப்பதன் காரணத்தால் தனிப்பட்டவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஹாஸ்டல்களுக்காக இடம் கொடுப்பதற்குப் பயப்படுவார்கள் அல்லது நான் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லிவிடுவார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கின்றது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

1984 மார்ச் 28]

[திரு. தி. கா. நல்லப்பன்]

மேசை நாற்காலிகளைப் பொறுத்தவரையில், பிற்பட்டோர் நலத் துறை ஹாஸ்டல்களில் இப்பொழுது அதற்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற தொகை போதாது. என்னுடைய தொகுதியான பெருந்துரையில் கூட மாணவர், மாணவியர், இல்லங்கள் 3 இருக்கின்றன. அங்கே சென்று பார்க்கும் போது, அந்தக் குழந்தைகளுக்கு மேசை, நாற்காலி போன்ற வசதிகள் இல்லை. ஆகவே, அந்த ஹாஸ்டல்களுக்கு மேசை, நாற்காலி போன்ற வசதிகளை செய்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

தனியார் நடத்துகின்ற மாணவர் இல்லங்களை பொறுத்த வரையில், உணவு மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. தனியார் ஹாஸ்டல்களிலே அந்த மாணவர்களுக்கு ரூ. 40 ஒதுக்கப்படுகிறது. நமது துறைமூலம் நடத்துகிற ஹாஸ்டல்களில், நகரத்தில் அந்த மாணவர்களுக்கு ரூ.95-ம், கிராமத்திலே ரூ. 85-ம் ஆக இருக்கிறது. ஆனால் தனியார் இல்லங்களிலே தங்குகின்ற மாணவர்களுக்கு ரூ. 40 என்பது நிச்சயமாகப் போதுமான தொகையாக இல்லை. அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்திலே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

நறிக்குறவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படுவதாக இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நறிக்குறவர்களைப் பொறுத்த வரையிலும், தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடிய அனைத்து ஜாதிகளிலும் மிகவும் கீழ் தங்கிய நிலையில் இருக்கக்கூடிய இனம் அந்த இனம். அந்த இனத்தைப் பிற்பட்டோர் பட்டியலிலே சேர்த்திருக்கிறீர்கள். நிச்சயமாக அந்த இனம், எஸ். சி. அல்லது எஸ்.டி. யிலே சேர்க்கப்பட வேண்டிய இனம் என்று சுட்டிக் காட்டுவதோடு, உடனடியாக அப்பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், 1980-81 ஆம் ஆண்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டம் அரும்பகுதி கிராமத்தில் அவர்களுக்கு 76 வீடுகள் மட்டுமே கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1981-க்குப் பின் இந்த 4 ஆண்டுகளாக அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வீடும் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படிக்கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்குமானால், இந்த அறிக்கையிலே சுட்டிக் காட்டியிருப்பார்கள். 1981-க்கு பின் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்காதது ஏன் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது சொல்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மேலும் அவர்களுக்கு வீடு மட்டும் கட்டிக் கொடுத்தால் எந்தவித உபயோகமும் இல்லை. தொழில் தெரிந்த மாணவர்களுக்கு அந்த இடத்திலேயே தொழில் அமைக்க உதவி செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, குறிப்பாக அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற நறிக்குறவர்களுக்கு வீடுகட்டிக் கொடுத்திருப்பதற்கு அருகிலேயே அவர்கள் தொழில் செய்ய ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. தி. க. நல்லப்பன்]

[1984 மார்ச் 28]

மேலும் சென்னைக்கு சமீபத்திலே இருக்கக்கூடிய சைதாப் பேட்டையில் கடந்த 12, 13 ஆண்டுகளாக நரிக்குறவர் பள்ளி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அரசுத் தரப்பிலே இருந்து அன்றைய அரசும் சரி, இன்றைய அரசும் சரி, 34 கிரவுண்ட் நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலே படிக்கும் குழந்தைகளுக்குப்போதுமான வகுப்பு வசதியில்லையென்று அவர்களுக்கு ஓலைகொட்டகை வேய்ந்து வசதிசெய்து கொடுக்கப்பட்டது. கடந்த 2-3-1983 அன்று எந்தவித முன்னறிவிப்பும் இல்லாமல் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பி.டபிள்யூ.டி.-க்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும் சரி, அரசுக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும் சரி, பள்ளிக்கூட நலன் கருதி போடப் பட்ட அந்த ஓலைக்கொட்டகைக் கூறையை பிரித்து விட்டு, அங்கேயிருக்கிற ஆசிரியர்கள், மற்ற சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது வழக்கு தொடுத்திருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-10.)

தயவு செய்து அதை பரிசீலனை செய்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்த வழக்கை வாபஸ் பெறுவதோடு, கொட்டகை போடுவதற்கு ஏற்பாட்டைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முடிதிருத்துவோர், சலவைத்தொழிலாளர் மற்றும் போயர்கள் கடந்த 1981-82, 1982-83, 1983-84 ஆகிய ஆண்டுகளில் பெற்றிருக்கின்ற சலுகைகள் குறித்து இந்த அறிக்கையில் கொடுத்திருப்பதை நாம் பார்த்தால், 1982-ஆம் ஆண்டு, 8,000 பேர்களும், 1983-ம் ஆண்டு 7,445 பேர்களும், 1983-84-ல் 6,250 பேர்களும் என்ற முறையில் படிப்படியாக பயனடைந்தவர்கள் குறைந்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குறைவு வந்ததற்கு காரணம் என்ன? அவர்களுடைய விண்ணப்பங்களுக்கு சலுகைகள் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவர்களுடைய தேவை அடிப்படையில் நிதி ஒதுக்காததுதான் இந்தக் குறைவிற்குக் காரணம் என்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

சலவைத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் டோபி கானா கட்ட அவர்களுக்கு அரசு உதவித் தொகை 75 சதவீதம்; பேரூராட்சியோ அல்லது நகராட்சியோ, ஊராட்சியோ உதவி 20 சதவீதம், உபயோகிப்போர்கள் 5 சதவீதம் என்று ஒதுக்கப் பட்டிருந்தாலும் பெரும்பாலான பேரூராட்சி, ஊராட்சிகளில் பணம் இல்லாத காரணத்தால் சலவைத் துறை கட்டிக் கொடுக்கப் படாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே ஊராட்சியாக இருந்தாலும், பேரூராட்சியாக இருந்தாலும் அங்கே இருக்கிற சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி, பேரூராட்சிகளில் பணம் இல்லையென்றால் அந்த 20 சதவீதம் உதவியை அரசே ஈடு செய்து சலவைத் துறையை கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 28]

[திரு. தி. கா. நல்லப்பன்]

மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடைசியாக ஒன்றைக் கூறி முடித்து விடுகிறேன். என்னுடைய தொகுதி யான குன்னத்தூரில் பிற்பட்ட நலத்துறையின் விடுதி ஒன்று கட்டுவதற்கு அல்லது ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெருந்துரையில் ஏற் கெனவே அந்த பிற்பட்ட பெண்கள் விடுதி தனியாரிடத்தில் இருக் கிறது. அதைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மா. சின்னராசு : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பிற்பட்ட நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் சின்னத்தடாகம் பிற்பட்ட மாணவியர் விடுதி சென்ற ஆண்டு துவக்கப்பட்டது. அதைத் துவக்குவதற்கான ஆணை பிறப்பித்த மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த மாணவியர் விடுதிக்கான கட்டிடம் அந்தக் கிராமத்தில் கிடைக்காததால் வசதி குறைவான இடத்தில் அது நடந்து வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு கேள்வியின் மூலமாக நான் ஏற்கெனவே கட்டிக் காட்டி இருக்கிறேன். அவரும் பரிசீலிப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார். அதை அவசியமாகக் கருதி இந்த ஆண்டு சின்னத்தடாகம் மாணவியர் விடுதிக்கு கட்டிடம் கட்டிக் கொடுப்பதற்கான நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல தொண்டாமுத்தூரில் கடந்த 12 ஆண்டுகளாக பிற்பட்டோர் நலத்துறையின் மாணவர்கள் விடுதி நடந்து வருகிறது. அதற்கான வாடகை கட்டிடம் அதனுடைய உரிமையாளர் கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் காலி செய்யப்பட்டு விட்டது. இப்போது அது வசதி குறைந்த ஒரு கொட்டகையில் நடந்து வருகிறது. எந்த நோக்கத்திற்காக மாணவர்கள் விடுதியை துவக்கி நடத்தி வருகிறோமோ அது நிறைவேறாமல் இப்படி வசதி இல்லாத காரணத்தால் அவர்களுடைய படிப்பு பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அங்கே ஒரு மாணவர் விடுதிக்கான கட்டிடம் சென்ற ஆண்டிற்கு முந்தைய ஆண்டு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. அது முடிவிற்கு கொண்டு வரப்பட்டு கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மா. சின்னராசு]

[1984 மார்ச் 28]

இன்றைக்கு பிற்பட்டோர் நலத்துறையின் மூலமாக சமுதாய மாற்றத்திற்கு வழி வகுத்திருக்கிற நம்முடைய அரசின் பல்வேறு திட்டங்களை இங்கே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

பிற்பட்டோர் நல மேம்பாட்டு வாரியம் இன்றைக்கு நல்ல பல பணிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. அந்த வாரியத்தின் மூலம் பிற்பட்ட மக்கள் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கான பல வசதிகளை பெறுகிற முறையில் நல்ல திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறது. அந்த வாரியத்தின் மூலம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு நல்ல பணிகளை ஈடேற்றி இருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் நலனைக் கருதி, அவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு, அதற்காக அறிக்கையினை அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பிப்பதற்காக இன்று இரண்டாவது பிற்பட்டோர் நல ஆணைக் குழு புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு பிற்பட்டோருக்கு தாங்கள் தான் வாரிசு என்று சொல்லிக் கொள்கிற சில மாற்றுக் கட்சி நண்பர்களைக் கேட்கிறேன். மண்டல் கமிஷன் அறிக்கையை இங்கே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்பவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன், மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகள் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கெனவே நிறைவேற்றியாகி விட்டது. வெண்தாடி வேந்தர் தந்தை பெரியார் அவர்களே ஒரு கமிஷனாக இருந்து பணியாற்றியதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்களுடைய பிரச்சாரத்தின் பயனாக நாட்டில் ஏற்பட்ட மாறுதலையும், அவர் வழியில் வந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சியில் செய்யப்பட்ட சிறப்பான காரியங்களும், அவரைத் தொடர்ந்து இங்கே அண்ணா ஆட்சி அமைத்த புரட்சித் தலைவர் அரசும் மண்டல் கமிஷனில் என்னென்ன சொல்லப்பட்டு இருக்கிறதோ அதைவிடச் சிறப்பான பணிகளை இங்கே நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 51 சதவீத இட ஒதுக்கீடு இந்த அரசு செய்து இருக்கிறது. வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இத்தகைய நிலைமைகள் கொண்டு வரப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்து, இங்கே கூறுகின்ற நண்பர்கள் குஜராத், பீகார் போன்ற மாநிலங்களில் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆலோசனை சொல்ல வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், தந்தை பெரியார் அவர்களின் கொள்கையைப் பின்பற்றி இங்கே பிற்பட்ட மக்களுக்கு எவ்வளவோ பாதுகாப்புகள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. மற்ற மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள் இதை உணருகிற வகையில் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் தங்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 28]

[திரு. மா. சின்னராசு]

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை. இன்றைக்கு ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். தேர்வுகள் எழுதுவதற்காக நாம் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு எல்லாம் பயிற்சி அளிக்கிறோம். ஆனால் தமிழகத்தில் உள்ள மாணவர்கள் அதிலே அதிகம் வெற்றி பெறமுடியவில்லை. அதற்குக் காரணம், ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., பரிட்சைகளை இந்தியில் எழுதலாம் என்று அனுமதி வழங்கியிருக்கிறார்கள். இந்தி பேசும் மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் இதன் காரணமாக தங்களுடைய தாய் மொழியில் அந்தத் தேர்வை எழுதுகின்ற காரணத்தால், அவர்களால் நல்ல முறையில் சிறப்பான முறையில் எழுத முடிகிறது. அதனால் நல்ல முறையில் அதிலே தேர்ச்சி பெற முடிகிறது. அதே அடிப்படையில் இங்கே தமிழகத்தில் இருந்து செல்கிற மாணவர்களும் தமிழில் அந்தத் தேர்வை எழுத அனுமதிக்க வேண்டும். இந்தக் குறைபாட்டை போக்குகிற அளவில் மத்திய அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்தி மொழியில் அந்தத் தேர்வுகளால் நமக்கு ஏற்படும் இந்த இடர்பாடுகளையும் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டுவது என் கடமை என்று கருதுகிறேன். தமிழில் எழுத முடியாது, தமிழகத்து மக்கள். ஆங்கிலத்தில் தான் எழுத வேண்டும். ஆனால், வட மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் இந்தியில் எழுதலாம் என்பதால், அந்தத் தேர்வுத்தாளை திருத்துபவர்கள் இந்தி மொழி பேசும் மாநிலங்களிலே இருந்து வருவதால் அந்த மொழிப் பற்றின் காரணமாக அதற்கு அதிக மார்க்குகளைப் போடுகிறார்கள். ஆகவே, இயற்கையாகவே அவர்கள் அதிக அளவில் தேறும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்தக் குறைபாட்டை போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மொழியாலும், இனத்தாலும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக இயங்கி வரும் ஒரே இயக்கம்தான் எங்கள் இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் இயங்கும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பதை நான் தெரிவித்து, இங்கே 10 கோடி ரூபாய் மட்டுமே ஒதுக்கியிருப்பதால், அவர்கள் அனைவரும் முன்னேறிவிட்டார்கள் என்ற அடிப்படையில் இந்த மானியக் கோரிக்கை கொண்டு வரப்படவில்லை. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்வு நல்வாழ்வாக அமைய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் கொள்கை ரீதியான முடிவுகள் இங்கே எடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற வகையில் தான் இந்த மானியக் கோரிக்கை இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பட்டயக்காரருக்கும், பண்ணையாருக்கும் ஒரே சட்டம் என்றால், அவர்கள் இருவரும் பிற்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டனர் என்று சொன்னால் அதனாலே யாருக்கு அந்தச் சலுகைகள் அதிகம் போய்ச் சேரும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பட்டயக்காரர் தோட்டத்திலே வேலை செய்யும் பண்ணையாளும் கவுண்டர்தான் என்று சொன்னால்,

[திரு. மா. சின்னராசு]

[1984 மார்ச் 28]

அவரும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்தான் என்று சொன்னால், அந்தப் பட்டியல்காரர் பையன் படிக்கும் பள்ளி, கல்லூரி வசதிகள் அந்தப் பண்ணையாளுக்கும் இருக்க முடியுமா என்றால் முடியாது. ஆகவேதான் அனைவருக்கும் ஒரே சட்டம், ஒரே கல்விச் சலுகை என்று தருகிறபோது நம்மால் கொடுக்கப்பட்டு வரும் சலுகைகள் எல்லாம் மேட்டுக் குடிக்குப் போய்ச் சேருகிறது என்ற வகையில் தான் பொருளாதாரத்தில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் நன்மை பெற வேண்டும் என்ற வகையில், நாம் அளிக்கும் சலுகைகள் யாருக்குச் சேர வேண்டும் என்றால், பொருளாதார ரீதியில் பிற்படுத்தப்பட்ட குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்குப் போய் சேரவேண்டும் என்ற முறையில் தான் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நல்லதொரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

(பிற்பகல் 12-20)

ஆனால் எதையும், அரசியல் ஆக்கி பேசுகின்றவர்கள், அரசியலுக்காகவே தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், இதையும் அரசியலாக்கி, இந்தக் கொள்கையில் ஒரு மாறுபாடு ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்தார்கள். இது எந்தவகையிலும் பாதிப்பாக அமையாது. பொருளாதாரத்தில் சலுகை, கல்வியில் சலுகை என்று பல்வேறு சலுகைகளை அளித்து வந்ததால் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சிலர் மட்டுமே முன்னேறி வருவதாகப் பலர் இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதனால் உண்மையில் பின்தங்கிய பலர் முன்னேற வாய்ப்பு இல்லை என்றும் கூறினார்கள்.

சாதாரணமாக இருக்கிற சலவைத் தொழிலாளர், சவரத் தொழிலாளர், குரும்பர், குறவர் இவர்களைப் போன்றவர்கள் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையிலேதான் இன்னும் இருக்கிறார்கள். அதனால் இதிலே ஒரு மறு ஆய்வு செய்ய வேண்டிய காலம் இப்போது வந்திருக்கிறது. காலத்திற்கு ஏற்ற மாறுதல் செய்கிற போது பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய அத்தனை பேர்களுக்கும் சலுகை என்பது நிச்சயம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய காலத்தின் கட்டாயம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பிற்பட்ட நலத் தொழிற் பயிற்சி பள்ளிகள் முன்னை ஐ.டி.ஐ., சர்டிபிகேட் கொடுக்கும் அளவுக்கு தரம் உயர்த்தியிருப்பதாக இந்த மானியக் கோரிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிகளிலே படிக்கின்ற பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு ஐ.டி.ஐ., சர்டிபிகேட் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அதிகமாகக் கிடைக்கும் ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அதைப் போன்று, எல்லாத் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

1984 மார்ச் 28]

[திரு. மா. சின்னராசு]

அது மட்டுமல்ல. இரண்டாண்டுகள் படிக்கின்ற மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலும் தொழில் கல்வி படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ஐ.டி.ஐ. சர்ட்டிபிகேட் வழங்க அல்லது அதற்கு நிகரான சர்ட்டிபிகேட் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வதன் மூலம் பிற்பட்ட மக்களிடையே இருக்கிற வேலை வாய்ப்பின்மை பிரச்சினை குறையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த பிற்பட்ட நலத்துறையின் மூலம் சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும் சவரத் தொழிலாளர்களுக்கும் வீட்டு மனைக்காக நிலம் எடுத்துக் கொடுக்கும் முறை இருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பணி சரியாக நடக்கவில்லை; மாவட்டத்திற்கு 2 அல்லது 3 இடங்களில் தான் கொடுக்கின்ற நிலைமை தற்போது இருக்கிறது. காரணம் இந்தத் துறைக்கு என்று தனியாக தாசில் தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், சர்வேயர்கள் இல்லை. மற்றத் துறையில் இருக்கிற அலுவலர்களைத்தான் இந்தப் பணிக்காக நாடவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் ஒதுக்கீடு செய்கின்ற பணத் தைக்கூட சரியாக செலவிட முடியவில்லை. இந்தப் பிரச்சினை தீர வேண்டுமென்றால் இந்தத் துறைக்கு என்று தனியாக தாசில் தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், சர்வேயர்களை நியமித்து, நில ஆர்ஜிதம் செய்கின்ற பணியை விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட பிரிவு மக்களுக்கு இன்றைக்குப் பெரும் பிரச்சினையாக இருப்பது இந்த வீடற்ற பிரச்சினைதான். இந்தக் குறை நீக்கப்பட வேண்டுமென்றால், அவர்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் காண வேண்டுமென்றால் இந்தத் துறைக்கு தனியாக நில ஆர்ஜித அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்பட்டோர் நல மேம்பாட்டு வாரியத்திற்கு இன்னும் கூடுதல் நிதி ஆதாரங்களை அளிக்க வேண்டும். அதற்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் சிறு நில விவசாயிகளுக்கு, அதாவது பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த சிறு நில விவசாயிகளுக்கு தமிழக அரசு நிறுவியுள்ள குழாய்க் கிணற்றுக் கழகத்தின் மூலம் குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்துக் கொடுக்க நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். சாதாரண மக்களுக்கும் சிறு விவசாயிகளுக்கும் பொருளாதார மேம்பாடு ஏற்பட வேண்டுமென்றால் இந்தக் குழாய்க் கிணறுகள் கழகத்தின் மூலம் நிதி ஒதுக்கித் தந்து பிற்பட்ட ஏழை மக்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு உதவ வேண்டுமாய்க் கேட்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. ஆண்டி.

[1984 மார்ச் 28]

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் அப்படிச் குறிப்பிடுவது சரியாகத் தெரியவில்லை. இந்த இடத்தில் முழுப் பெயரையும் நீங்கள் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும்.

மாண்புமிகு- பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வெளியே ஜாதியை ஒழிக்க முடியாவிட்டாலும் இந்த அவையிலாவது ஜாதியை ஒழித்துவிடலாம் என்று பார்த்தேன்.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : ஜாதியை இங்கேயும் ஒழிக்க முடியாது, வெளியிலேயும் ஒழிக்க முடியாது. இப்போது நாம் விவாதித்துக் கொண்டிருப்பதே ஜாதி வளர்ப்பு மானியம்தான். என்றைக்கு நீங்கள் பள்ளிகளிலும் மற்ற இடங்களிலும் ஜாதிப் பெயரைக் கேட்கக் கூடாது அல்லது ஜாதிப் பெயரைக் குறிக்கக் கூடாது என்ற நிலையை உருவாக்குகிறீர்களோ அன்றைக்குத் தான் ஜாதி ஒழியும்; அதுவரையில் ஜாதி இருக்கத்தான் செய்யும். எந்த எந்த ஜாதி, எந்த எந்த பகுதியில் இருக்கிறது, எந்த எந்த ஜாதியினருக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி இப்போது நாம் ஜாதியை வளர்க்கின்ற மானியமாகத்தான் கருதி, இந்த மானியக் கோரிக்கையில் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஜாதிப் பெயரே இல்லாமல், ஒரு சோஷலிச முறை ஏற்பட்டு விட்டால் அன்றைக்கு நான் 'ஆண்டி' என்று எழுதிக் கொள்கிறேன். அதுவரையில் ஆண்டித் தேவர் என்றுதான் இருக்கும். இப்போது நீங்கள் தேவரை எடுக்க முடியாது.

துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கை எண் 32 இன் மீது அகில இந்திய பார்வாட்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். பிற்பட்டோர் நலத்துறை இந்த ஆண்டு பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு நான் பேசும்போது அவை முன்னவர் அவர்களைப் பார்த்து, அவர்களோடு தனியாகப் பேசும்போது கேட்டேன். பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலத்துறை முற்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவரிடம் இருக்கிறதே என்று கேட்டபோது, அவர்கள் வேடிக்கையாகச் சொன்னார்கள், உங்களை எல்லாம் எங்களைப் போன்று முன்னேறியவர்களாக்கத் தான் என்று சொன்னார்கள்.

இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே பார்க்கும்போது அட்டையிலே பிற்பட்டவர்கள் என்று இருந்தாலும் உள்ளே மூன்று பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அதாவது மிகப் பிற்பட்டோர், குற்றப் பரம்பரைப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர், பிற்பட்டோர் என்று வகைப்படுத்தி மூன்றாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1984 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

பிற்பட்டோருக்கு மட்டும் இந்தப் படிப்புச் சலுகை, கட்டணத் தொகை என்பது 92 எம்.இ.ஆர்.-படி அது பாதி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஏன் இந்த வித்தியாசம் என்று புரியவில்லை. மிகப் பிற்பட்டோருக்கும் இந்தப் படிப்புச் சலுகை இருக்கும்போது, இந்த குற்ற மரபினர் பரம்பரையிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு பாதிப்பாகத்தான் இருக்கிறது. இவர்களுக்கு இந்தச் சலுகையை அளிக்க வேண்டும்.

அதேபோல, இங்கே கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே சொல்லும்போது, குற்றப் பரம்பரை மரபிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் என்ற பகுதியிலிருந்து தான் வருகிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு குற்றப் பரம்பரைப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் என்கிறவர்களுக்கு வேறு வித்தியாசமான சலுகை இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. பள்ளிகள், விடுதிகள், தனியாகக் கட்டப்பட்டுள்ளன என்று சொல்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அதிலே பெரிய வித்தியாசத்தைப் பார்த்தால், பிற்பட்டோருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட விடுதிகள் 415 என்று தெரிகிறது. குற்றப் பரம்பரை மரபிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் விடுதிகள் 68 தான். ஆனால் 1965-லிருந்து எடுத்துப் பார்த்தால், அப்போது 30 ஹாஸ்டல்கள் குற்றப் பரம்பரையிலிருந்து நீக்கப்பட்டதாக இருந்தது. ஆனால் இப்போது 68 ஆக வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. 11 விடுதிகளாக இருந்தது, இன்றைக்கு 415 ஆக கூடியிருக்கிறது. பிற்பட்டோருக்குச் செய்வதைப் பற்றி நான் பாராட்டுகிறேன். அதுபோல், அந்த ஜனங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். 1969-70 இல் 37 குற்றப் பரம்பரை விடுதிகளாக இருந்தது, இரண்டு பங்காகக் கூடியிருக்கிறது.

ஆனால் பிற்பட்டோர் விடுதிகளைப் பொறுத்த வரையில் 11 ஆக இருந்தது, 415 ஆக இந்த ஆண்டின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே கூடியிருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதேநேரத்தில், தேவையான மாணவர்கள் இல்லாததினால், மூன்று குற்ற மரபினர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட இனத்தோருக்கான விடுதிகள் பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கான விடுதிகளாக மாற்றப்பட்டன என்று சொல்லியிருக்கின்றீர்கள். இது வேதனையாக இருக்கிறது. இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் தேவையான அளவில் மாணவர்கள் இல்லை என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் அது துவக்கப்பட வேண்டிய இடத்தில் துவக்கப்பட்டால், மாணவர்கள் இருந்திருப்பார்கள். உங்களுக்குத் தெரியும். தமிழகத்திலே குற்றப் பரம்பரை பட்டியல் விருந்து நீக்கப்பட்ட இனத்தவர்கள் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். மறவர்கள் சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் 80 சதவீதம் அங்கே இருக்கிறார்கள். அதேபோல கள்ளர் இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மதுரை மாவட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டையில் கந்தர்வ கள்ளர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படி புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலும், தஞ்சை மாவட்டத்

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

[1984 மார்ச் 28]

திலும் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளிலே நிறைய இடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே துவக்கியிருக்கலாம். ஒரு தவறு நடந்திருக்கிறது. குற்றப் பரம்பரை பட்டியலில் நீக்கப்பட்ட இனத்தவர்கள் சாணார்ப்பட்டி விடுதி என்று பழனிக்கு பக்கத்தில் உள்ள ஊரில் துவக்கிவிட்டார்கள். அங்கே மாணவர்கள் வரவில்லை.

விருவீட்டில் உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது. அங்கே மாணவர்கள் விடுதி இல்லை. இன்னொன்று வேடிக்கையாக இருக்கிறது. 65-லும் 80 ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். 70-லும் 80 தைத் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். குற்றப் பரம்பரைப் பட்டியலில் நீக்கப்பட்ட ஜனத்தொகை கூடவில்லையா? அந்த மாணவர்களுக்கான தொகையை கூட்டித் தரவேண்டாமா? 1965 விருந்து இன்றுவரை அப்படியே இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே கள்ளர் மாணவர்கள் 1,148 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 1980 ஆம் ஆண்டு கட்டிடம் கட்டித்தர வேண்டுமென்று சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் கேட்டால், சோஷியல் வெல் பேர் செகரட்டரியிடம் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிறது, இங்கேயிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆய்வு செய்யப் படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். இன்ஜினியரிடம் ரீ எஸ்டிமேட் போட வேண்டும் என்று திரும்பி விடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். 37 விடுதிகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டதாக இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்த விரும்புவது இந்தக் கட்டிடப் பிரிவு மட்டும், நமது அமைச்சரிடம் இல்லாமல், அது ஆதிதிராவிட நலத் துறை அமைச்சர் பொறுப்பிலே இருக்கிறது. அதை ஏன் இந்தத் துறையில் சேர்க்கக் கூடாது. அப்படிச் சேர்த்தால் தான், பிற்பட்டோர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, கட்டிடம், கட்ட முடியும்.

அதைப்போல பிற்பட்டோர் நலத் துறையிலிருந்து இப்போது ஒதுக்கப்பட்ட மானியம் ரூ. 10 கோடி. தமிழகத்திலுள்ள பிற்பட்டோர் வகுப்பைச் பார்த்தால், அந்த பட்டியலில் 171 இனங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு பல சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டதாகச் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் பள்ளிகள், விடுதிகள், தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இந்தத் துறையின்கீழ் பிற்பட்டோர் நன்மை அடைகின்ற வகையில் ஒன்றும் இல்லை.

தொழிற்பயிற்சி பள்ளிகள், 3 மாவட்டங்களில், ஐ.டி.ஐ.யாக மாற்றியிருப்பதை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. இராமராதபுரம் மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. இதற்குமுன் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இன்னும் சான்றிதழ் பெற முடியவில்லை. இப்போது அந்த நிலைமையை மாற்றியிருக்கிறீர்கள். அதேபோல பல தொழிற்கல்விகள் துவங்கப்பட வேண்டும். ஒதுக்கப்பட்ட மானியத்தைப் பார்த்தால், வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

1984 மார்ச் 28] [திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

வீடுகள் கட்டுவதற்காக, பிற்பட்டோர் நலத்துறையின்கீழ் அத்தனை வகுப்புகளைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு, நிலம் பெறுவதற்காக ரூ. 15 இலட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-30)

15 லட்சம் தான் மனைப் பட்டா வழங்குவதற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது எந்த அளவிற்கு சாத்தியம்? எந்த அளவிற்கு இந்தத் தொகையை வைத்துக் கொண்டு வீடு கட்டிக் கொடுக்க முடியும் இந்த மக்களுக்கு? அதேபோன்று கள்ளர் சீரமைப்புக்கு ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிற தொகையைப் பார்த்தால், மிகவும் குறைவு. அவர்களுக்கு நீங்கள் கடன் கொடுப்பதாக சொல்கிறீர்கள். புதுக் கிணறு வெட்டுவதற்கு 2,500 ரூபாய் இந்தப் பணத்தை வைத்து கிணறு வெட்ட முடியுமா? 50 ஆயிரம் ரூபாய் இல்லாமல் எங்கள் பகுதியிலே கிணறு வெட்ட முடியாது. இதை வைத்து கட்டிடம் கட்ட முடியுமா? பம்ப்செட் போட முடியுமா? இதைப் போய் அவர்களுக்கு ஒரு தொகை என்று கொடுத்து விட்டு, அவர்கள் அதை வைத்து ஒரு பள்ளத்தை தோண்டி விட்டு சும்மா இருக்கின்ற நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகவே 2,500 ரூபாய் என்பதை அதிகமாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். குறைந்த பட்சம் 10,000 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல் வீடு கட்டுவதற்கு 2,000 ரூபாய் என்று கொடுத்து, அதை அவர்கள் 2 ஆண்டுகளில் பெற்று, கட்டியவுடன் காற்று அடித்தாலும், மழை பெய்தாலும், அது போய் விடுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைக்குத்தான் இந்த அரசு மானியங்கள் பயன்படுகின்றன.

இதைப்போல, புத்தகங்கள், பலகைகள் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் பள்ளிக் கூடங்கள் ஜூன் மாதம் தொடங்கியவுடன் இவைகளைச் கொடுப்பதில்லை. துணியும் தைத்துக் கொடுப்பதில்லை. நான் முன்பே கூட நாவலர் அவர்களிடம் சொல்லி இருக்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் சட்டை தைத்துக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி, அவர்கள் எனக்கும் அளவு எடுத்துத் தைத்து கொடுக்கிறார்கள் என்றால், அதை மற்றவர்கள் எப்படி போட முடியும்? அதுபோன்று வகுப்பிலே இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கும் துணியைத் தைத்துக் கொடுக்காமல், அவர்களிடம் பணத்தைக் கொடுத்து, துணியைக் கொடுத்தால், அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய சரியான அளவிலே தைத்துக் கொள்வார்கள். அல்லது இந்த சோஷியல் ஃவெல்பேர்

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

[1984 மார்ச் 28]

டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கிறவர்கள் தான் தைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் அளவை எடுத்து வைக்கட்டும். இல்லை என்றால் நீங்கள் கொடுக்கிற இந்த இரண்டு ஜோடி சீருடைகள் எந்தவிதமான பயனும் இல்லாமல் போய் விடும். அதை யாருமே போட முடியாத நிலையில் இருக்கின்றது.

அடுத்து, இந்த தொழில் பயிற்சி படிப்பவர்களுக்கு 2,500 ரூபாய் உதவித்தொகை கொடுக்கிறார்கள், 5 வருஷத்திற்கு, இதை, எப்போது, யார் கொடுக்கிறார்கள்? அவர்கள் சொத்து வைத்து கேட்க வேண்டுமா? எப்படி இதை வாங்குவது? இதைப் போன்ற விளக்கங்கள் இதிலே இல்லை. இதைப் பற்றிய விளக்கங்கள் தெரியாமல் மாணவர்கள் தவிக்கிறார்கள். எனவே இந்த 2,500 ரூபாயை திருப்பிக் கொடுப்பது யார்? அதை எப்படிக்கட்டுவது? அவன் சம்பாதித்துக் கட்டுவதா? அல்லது அவனுடைய தாய் தகப்பன் கட்டுவதா? போன்ற வரைமுறைகள் இதில் இல்லை. இதைப்பற்றி எல்லாம் மாணவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. எனவே இதைப் பற்றி விளக்க வேண்டும்.

அடுத்து, பல்வேறு இடங்களில் மாணவர் இல்லங்கள் வரடகைக் கட்டிடங்களிலேதான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. வாடகைக் கட்டிடத்திலே இருக்கிறது என்று சொன்னால், அவன் பெட்டியை வைத்து விட்டு, வெளியிலே தான் இருக்க வேண்டும். படுப்பதற்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. குளிப்பதற்கு வசதிகள் இல்லை. தனியார் கட்டிடங்களில் இப்படி இருக்கின்றது. எனவே இப்படி மாணவர்களுக்குத் தேவையான இல்லங்கள் கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால், இந்த 10 கோடி ரூபாய் வைத்து இந்தப் பிற்பட்ட இனத்தின் மாணவர்களை நாம் முன்னேற்றப் போகிறோம் என்று சொன்னால், வேடிக்கையாக தான் இருக்கின்றது. நம்முடைய தமிழகத்தின் பட்டுஜெட் கிட்ட தட்ட 2,000 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்கு இருக்கும் போது, இந்தத் துறைக்கு வெறும் 10 கோடி ரூபாய் என்று ஒதுக்கியிருப்பதை வைத்து எப்படி இந்த 170 இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களை முன்னேற்றப்போகிறோம்? இது ஒரு தலைக்கு ஒரு ரூபாய் என்று கூட வராது. எனவே அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் தொகையை உயர்த்துவதற்கு, அரசிடம் வலியுறுத்துவது மட்டுமல்லாமல், இந்த பிற்பட்ட நலத் துறைக்கு அதிகமான தொகையை ஒதுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, 415 விடுதிகள் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கும், 68 விடுதிகள், குற்றப்பரம்பரையைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒன்று கூட சொந்தக் கட்டிடத்தில் இல்லை. ஒன்றிரண்டு இந்தக் குற்றப் பரம்பரையினருக்காக, பிரிட்டிஷ் காலத்தில் கட்டப்பட்டது இருக்கின்றது. 415 பிற்பட்ட மாணவர் இல்லங்களை துவக்கியிருந்தாலும், அதற்குத் தேவையான கட்டிடங்கள் இல்லை. வாடகைக் கட்டிடத்தை பிடித்து 50 பையன்களை வைத்து துவக்கியிருக்கிறார்கள்.

1984 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இவர்களுடைய படிப்பு முன்னேற வேண்டும் என்று வேதனையோடு சொன்னார்கள். இந்தக் கல்வி அனைத்தும் கல்வித்துறைக்கு கொடுத்து விடுவோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி என்றால், பிறகு பிற்பட்ட நலத்துறைக்கு என்று ஒரு மானியம் இருக்காது. இந்த 415 விடுதிகள், அதோடு சேர்ந்த பள்ளிகளும் தான் இருக்கும். ஆகவே பிற்பட்டோர் நலன் என்று எப்படி பேசுவது? இந்தக் கல்வித் தரம் குறைவதற்குக் காரணமே அவர்களுக்கு நல்ல கல்வி கொடுப்பதற்கு, பின் தங்கிய மாணவர்களுக்கு விடுதி வசதிகள் இல்லை. அதோடு போதிய ஆசிரியர்களும் கிடையாது. எனக்குத் தெரியும். பிற்பட்ட மாணவர்களுக்காகவும், குற்றப் பரம்பரையினருக்காகவும், இருக்கின்ற 247 பள்ளிகளில், 200 பள்ளிகளில், 2 ஆண்டு காலமாக ஆசிரியர்கள் இல்லை. செக்கிய நல்லூரில் 2 மேல்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அதிலே 11 ஆசிரியர்கள். அதே மாதிரி நாட்டார் மங்களம், அங்கே ஒரு மேல் நிலைப் பள்ளி, அங்கேயும் 11 ஆசிரியர்கள். ஆனால் ஒன்று கூட நிரப்பப்படவில்லை. கேட்டால், ஏ.ஜி. சாங்சன் வேண்டும் அரசு சாங்சன் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். எதற்கு? பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் அதற்காக இருக்கிறார்கள். அரசும் இருக்கிறதா இல்லையா? ஆனால், அதை எழுதி பெறுவதற்கு ஓர் ஆண்டு ஆகி விட்டால், ஏ.ஜி யிடம் அனுமதி பெற வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கல்வித் தரம் உயர்வதற்கு தடையாக இருப்பவைகளில் முறையாக ஆசிரியர்கள், நியமிக்கப்பட வேண்டிய எண்ணிக்கையில் நியமிக்கப்படாமல் இருப்பதே ஒரு முக்கிய காரணம். இப்படிப்பட்ட குறைகளையெல்லாம் நீக்கி, இந்த பிற்பட்டோருக்கு உண்மையாகவே நலம் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால், அடுத்து வரும் ஆண்டுகளிலாவது, பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால், அவர்களுக்காக 100 கோடிக்கு ஒதுக்கீடு இருக்கிறது என்று சொன்னால்தான், தமிழகத்திலே இருக்கிற அத்தனை பிற்பட்டோர் மக்களுக்கும் சரியாக, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை, தொழில் பயிற்சியை, கல்வி முன்னேற்றத்தை, பொருளாதார முன்னேற்றத்தைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும். அந்த நல்ல எண்ணம் இருந்தால் பட்ஜெட்டிலே அதிகமாகக் கொண்டு வந்தால்தான் அதைச் செய்ய முடியும். ஆகவே வருங்காலத்திலாவது அப்படிச் கொண்டு வந்து பிற்பட்டோர் இனத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களை முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய வேண்டும்.

இந்தக் குறிப்பிலே ஐ.ஏ.எஸ். தேர்விற்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் தேறியவர்கள் எவ்வளவு என்று பார்த்தால், நில. அதர்வது ஒன்றுமே இல்லை. கல்வித் துறை மட்டும் அல்ல, நம்முடைய அரசாங்கத்திலும் சொல்லுகிறோம். எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்று கொண்டு வந்து விட்டோம். ஆனால் மத்திய தேர்வு ஆணைக்குழுவில்,

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

[1984 மார்ச் 28]

தமிழில் எழுதுவதற்கு நாம் அங்கீகாரம் வாங்காதது மட்டும், இங்கே அவர்கள் தமிழ்க் கல்வியில் படித்து விட்டு, ஐ.ஏ.எஸ். ஐ.பி.எஸ். பரீட்சை எழுதப் போனால் நில் ரிசல்ட் தான் வரும். நாம் பயிற்சி கொடுத்து தேர்வுக்கு அனுப்பியவர்களே 45 பேர்கள். அதில் எழுத வந்தவர்கள் 35 பேர்கள்தாம். அதிலே பைனல் இன்டர்வியூவிற்கு 2 பேர்சன் போயிருக்கிறார்கள். அவர்களும் தேறவில்லை. ஆகவே, ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். தேர்விலே ரிசல்டே வரவில்லை. இந்த ஆண்டிலே மத்திய அரசுப் பணிக்கு அவர்களுக்கு கிடைத்திருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரத்தைத் தான் நாம் இதிலே பார்க்க முடிகிறது. ஆகவே, ஆங்கிலம், இந்தி ஆகிய மொழிகளில் தேர்வு எழுதலாம் என்று தேர்வு ஆணைக்குழுவிலே இருப்பதைப் போல தமிழிலும் எழுதலாம் என்ற நிலையை இந்த அரசு உருவாக்க வேண்டும். அப் பெர்முது தான் பிற்பட்டவர்கள் எல்லாம் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகளாக வரமுடியும் என்ற கருத்தினையும் கூறி, அமர் கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசின் சார்பிலே பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த பிற்பட்டோர் நலத்துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு பேச விழைகிறேன்.

பிற்பட்டோர் வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவரையே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தத் துறையை கவனிப்பதற்காக அமைச்சராக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதே இந்த அரசுக்கு பிற்பட்டோர் நலனில் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டு பாடுபட்டு வருகிறது என்பதைக் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அப்படிப்பட்ட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய தலைமையிலே இந்த துறை சிறப்பாக பணியாற்றி வருவதற்காக நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுக்களை தெரிவித்துக் கொண்டு, பிற்பட்டோர் நலத்துறை மூலமாக பள்ளி மாணவர்களுக்கும், கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் விடுதிகளை நடத்துவதை மட்டுமே கவனித்து வந்த இந்தத் துறை இன்று பிற்பட்ட மக்களுடைய மேம்பாட்டிற்காக ஒரு தனி வாரியத்தை அமைத்து அதற்குப் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவரையே தலைவராகவும் நியமித்து, அதன் மூலமாக பிற்பட்ட மக்களுடைய மேம்பாட்டுக்கு உதவி அளித்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துகின்ற நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1984 மார்ச் 28] [திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

அது மட்டும் அல்ல, இங்கே பிற்பட்டோர் நலத்துறை மூலமாக ஆண்டுக்காண்டு விடுதிகளை நடத்துவதை அதிகப்படுத்தி, அதன் மூலமாக பல மாணவர்கள் பயன்படுகிற நிலைமையையும் உருவாக்கியிருக்கிறது. அந்த வகையிலே இந்த ஆண்டு பிற்பட்டோர் நலத்துறையின் மூலமாக என்னுடைய தொகுதியில் வேதாரணியத்திலே ஒரு மாணவியர் விடுதியும், தகட்டூர் கிராமத்திலே ஒரு பிற்பட்டோர் மாணவர்கள் விடுதியும், நடத்துவதற்கு அரசு ஆணையிட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் முதலிலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல மாணவர்கள் விடுதிகள் இல்லாமல், வாடகைக் கட்டிடங்களிலே இருக்கக் கூடிய, கொம்பணாச்சேரி, மணல்குடி, ஆகிய இடங்களிலே அரசின் சார்பிலே விடுதி கட்டிடங்களைக் கட்டி, அந்த மாணவர்கள் வசதியான முறையிலே படிப்பதற்கு வழி வகைகளை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல, மேல்நிலைப் பள்ளிகள் கிராமங்களிலே இன்று உருவாகிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் அனுமதிக்கப்பட வேண்டிய மாணவர்களின் எண்ணிக்கை உயர்த்தப்படாமல் இருக்கிறது. எனவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்றுவதற்காக, உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக இருந்து மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக மாறியிருக்கக்கூடிய இடங்களில், அனுமதிக்கப்பட வேண்டிய மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை 25 சதவீதமாவது அதிகரிப்பதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆணையிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த வகையில் வேதாரணியத்திலே 50 மாணவர்கள் மட்டுமே இன்று பின் தங்கிய வகுப்பு மாணவர்கள் படித்து வருகிறார்கள். அந்த விடுதியினுடைய மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை குறைத்தது 100 ஆகவாவது உயர்த்த வேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல, பிற்பட்டோர் நலத்துறையிலே இன்றைக்கு பேசுகிற நேரத்திலே, பிற்பட்டோர் மட்டும் அல்லாது, அதிகமாக இருக்கக்கூடிய அத்தனை வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களும், முற்பட்ட வகுப்பிலேயும், முன்னேறியிருக்கக்கூடியவர்களும் கூட, இன்று அரசு சலுகைகளைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காக, தங்களைப் பிற்பட்டோர் வகுப்பிலே சேர்க்க வேண்டும் என்று கோரிக்கைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற நேரம் இது.

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்] [1984 மார்ச் 28]

(பிற்பகல் 12-40)

வாக்குகளைப் பெறவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக முற்பட்டவர்களாக இருந்தவர்களையெல்லாம் பிற்பட்ட வகுப்பிலே சேர்க்கிற நிலை 1952-லேயே உருவாக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு இருக்கிற நிலையில் பிராமணர்களைத் தவிர பாக்கியிருக்கிற அத்தனை பேர்களும் பிற்பட்டவர்கள் என்ற நிலைமை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு 50 சதவீதம் என்று உயர்த்தியிருந்தாலும் கூட பிற்பட்ட சமுதாயத்தினருக்குப் போதுமான அளவுக்குப் பலன் கிடைக்காத நிலைதான் இருக்கிறது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்திலே வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் இருந்ததைப் போன்று அளிக்கப்பட்டால்தான் பிற்பட்ட மக்களுக்கு பலன் போய்ச் சேரமுடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மிகவும் பின்தங்கிய மக்களாக இருக்கிறவர்கள் பின்தங்கிய மக்களாகக் கருதக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. வட தமிழ்நாட்டிலே வாழக்கூடிய வன்னிய சமுதாய மக்கள் மிகவும் பின்தங்கிய மக்களாகக் கருதப்பட்டாலும் கூட பின்தங்கிய மக்களாகக் கருதப்பட்டு எந்த அளவுக்கு வேலை வாய்ப்பிலேயும் பொருளாதாரத்திலேயும் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். தென் தமிழ்நாட்டில் வாழக்கூடிய முக்குலத்தோர் மக்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை விட பின் தங்கிய நிலையிலே இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அமைச்சராக வந்து விட்டாலும் மிகவும் பின்தங்கிய மோசமான நிலையில் இருக்கக்கூடிய முத்தரையர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எந்த அளவுக்கு முன்னேறி இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் எத்தனை பேர்களிலே இருக்கிறார்கள்? அமைச்சர் அவர்கள் ஒருவர்தான் அமைச்சராக வந்திருக்கிறார்களே தவிர மிகக் குறைந்த அளவில்தான் இருக்கிறார்கள். உயர்ந்த பதவியிலே இல்லை. கல்லூரியிலே படிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கருத்திலே கொண்டு பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கக்கூடிய வன்னியர் சமுதாயத்திற்கும், முத்தரையர் சமுதாயத்திற்கும் குறிப்பிட்டு இத்தனை சதவீதம் என்று ஒதுக்கவேண்டும். அதைப் போலவே பின்தங்கியிருக்கக்கூடிய முக்குலத்தோருக்கும் குறிப்பிட்ட சதவீதத்தை ஒதுக்க வேண்டும். வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்திலே பின் தங்கியவர்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதத்தை ஒதுக்கி அந்த மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் வேண்டிய அளவுக்கு அவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் அளித்தால் தான் அந்த மக்களுக்கு அது பயன்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 28] [திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

உறவினர்கள் அல்லது சொந்தக்காரர்கள் பதவிகளில் வந்து விட்ட காரணத்தினால் அல்லது ஐ.ஏ.எஸ். ஆக அல்லது உயர்ந்த பதவிகளிலே வந்தவர்கள் அவர்களுடைய உறவினர் அல்லது, சொந்தக்காரர்கள் என்று ஒரு சில குறிப்பிட்டவர்கள் தான் வரக்கூடிய அல்லது முன்னேறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதை மாற்றி அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லாமல் ஏழை எளிய வர்களுக்கு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்தால்தான் அவர்கள் முன்னேற முடியும். கர்நாடக மாநிலத்திலே அந்த அரசாங்கம் பிற்பட்டவர்களுக்கு அவர்களை 3, 4 பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொருவருக்கும் இத்தனை சதவீதம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே போன்று பொருளாதாரத் திலே பின்தங்கியவர்கள் அவர்கள் எந்த ஜாதியாக இருந்தாலும் 5 சதவீதம் அவர்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் தமிழ்நாட்டில் மிகவும் பின்தங்கிய மக்களுக்கு அவர்களுடைய மக்கள் தொகை அடிப்படையிலே வேலை வாய்ப்பிலும், கல்வி வாய்ப்பிலும், பொருளாதாரத்திலும் வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். பின்தங்கி இருக்கிறவர்கள் எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு இடம் ஒதுக்கி அவர்களும் மேம்பாடு அடையச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் அவர்களுக்கு அது உறுதுணையாக இருக்கும்.

என்னுடைய கிராமத்தை எடுத்துக் கொண்டால் நான்தான் கல்லூரிக்குச் சென்று படித்து பட்டதாரியாக வந்தவன். எனக்குப் பின்னால் எத்தனை பேர்கள் கல்லூரியில் படித்து வந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒருவர் கூட இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கிற நிலையில் பின்தங்கிய மக்கள் உயர வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு பொருளாதார வசதி இல்லை, அவர்கள் கிராமப் புறங்களிலே படித்து இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளைப் பார்க்க வேண்டும். நகரங்களிலே படித்துவிட்டு—உயர்ந்த ஜாதி மக்கள் மட்டுமல்ல—பின்தங்கிய சில பகுதி மக்கள்கூட நல்ல கல்வியைக் கற்று அதன் மூலம் உயர்ந்த பதவியைப் பெற்று விடுகிறார்கள். ஆனால் கிராமப் புறங்களிலே வாழக்கூடியவர்கள் எந்த வசதியும் வளமும் இல்லாமல் பின்தங்கிய நிலையிலே இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு கிராமப் புறங்களிலே உள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பிலே முன்னுரிமை தர வேண்டும். கல்வியிலே முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும். அதைப் போல் பின்தங்கிய மக்களிலே உள்ள மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு மக்கள் தொகை அடிப்படையிலே வேலை வாய்ப்பிலேயும் கல்வியிலேயும் உதவியை அளித்தால்தான் அவர்கள் முன்னேற முடியும். அந்த நிலைமையை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், அமைச்சர் அவர்களும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

[1984 மார்ச் 28]

திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது ; மதிப்பிற்குரிய பேர்வைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பிற்பட்ட நலத்துறையின் மீது பேசுவாய்ப்பு அளித்தமைக்கு இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த பிற்பட்டோர் நலத்துறை சார்பாக முடி திருத்தும் தொழிலாளர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு மனை ஒதுக்கப்பட்டு இருப்பதாக இங்கே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியான கடைய நல்லூரை பொறுத்தவரையில் சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும், முடி திருத்தும் தொழிலாளர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டிருந்த வீட்டு மனை அதிகாரிகளுடைய சரியான நடைமுறை இல்லாத காரணத்தால் இதுவரைக்கும் அந்த சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும், முடி திருத்தும் தொழிலாளர்களுக்கும் வீட்டு மனை ஒப்படைக்கப்படவில்லை என்பதை நான் மெத்த வருத்தத்தோடு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு போயர் சமுதாயத்தில் அவர்கள் மழையிலும் வெய்யிலும் தங்களுடைய தொழிலை நடத்த முடியாமல் தடை படுகின்ற காரணங்களினால் அவர்களுக்கு கல் உடைக்கும் ஏரியாவில் செல்டர் கட்டிக் கொடுத்தால் அது பயனுள்ள முறையில் மழை காலங்களிலும் வெயில் காலங்களிலும் தொழில் பாதிக்காமல் அந்த தொழில் நடைபெறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, சலவைத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரை அங்கே சலவைத் துறை கட்டுவது இன்னும் பலவிடங்களில் கட்டப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகளை கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் ஏறக்குறைய இன்றைக்கு 50 சதவீதம் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு தமிழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 65 சதவீதத்திற்கு மேல் பிற்பட்ட மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அந்த 65 சதவீதத்தில் இஸ்லாமிய சமுதாய மக்களும், கிருத்துவ சமுதாய மக்களும் ஏறக்குறைய 18-சதவீத மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த 18 சதவீத மக்களுக்கு இந்த 50 விழுக்காட்டில் எவ்வளவு பேருக்கு இடங்கள் கிடைக்கிறது. என்றால் அது பூஜ்யமாகத் தான் தெரிகிறது. ஆக இன்றைக்கு 50 சதவீதம் ஒதுக்கிவிட்டோம், பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்து விட்டோம் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. இன்றைக்கு இந்த மைனாரிட்டி சமுதாயமாக இருக்கின்ற முஸ்லீம் சமுதாயத்திற்கும், கிருத்துவ சமுதாயத்திற்கும் அந்த 18 சதவீதம் இடம் கிடைக்கவில்லை. வலிவுள்ளவர்களும், அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களும் தான் அந்த வாய்ப்பை பெறுகின்ற நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த மைனாரிட்டி சமுதாயமாக இருக்கின்ற இந்த முஸ்லீம் சமுதாயத்திற்கும் கிருத்துவ சமுதாயத்திற்கும் வேலை வாய்ப்புத் துறையில் அதிக

1984 மார்ச் 28] [திரு. எ. சாகுல் ஹ்மீது]

மான பாதுகாப்பு இல்லை. அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விகிதாச்சார அடிப்படையில் என்று ஒதுக்க வில்லையோ அந்த நிலை வராத வரையில் இந்த மைனாரிட்டி சமுதாய மக்கள் நிச்சயமாக வேலை வாய்ப்புத் துறையில் பயன்பெற மாட்டார்கள் இதனால் பயன் அளிக்காது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு சிறுபான்மை சமுதாயத்தினர் நடத்துகின்ற கல்வி நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அப்படி மைனாரிட்டி சமுதாய மக்கள் நடத்துகின்ற கிருத்துவ பள்ளிகளிலும், முஸ்லீம் நடத்துகின்ற பள்ளிகளிலும் இன்றைக்கு தனிப்பட்ட மைனாரிட்டி பள்ளிகள் என்ற காரணத்தால் அதனால் மிகவும் பின் தங்கிய மக்கள் ஓரளவுக்கு கல்வியில் முன்னேறுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்து இருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு நல்ல சிறப்பான வழி வகைகளை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக நடுநிலைப் பள்ளிகளில் இன்றைக்கு இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு பதிலாக பட்டதாரி ஆசிரியர்களை நியமித்தால் அந்த பிற்பட்ட மக்கள் மைனாரிட்டி மக்களுடைய கல்வியை இன்னும் மேம்பாடு அடையச் செய்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த முஸ்லீம் மைனாரிட்டியில் அந்த உருது பேசுகின்ற மக்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சென்னை போன்ற இடங்களில் கூட இதுவரை அவர்களுடைய பாட நூல்கள் வழங்கப்படவில்லை என்பதை மெத்த வருத்தத்தோடு இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு கல்வி உதவித் தொகை காணாது. அதை உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பள்ளி வாசல், மதராசுக்கள், அனாதை நிலையங்கள், வக்ஃ போர்டு சொத்துக்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு நில குத்தகை வருவாயில் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதால் குத்தகை பாதுகாப்புச் திருக்கோயில்களுக்கு வழங்கும் சட்ட பாதுகாப்பு இந்த வக்ஃ போர்டு சொத்துக்களுக்கும் இஸ்லாமிய அற நிலையங்களுக்கும் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தஞ்சையில் நம்முடைய சர்போஜி மன்னர்-அங்கே இப்ராஃம் சாயபு என்ற ஒரு ஒரு தர்கா இருக்கிறது. ஒரு சமுதாயத்திற்கு பாடுபட்டவரை அடக்கம் செய்வதற்காக இடம் அளித்தார்கள் அந்த சர்போஜி மன்னர் அவர்கள். அவர்கள் அளித்த இடத்தில் கூட இன்றைக்கு ஆக்கிரமிப்புகள் இருக்கின்றன. இப்படி தமிழகத்தில் பரவலாக இஸ்லாமிய சமுதாய அறக் கட்டளைகள் இருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் ஆக்கிரமிப்பு இருக்கின்றது. இன்றைக்கு வக்ஃ போர்டு என்று வக் அற்ற போர்டு ஒன்று இருக்கிறது.

[திரு. ஏ. சாகுல் ஹ்மீது] [1984 மார்ச் 28]

இப்படி சமுதாயத்தினுடைய சார்பாக இருக்கின்ற இடங்களில் ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்ற செய்ய திராணி அற்ற வக் அற்ற போர்டாக் அது இருக்கிறது. இஸ்லாமியர் பள்ளி வாசல், நிலையங் அனாதைகள், மதராசா. இந்த மாதிரி அடைக்கல ஸ்தலங்கள் இவைகளில் எல்லாம் ஆக்கிரமிப்புகள் இருக்கின்றன. அவைகளை அகற்ற வக்ப் போர்டு முறையான அளவுக்கு அதில் தீவிராக செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பிற்பட்டோர் நிலையை உயர்த்துகின்ற முறையில் மதிப்பிற்குரிய திரு. ஜே. அம்பாசங்கர் அவர்களுடைய தலைமையில் இரண்டாம் உயர்நிலை ஆணைக்குழுவின் 18 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் முஸ்லீம் லீக் சட்டமன்ற உறுப்பினராகிய நான் அதிலிருந்து புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50).

மேல்சபை உறுப்பினரான, கண்ணியம் மிக்க காயிதே மில்லத் அவர்களின் மகன் மியாகான் அவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே எங்களை ஏன் எடுக்கவில்லை. அதிலே ஏன் பாரபட்சம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, பசுவதைத் தடைச் சட்டம் பற்றிய ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். அதிலே எங்களுக்கு இடமில்லை என்றால் அதைப்பற்றி நாங்கள் என்ன நினைப்பது?

சட்டமன்றத்தில் எத்தனையோ, குழுக்கள் போடப்படுகின்றன. ஒரு குழுவிலேயாவது எங்களுக்கு வாய்ப்பளித்திருக்கிறீர்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. முஸ்லீம் லீக் கட்சிக் காரர்கள், கட்சிக்காரர்களாகத் தெரியவில்லையா?

சென்னை ஐஸ் ஹவுஸ் பகுதியில் கிருஷ்ணாம்பேட்டையில் 400 வீடுகள் தீப்பற்றி எரிந்து விட்டன. அப்படித் தீப்பிடித்த இடங்களுக்கு இதுவரைக்கும் எந்த உதவியும் கொடுக்கப்படவில்லை.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாகுல் ஹ்மீது அவர்கள் பேசும் பொழுது வக்ப் போர்க்கு இவரைப் போன்றவர்களை போடவில்லை என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே இஸ்லாமியக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கின்ற இஸ்லாமியத்தைச் சேர்ந்தவர்களைத்தான் அந்த வக்ப் போர்டில் போடுகிறார்கள். எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் வருத்தப்படத் தேவையில்லை.

1984 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்தப் பிரச்னைகளையெல்லாம் திடீர் திடீரென்று பேசக் கூடாது.

திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தனிப்பட்ட விவகாரங்களை அவர்கள் பேசுவது பண்புக்கு அழகு அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, திருவொற்றியூர் தாங்கல் என்ற பகுதியிலே இன்றைக்கு மீனவர் சமுதாயம், அரிசன சமுதாயம், இஸ்லாமிய சமுதாயம் ஆகிய சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் வாழ்கிறார்கள். அங்கே அளிக்கப்படுகின்ற உதவித் தொகையைப் பொறுத்த வரையில் இஸ்லாமிய சமுதாயத்தினருக்கு மறுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதைக் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மலர்களில் அமர்ந்ததும் தேனீக்கள் பாடுவதை நிறுத்திவிடுகின்றன; அதைப் போன்று ஆட்சிப் பொறுப்பிலே அமர்கின்றவர்கள் தாங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிப் பாட்டை நிறுத்தி விட்டு ஊமைகளாகிவிடுகிறார்கள் என்பதைத்தான் கடந்த கால வரலாறு நிரூபித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வேலைவாய்ப்பைப் பொறுத்தவரையில் பார்த்தால் உத்தியோக உயர்வு இல்லை; வேலைவாய்ப்பு இல்லை. கல்வித் துறையிலேயும் கூட நாங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாங்கள் சலுகையைக் கேட்கவில்லை; எங்களுடைய உரிமைகளைத்தான் நாங்கள் கேட்கிறோம். இந்த நாட்டிலுள்ள ஜனப் பிரஜைகளிலே நாங்கள் மைனாரிட்டி சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள். எங்களுக்கு உரிய உரிமைகளை அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் உரிமைக் குரல் எழுப்புகிறோமே தவிர, எங்களுக்குச் சலுகைகள் தேவையில்லை. ஆகவே, அந்த உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக இந்த சமுதாயம் போராட வேண்டுமென்றால் போராடும், உயிரைத் தர வேண்டுமென்றால் தரும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமன்றி, இன்றைக்கு மைனாரிட்டி சமுதாயம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் கிறித்துவ சமுதாயத்தையும், இஸ்லாமிய சமுதாயத்தையும், சேர்ந்த எங்களுடைய உயிருக்கும் மேலாக நாங்கள் போற்றுகின்ற நபிகள் நாயகத்தைப் பற்றியும், கிறித்துவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஏசுநாதரைப் பற்றியும் எல்லாம் எவ்வளவு தரக் குறைவாக, கீழ்த்தரமாகப் பேசுகிறார்கள்; சுவர்களிலேயெல்லாம் எழுதி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சட்டமன்ற விடுதிக்கு வருகின்ற வழிகளிலேயெல்லாம் கூட, அப்படித் தூஷணமான வார்த்தைகளை எங்களுடைய உயிருக்கும் மேலாக நேசிக்கின்ற எங்களுடைய நபிகளையும்,

[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது] [1984 மார்ச் 28]

எங்களுடைய ஈசாநபி போன்ற கிறிஸ்து அவர்களையும் பற்றி எழுதி வைக்கிறார்களே, இது முறையா? அம்மாதிரி எழுதுவது, மேடையிலே பேசுவது போன்றவற்றையெல்லாம் தடைப் படுத்த வேண்டாமா? இது ஏன் அனுமதிக்கப்படுகிறது என்று கேட்ட விரும்புகிறேன்.

விஜயபாரதம், இந்துமித்திரன், இந்துமரமட்டி, 20 பை. பாயிண்டு, சிகப்புநாடா போன்ற ஏடுகளிலேயெல்லாம் இப்படிச் சமுதாயத்தை தூஷித்து எழுதுவது முறையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

பொன்னை எவ்வளவுதான் காலிலே போட்டு நசுக்கினாலும் அது துளிர்ந்து நிமிர்வது போன்று எங்களை எவ்வளவுதான் நசுக்கினாலும் அந்தக் கொடுமைகளை யெல்லாம் தாங்கிக் கொண்டு நிச்சயமாக நாங்கள் நிமிர்வோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்லின் அந்தியை எதிர்த்துக் காலமெல்லாம் கண்ணாடி கதறுகிறது என்றால் அந்தக் கண்ணாடியாக நீங்கள் எங்களை நினைத்து விட்டீர்கள். நிச்சயமாக நாங்கள் கண்ணாடிகள் அல்ல, இரும்பாக மாறுவோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்று எத்தனையோ பிரச்சினைகளிலே இந்தச் சமுதாயம் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு ஹஜ் கமிட்டி இல்லத்தைப் பற்றி எடுத்துக் கொண்டேமேயானால் நம்முடைய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த கொள்கைப் பரப்புச் செயலாளர் ஜெயலலிதா அவர்கள் (மணி அடிக்கப்பட்டது). (குறுக்கீடு).

ண் டி கு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நல்ல பாதுகாப்பு தர வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் தாங்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் மணி அடிக்கக்கூடாது என்று எண்ணி ஃப்ரீயாக விட்டிருந்தோம். மாக்கிம் எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு நேரம் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது.

திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது : ஒரேயொரு கருத்தைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே இந்த நிலைகெட்ட ஆட்சியை நினைத்து விட்டால், இலஞ்சமோ இஞ்சிக்கு இஞ்சி வளருது ஐயா, நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே இந்த நிலை கெட்ட ஆட்சியை நினைத்து விட்டால் என்று கூறி என் உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

1984 மார்ச் 28]

திரு. சி. து. கிதம்பரம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நலத்துறை மானியத்திலே பேசுவதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்தியாவிலேயே டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்திலேதான் இந்த பிற்பட்டோர் நலத்துறை என்பது தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டது என்பதில் யாருக்கும் மாறுபாடான கருத்தோ மறைக்க வேண்டிய கருத்தோ இல்லை என்பதை நான் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். எனவே இதை ஒரு விவாதப் பொருளாக ஆக்குவது சரியாக இல்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் உங்களுடைய அறிக்கையிலேயே இந்தத் துறைக்கு என்று எவ்வளவு மானியம் 1971-லேயே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு அதற்குப் பின்னாலே அதை மாற்றப் பார்ப்பது சரியானதல்ல என்ற வாதத்தை இங்கே நான் வைக்க விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

இந்தத் துறை கலைஞருடைய காலத்திலேயே சிறப்பாகப் பணியாற்றியது. இப்போது இந்தத் துறைக்கு சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரிடத்திலே அது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதே தவிர இதற்கு முன்னாலேயே இது தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு இதற்கென்று அமைச்சர்கள் இருந்து வந்தார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நகரசபை சார்பிலே சலவைத்துறைகள் கட்டுகின்ற பணிகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எங்களுடைய காரைக்குடி நகரசபை பற்றி அதிலே குறிப்பிடப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கின்றது. காரைக்குடியிலே பல சலவைத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நான்கைந்து பகுதிகளிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே கழனிவாசல், கீழ்வூரணி போன்ற பகுதிகளிலே சலவைத்துறை கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முடிதிருத்துவோர், சலவைத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்குக் கருவிகள் வரங்க நாங்கள் உதவி செய்வோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய குறிப்பின்படி பார்த்தால் 1981-82-லே 8 ஆயிரம் பேரும், 1982-83-லே 7,445 பேரும், 1983-84-லே 6,250 பேரும் பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகின்றது. ஆகவே ஆண்டுக்காண்டு அந்த எண்ணிக்கை குறைந்துகொண்டுதான் போய் இருக்கின்றதே தவிர, கூடியதாக உங்களுடைய கணக்கு கூட கூறவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் நீங்கள் தொகையைக் குறைத்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே அந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்தி அதிகமான சலவைத் தொழிலாளர்களும், முடிதிருத்துவோரும் பயன் பெறக்கூடிய அளவிலே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. த. சிதம்பரம்]

[1984 மார்ச் 28]

மேலும் இந்த உதவிகளைப் பெறுவதிலேயும் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அந்தச் சங்கடங்களை நீக்கி எளிதாக அவர்கள் பெறக் கூடிய வகையிலே வழிவகையை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீட்டு மனை ஒதுக்குகிறோம், வீட்டுவசதி செய்து கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். எங்களுடைய பகுதியிலே நிறைய முத்தரையர்கள் இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முத்தரையர் பிரிவினைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் எங்களுடைய பகுதியிலே அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எந்தவிதமான பலனையும் அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால் அந்தப் பகுதிக்கு வந்து பார்க்கலாம். எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால் அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்களுக்கு வீட்டுமனை ஒதுக்கவும், அவர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கவும் ஏற்பாடுகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாணவர்கள் விடுதிகளைப் போதிய அளவிலே கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். பல மாணவர் விடுதிகள் வாடகைக் கட்டிடங்களிலேதான் இயங்கி வருகின்றன. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலே கண்டரமாணிக்கம், புதுவயல் போன்ற பகுதிகளிலே உள்ள விடுதிகள் வாடகைக் கட்டிடத்திலே தான் இயங்கி வருகின்றன. அவற்றிற்குத் தேவையான கட்டிடங்களைக் கட்டிக் கொடுப்பதோடு விடுதிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்லல் என்ற இடத்திலே முத்தரையர் பெருமக்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு உதவுகின்ற வகையிலே பிற்பட்டோர் நலத்துறையின் சார்பிலே விடுதி அமைத்துத் தரவேண்டும், என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்டோர் நலக் கமிஷனை 30-6-84 வரை நீட்டித்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அப்படி பிற்பட்டோர் நலக் கமிஷன் அமைத்து அந்தக் கமிஷன் அளித்த பரிந்துரையின் பேரில் புதிதாக ஏதாவது சில வகுப்புகளைப் பிற்பட்டோர் நலப்பட்டியலிலே சேர்த்திருக்கிறீர்களா? அல்லது இந்தக் கமிஷன் சொல்லாமலே சில வகுப்பினரைச் சேர்த்திருக்கிறீர்களா? இரண்டு மூன்று வகுப்பினரைத்தான் சேர்த்திருப்பதாக அறிவித்திருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படி என்றால் இந்தக் கமிஷனை ஏன் அமைத்தீர்கள்? கமிஷன் அமைத்து விட்டு, இதையும் பால் கமிஷன் போல் ஆக்க

1984 மார்ச் 28] [திரு. சி. த. சிதம்பரம்]

வேண்டுமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நாங்கள் இரண்டு, மூன்று வகுப்பினரை மட்டும் இணைத்துக்கொள்கிறோம் என்று சொல்வது கமிஷன்களை நீங்கள் மதிப்பதில்லை என்பதற்கு ஒரு ஆதாரமாக இருக்கின்றது.

மண்டல் கமிஷன் அறிக்கையை நீங்கள் செயல்படுத்தவேண்டும். வேலை வாய்ப்புக்களை அதிலே சொல்லி இருப்பது போல் அதிக அளவுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக அரசுத் துறையாக இருந்தாலும், வங்கித் துறையாக இருந்தாலும் வேலை வாய்ப்புகளை அதிகமான அளவுக்கு உருவாக்க வேண்டும்.

மத்திய அரசிலே இரண்டே இரண்டு பிரிவுகள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒன்று தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்; மற்றொன்று மற்றவர்கள்; நமது அரசின் சார்பிலே நாம் எப்படி மூன்று பிரிவுகளை வைத்திருக்கிறோமோ அதேபோன்று அவர்களும் மூன்று பிரிவுகளை வைத்துக் கொள்கின்ற அளவுக்கு நாம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

ஹையர் செகண்டரி படிப்பவர்களைப் பொறுத்தவரையில் 1,500 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் சலுகைகள் உண்டு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் 1,500 ரூபாய் வருமானம் என்பது சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் வரும். ஆகவே அந்த இலக்கினை 3,600 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தி அந்த மக்கள் பயன்பெறத்தக்க அளவிலே செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00.)

அதைப் போல பிற்பட்டோர் நலத் துறையிலே டெக்ஸ்ட் புக்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அவற்றை ஜூன் மாதத்திற்கு முன்னால் கொடுத்தால்தான் பலன் உண்டு. ஜூன் மாதத்திற்குப் பின்னால் பள்ளிக்கூடம் திறந்து, தேர்வுகள் முடிந்தபிறகு புத்தகங்கள் கொடுப்பதால் பயன் இல்லை. ஆகவே, புத்தகங்களைத் தேவையான உரிய நேரத்தில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கு வயது வரம்பு 28 என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதலாக ஆக்கி, பலபேர்கள் பயன் அடையும் விதத்திலே, உயர்த்தி, 35 ஆக ஆக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். அதை 35 ஆக ஆக்கித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. த. கிதம்பரம்] [1984 மார்ச் 28]

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் எனக்கு முன்னால் பேசும் பொழுது, தங்களுடைய தலைவர்தான் திரு. மாசிலாமணி, திரு. அங்கமுத்து, திரு. கோலப்பா போன்றவர்களை மேலவையில் நியமித்திருக்கிறார்கள், ஆகவே, பிற்படுத்தப்பட்டோர் சமுதாயத்திற்குத் தங்களுடைய தலைவர் அக்கறை செலுத்துகிறார் என்று சொன்னார்கள். இவையெல்லாம் தி.மு.க. காலத்தில் செய்யப்பட்டதுதான். தி.மு.க. காலத்தில், அப்பொழுது அவர்கள் மேலவை உறுப்பினர்கள் ஆக்கப்பட்டார்கள். அப்பொழுது தி.மு.க. வில் இருந்தார்கள், இப்பொழுது, உங்களிடத்தில் இருக்கிறார்கள், நாளைக்கு எங்கே இருப்பார்களோ? தி.மு.க. காலத்தில் அவர்களுக்கு மரியாதை செய்ததோடு உறுப்பினர்களாக ஆக்காமல் இல்லை. தி.மு.க. காலத்தில்தான் அந்தத் துறை தனியாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டும், அவர்களுக்குப் பல்வேறு சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒட்டு மொத்தமாக இருந்தது. அன்றைக்கே பிரிக்கப்பட்டது, மேலவை உறுப்பினர்கள் டத்திகள் கொடுக்கப்பட்டன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே, நேசமணி போக்குவரத்துக் கழகத்திலே பிற்பட்டவர்களுக்கு முறைப்படி வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. கரியான விகிதாசாரப்படி வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, முறைப்படி வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்டோர் நலத் துறையிலே பல்வேறு வசதி வாய்ப்புகளை அவர்களுக்கு உருவாக்கித் தரத்தக்க திட்டங்கள் எதுவும் இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்படவில்லை. ஏதோ பள்ளிக் கூடத்தில் படிக்கிறார்கள், கட்டிடம் கட்டுகிறோம், சாப்பிடுகிறார்கள் என்பதைவிட அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு, அவர்கள் முன்னேறுவதற்கு வாய்ப்பாக வருங்காலத்திலாவது திட்டங்கள் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று, சொல்லி முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

டாக்டர் கே. செளரிராஜன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கை எண் 32 பிற்பட்டோர் நலத்துறை மானியத்தின் விவரத்தில் நான் சார்ந்திருக்கிற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி.

இதுவரையில் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கூடுதலாக இருந்த இந்தத் துறை மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களால் திடீரென்று தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அதற்காகவே தனியாக ஒரு அமைச்சரகம் உருவாக்கப்பட்டதில் நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். அதைப் பாராட்டவும் கடமைப்

1984 மார்ச் 28] [டாக்டர் கே. செளரிராஜன்]

பட்டிருக்கின்றோம். ஆனால், தனியாக ஒரு அமைச்சரகத்தை உருவாக்கி விட்டு, ஒரு இலாகாவை உருவாக்கி விட்டு, அதற்கு ஒரு அமைச்சர் அவர்களையே பொறுப்பாகவும் அமர்த்தி விட்டு மானியக் கோரிக்கை என்று வருகின்ற நேரத்தில் ரூ. 10 கோடி, ரூ.11 கோடி ஒதுக்கப்பட்டு இருப்பதைப் பார்க்கின்ற பொழுது ரூ.11 கோடி செலவு செய்வதற்கு ஒரு அமைச்சரகமே தேவையா?

மெட்ராஸ் கார்ப்பரேஷனில் ரூ. 30 கோடி செலவு செய்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

There is no Minister. Two I.A.S. Officers are handling it one Special Officer and one Commissioner.

ரூ. 10 கோடி, ரூ.11 கோடி ஒதுக்கிவிட்டு அதற்காகப் பெரிய அமைச்சரகத்தையே உருவாக்குவதைப் பார்க்கும்போது நாங்கள் எல்லாம் வருத்தப்படுகிறோம். நாங்கள் எதிர்பார்ப்பது, கிட்டத்தட்ட குறைந்த பட்சம் ரூ.50 கோடி, ரூ. 60 கோடியாவது ஒதுக்கியிருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்து கடைசியிலே பார்த்தால் ரூ.11 கோடிதான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதுவும் அவர்கள் சொல்கின்றபோது பிரமாதமாகச் செய்து விட்டதாக கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

The Provision of Rs. 1,61,40,000 for the Welfare of Backward Classes made in 1967-68.

1967-68-லே ரூ. 1.6 கோடிதான், இப்பொழுது, 1984-85-லே 11 கோடியாகி விட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 67-68-லே அப்பொழுது பட்ஜெட்டிலே எவ்வளவு வருமானம்? அப்பொழுது எத்தனை கம்யூனிட்டீஸ் பாக்வாட்கிளாஸ் லிஸ்டிலே இருந்தன? இப்பொழுது, 1984-85-லே பட்ஜெட்டிலே வருமானம் எவ்வளவு ஏறிப்போய் விட்டது? எத்தனை கம்யூனிட்டீஸை அந்த லிஸ்டிலே சேர்த்து விட்டோம் கணக்கு போட்டு பார்த்தால் இருக்கிற ஸ்டேட்டஸ்கோ தெரியும். என்னிடத்தில் பெர்சென்டேஜ் தகவல் இல்லை; மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஓர்டர்-அவுட் செய்து பார்த்தால் தெரியும். 1967-68-ல் இருந்த வருமானம், எத்தனை கம்யூனிட்டீஸ், எவ்வளவு அலோகேஷன் என்று பார்க்க வேண்டும். இப்போது 1984-85 பட்ஜெட்டில் எவ்வளவுக்கு பட்ஜெட் போடுகிறோம்? எத்தனை கம்யூனிட்டீஸ் சேர்த்து இருக்கிறோம்? என்ன பெர்சென்டேஜ்? அதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்தால் பிரமாதமான இம்ப்ரூவ்மென்ட், சாதனை என்று சொல்லிக் கொள்வதற்கு நம்மால் முடியாது, அமைச்சர் அவர்கள் அடுத்த ஆண்டு இன்னும் அதிகமான அளவிற்கு வன்முறுத்தி நிதி வாங்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

[டாக்டர் கே. செளரிராஜின்]

[1984 மார்ச் 28]

அடுத்தபடியாக பிற்பட்டோர், பின்தங்கியவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்றெல்லாம் தமிழில் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஆங்கிலத்தில் வருகிறபோது பேக்வர்ட்-கிளாசஸ் என்று மொத்தமாக பிரித்து விட்டோம். பேக்வர்ட்-கிளாசஸ் என்பதற்கு தமிழ் ட்ரான்ஸ்லேஷன் கரெக்ட்டா என்றால் சந்தேகமாக இருக்கிறது. பேக்வர்ட்-கம்யூனிட்டிஸ், பேக்வர்ட்-கேஸ்ட்ஸ் என்று போட்டிருந்தால் கரெக்ட்டாக இருக்கலாம். பேக்வர்ட்-கிளாசஸ் என்று வருகிறபோது ஒட்டுமொத்தமாக இருக்கிறது.

There are backwardness in Communities, Castes, Socially backward, Economically backward, Communally backward, Psychologically backward, Culturally backward and Morally backward.

இப்படி பலவிதமாக பிரித்து விடலாம். ஆகவே மொத்தமாக பேக்வர்ட்-கிளாசஸ் என்று போடுவதை தவிர்த்து பேக்வர்ட்-கம்யூனிட்டிஸ் என்று போடலாம். அதை சுப்ரீம் கோர்ட்டிலேயே சொல்லி விட்டார்கள். எவ்வளவு காலத்திற்கு இதை போட்டுக் கொண்டே இருக்கப் போகிறீர்கள்? ஒரு டிவிமிட்டேஷன் பண்ண வேண்டும். யார், யார் பேக்வர்ட் என்பதை டிசைட் பண்ணுங்கள் என்று Supreme Court has given a direction. அந்த டைரக்ஷனை வைத்துக் கொண்டு தான் தமிழ் நாட்டிலே அம்பாசங்கர், ஐ.ஏ.எஸ். அவர்களை தலைவராகப் போட்டு யார், யார் பேக்வர்ட் கம்யூனிட்டிஸ் என்பதை டிசைட் பண்ணுங்கள் என்று கொண்டு வந்தோம். அதற்குள்ளே தமிழ் நாட்டிலே என்ன ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது என்றால், தொண்டை மண்டலம் துளுவ வேளாள முதலியார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு மதம் மாறி அகமடிய முதலியார், செங்குந்த முதலியார் என்று மாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் எல்லாம் அயன் ரெட்டியார் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் திடீரென்று கொண்ட ரெட்டியாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். செட்டியார்கள், நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார்கள் தவிர மற்றவர்கள் தெலுங்குச் செட்டியார்கள் 14 தேசம், 18 தேசம் செட்டியார்கள் என்கிறார்கள்; வேளாள கவுண்டர்கள் எல்லாம் திடீரென்று வன்னிய கவுண்டர்களாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாயுடுகள் எல்லாம், நாங்கள் நாமம் போட்டுக் கொண்டு வைஷணவர்களை விட ஓசத்தி என்று சொல்லிக் கொள்கிறவர்கள் நாங்கள் சுவாமி நாயுடு என்று மாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி பயங்கரமான மத மாற்றம்; ஜாதி மாற்றம் தமிழ் நாட்டிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தினமும் காலையிலிருந்து நூறு பேர்களுக்கு தெரிந்தோ, தெரியாமலோ

1984 மார்ச் 28] [டாக்டர் கே. செளரிராஜன்]

கையெழுத்துப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். (குறுக்கீடு) மிச்சம் இருப்பது அய்யர்கள். பிள்ளைமார்கள், நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார்கள் இப்படி மூன்று தான் ; இவர்களைத் தவிர மற்ற எல்லோரும், எம்.எல்.ஏ. உள்பட ஜாதி மாற்றத்தில் இருக்கிறார்கள். எதற்காக சொல்ல வருகிறேன் என்றால், பேக்வர்ட்னசை டிட்டர்மின் செய்கிறபோது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

The caste alone should not be the criterion. There should be another criterion. That is, economic criterion must also be enforced.

அப்படி புதியதாக நிலைமைகளை தமிழகத்தில் உருவாக்கிக் கொள்கிற வரையில் இந்த ஜாதி மாற்றங்கள் தினமும் நடந்து கொண்டே தான் இருக்கும். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் 'மோஸ்ட் பேக்வர்ட்' என்று சில பேர்களை வைத்திருந்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் தன்னுடைய எண்ணங்களை சொல்கிறபோது என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. ஒரு பெரும்பான்மையான சமுதாயம் வன்னியர் சமுதாயம். அதில் மோஸ்ட் பேக்வர்ட்டாக இருக்கிறார்கள் என்று வன்னிய குல சத்திரியாஸ் என்று கிளாசிபை செய்து வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் பேக்வர்ட் லிஸ்ட்டில் அதிகமாக சேர சேர, இது நீண்டு கொண்டே போக போக, வன்னியகுல ரெப்ரசன்டேஷன் டைல்யூட் ஆகிப் போய் நிஜமாக அவர்களுக்கு ஏதாவதுகிடைக்கிறதா என்றால் இல்லையென்று தான் என்னைப் போன்றவர்கள் நினைக்கிறோம். என்னைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் எல்லாம் பார்வர்ட் கம்யூனிட்டியில் இருக்கிறோம். நாங்கள் கேட்கவில்லை. ஆனால் லெஜிட்டிமேட்டாக கிடைக்க வேண்டியது அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை ; குறிப்பாக, வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு, செங்கல்பட்டு மாவட்டங்களில் இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் ஓட்டு மொத்தமாக சேர்கிறபோது இந்த வன்னிய குல சத்திரியாசிற்கு ரெப்ரன்டேஷன் குறைந்து கொண்டே தான் போகிறது. அதோடு வருகிறபோது தந்தை பெரியார் அவர்கள் சொன்ன வகுப்பு வாரி பிரதிநிதித்துவம்.

It is much better than what we are practising today.

அந்த நிலைமை உருவானால் கூட ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. எங்களைப் பொறுத்தவரையில் பார்வர்ட்- கம்யூனிட்டியில் இருக்கிறவர்களுக்கு வகுப்பு வாரி பிரதிநிதித்துவம் வைத்தாலும் 2, அல்லது 3 பெர்சென்ட் கிடைக்கும். இப்போது இருக்கிற சிட்டீகேஷனை பார்த்தால் அவர்களுக்கு அது கூட கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை தடுத்து நிறுத்த வேண்டும்.

[டாக்டர். கே. செளரிராஜன்]

[1984 மார்ச் 28]

ஆகவே பேக்வர்ட்ஸை தீர்மானிக்கிறபோது கம்யூனிட்டிஸ், கேஸ்ட்ஸ் மட்டும் வைத்துக் கொண்டு செய்யக் கூடாது. அதையும் இங்கே சொன்னார்கள். பேக்வர்ட் கம்யூனிட்டிஸில் வசதி உள்ளவர்கள் தான் மேலும், மேலும் வசதிகளைப் பெறுகிறார்கள் தவிர கிராமப்புறத்தில் இருக்கிறவர்கள், அடித்தளத்தில் இருக்கிறவர்கள், பின்தங்கியவர்கள் முன்னேறுகிற நிலைமை இப்போது எங்கும் இல்லை என்பதாக தனது மனக்குறையை, மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணி என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் சொன்னார்கள். இவ்வளவும் நிதர்சனமான உண்மை.

Now time has come, to start rethinking.

இது சரியானது, இந்த மாதிரிசெய்வது கரெக்ட் தானா என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது.

(பிற்பகல் 1-10.)

தமிழ்நாடு பேக்வர்ட் ஸ்டேட்டாகிக்கொண்டு இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே எல்லோருமே பேக்வர்ட் ஆகிவிட்டால், திருப்பதியில் போய் மொட்டை யார் என்று கேட்டால் எப்படியிருக்குமோ, அப்படி இருக்கும். அப்புறம் பேக்வர்ட் கிளாஸ் என்பது பைத்தியக்காரத்தனமாகிவிடும் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

இந்தக் கொள்கை விளக்கக்குறிப்பிலே எனக்கு ஏற்பட்ட சில சந்தேகங்களை எடுத்துக்காட்டி, அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நான் விவரம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

One prize at State level to the value of Rs. 500 each is awarded to one boy and one girl belonging to Backward Classes and Denotified Communities who secure the highest marks in S.S.L.C. examination.

என்று போட்டிருக்கிறீர்கள். இது எஸ். எஸ். எல். சி-யிலே பேக்வர்ட் கிளாஸை சேர்ந்த மாணவன் அதிகமாக மார்க் வாங்கினால் தரப் போகிறீர்களா, அல்லது ஸ்டேட்டில் பர்ஸ்ட் ராங்க் வாங்கினால் மட்டும் தரப் போகிறீர்களா? இதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 28] [டாக்டர். கே. செளரிராஜன்]

ஹாஸ்டல் கட்டிக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். கிட்டத்தட்ட 483 ஹாஸ்டல்கள் கட்டிக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில், பல இடங்களில், இந்த பேக் வர்ட் கிளாஸ் ஹாஸ்டல் கட்டுவதற்கு நிதி வசதி இல்லாமல் இருப்பதால், வாடகைக் கட்டிடத்திலே அவற்றை வைத்து இருக்கிறீர்கள். அரசாங்கம் கொடுக்கும் வாடகை எவ்வளவு இருக்கும் என்பது நமக்கு எல்லாம் தெரியும். ஒரு இடத்தை அரசாங்கம் வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு விட்டது என்று சொன்னால், அந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரர் எப்போது அரசு அதை காலி செய்யும் என்றுதான் பார்த்துக்கொண்டு இருப்பான். ஆகவே அவன் பெறுகின்ற வாடகையில் அந்த இடத்திற்கு மேற்கொண்டு வசதிகளோ அல்லது வெள்ளை அடித்துக்கொடுப்பது போன்ற வசதிகளோ செய்ய முடியாது. ஆகவே, அந்த தனியார் வீடுகளில் உள்ள ஹாஸ்டலில் வெள்ளை அடிப்பது என்பதோ, மற்ற சுகாதார வசதிகள் செய்வது என்பதோ நிச்சயமாக இருக்க முடியாது. ஆகவே, நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

Why not we see that all the private buildings are acquired? We can make provisions to see that the buildings are acquired by the Government at a reasonable rate and pay the compensation to the owner.

இன்றைக்கு ஹாஸ்டல்கள் கட்டுவதற்காக 70 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். இவற்றையெல்லாம் கட்டுவதற்காக எஸ்டிமேட் தயாரித்து, கட்டி முடிப்பதற்குள் பொருள்களின் விலை பன்மடங்கு உயர்ந்துவிடும். ஆகவே, இந்தத் தொகைக்குள் கட்டமுடியாது. ஆகவே, ஆதற்காக

We must try to see that all the buildings and all the hostels located in private houses are compulsorily acquired.

அதற்காக ஒரு ப்ரொவிஷன் செய்ய வேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டி ரெயினிங் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதிலே சொல்கிறபோது, அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற டிரெயினிங் என்னவென்று சொன்னால், பாக்வர்ட் கம்யூனிட்டியை பொறுத்தவரையில், இன்டஸ்டிரியல் டிரெயினிங் செண்டர் கள்தான் தெரியும் போல் இருக்கிறது.

[டாக்டர். கே. செளரிராஜன்]

[1984 மார்ச் 28]

Industrial Training Centres are functioning for the Welfare of Denotified Communities and Backward Classes. Training Centres in Tailoring and Ready-made Garments. Tailoring and Embroidery Centre and so many other Tailoring Centres.

அந்தத் தொழில் தவிர வேறு தொழில் அந்தப் பெண்களுக்கு தெரியாதா ?

There are so many jobs. You can train them in Carpentry. Gold-smithy, Welding, Electrical rewinding and Automobile Engineering

என்று இந்த மாதிரி பல தொழில்கள் இருக்கிறபோது, அந்தத் துறை ஏன் இந்த டெயிலரிங் பயிற்சியை மட்டும் கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. வேறு எந்தத் தொழிலையும் அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

பெண்கள் என்றால் இன்றைக்கு எலெக்ட்ரானிக் இன்டஸ்ட்ரியில் எத்தனையோ பேர் வேலை செய்கிறார்கள். மெக்கானிக்கல் எஞ்சினீயரிங் படித்தவர்கள் எவ்வளவோ பேர் இருக்கிறார்கள். ஆகையால்,

You must try to train them in various trades and not in tailoring and embroidery only.

அதுவும். பாக்வர்ட் கிளாசுக்கு என்று சொல்கிறீர்கள். ஒரு ஐயர் பெண், ஒரு முதலியார் பெண் ஒரு பார்வர்ட் கம்யூனிட்டிப் பெண் தையல் வேலை கற்றுக்கொடுக்க வருகிறேன் என்று சொன்னால் அதற்கு ஏன் ஏற்பாடு செய்யக் கூடாது? இந்த மாதிரி தையல் வேலை கற்றுக்கொடுக்கிறேன், பிரம்பு பின்னுகிற வேலை கற்றுக்கொடுக்கிறேன், கூடை பின்னுகிற வேலை கற்றுக்கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறபோது.

The moment a person is prepared to set up a menial job, where is the question of community, whether it is backward or forward.

1984 மார்ச் 28] [டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்]

அதில் அர்த்தமே இல்லை. ஆகவே, இந்த அடிப்படையில் பார்ச்சூம்போது

Backward Classes Department must take over some of the Social Welfare activities like training the people in different trades and different industries, so that all the people particularly women, who are economically backward are also included in that.

என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் சம்பந்தமாக ஒரு சப்ஜெக்ட் வந்திருக்கிறது. அதாவது,

“Government have decided to select 20 law graduates from among Backward Classes and Denotified Communities each year and place them under senior and famous Lawyers who are specialists in different fields for 3 years so that the candidates may secure sufficient experience.”

நானும் பார்த்தேன், எனக்கு விளங்கவே மாட்டேன் என்கிறது

Who is senior? Who is famous?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கேசில் சிக்கிக் கொண்டவர்களுக்குத்தான் யார் யார் சீனியர், யார் யார் ஸீபேமஸ் என்று தெரியும்.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : அதற்காக நான் கேசில் சிக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களா? நான் ஒரு ஆர் பிட்டரியாக ஒரு ‘வார்னிங்’ மாதிரி சொல்கிறேன். ஸீபேமஸ் அன்ட் சீனியர் என்று சொல்லும்போது எங்களைப் போன்றவர்களைப் போட்டுவிடக்கூடாது, வேண்டியவர்களைப் போடுகிறார்கள் என்ற தவறான எண்ணம் வரக்கூடாது என்பதற்காக முன் எச்சரிக்கையாக

‘Lawyer who pays the maximum income tax’

[டாக்டர் கே. செளரிராஜன்]

[1984 மார்ச் 28]

என்றாவது வைத்துக்கொள்ளுங்கள். கேஸ் இல்லாத வக்கீல் டாக்ஸே கட்டுவதில்லை; இன்றைக்கு பாதி வக்கீல்கள் டாக்ஸ் எதுவும் கட்டுவதே கிடையாது. அடுத்தபடியாக சப்ளை ஆஃப் டூல்ஸ் என்பதை அழகாகப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சிதம்பரம் கூட சொன்னார், இது குறைந்து கொண்டு வருகிறது என்று. ஒரு பார்பருக்கு ஒரு கத்தி, அடப்பம் கொடுத்தால் அதை 10 வருஷத்துக்கு வைத்துக் கொள்வார். டோபிக்கு ஒரு இஸ்திரி பெட்டி கொடுத்தால் அதை 10, 15 ஆண்டு வைத்திருப்பார். அதனால், எண்ணிக்கை குறைந்திருக்கிறது. 8,000, 7,445, 6,250 என்ற அளவில் குறைந்து வந்திருக்கிறது. கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே இப்படி சொல்லியிருந்தாலும், எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல் வருஷாவருஷம் வாங்கியவர்கள்தான் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது. அதை கண்காணிக்க வேண்டும். போன வருஷம் கத்தி, அடப்பம் வாங்கிச் சென்ற பார்பர்தான் இந்த வருஷமும் வாங்குகிறார். போன வருஷம் இஸ்திரி பெட்டி வாங்கிச் சென்ற டோபி தான் இந்த ஆண்டும் வாங்குகிறார். புதிதாக வருகிறவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று தகவல் வந்திருக்கிறது. இதிலே முறைகேடு இருக்கிறது, டீப்ளிகேஷன் இருக்கிறது என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. அரசாங்கம் அதைக் கொஞ்சம் கவனித்து, கண்காணிக்க வேண்டும்.

இறுதியாக, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று பேசுகின்ற நேரத்தில் இன்னும் அதிகமான தொகையை அடுத்த ஆண்டுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, கடைசியாக 'வைண்டிங் அப்' செய்து பேசக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்திருப்பதால், பல நண்பர்கள் பேச முடியாத காரணத்தால் இரண்டு தொகுதிகள் பற்றிய விவரத்தை என்னிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அதைச் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்தில் கள்ளர் சீரமைப்புப் பள்ளிகள் எல்லாம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்டவை. எல்லாம் பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பழுதுபார்த்து, மேலும் புதிய கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கும், ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் உட்கார தேவையான மர இருக்கைகளையும் செய்துதர அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமங்கலம் தொகுதியில் திருமங்கலத்திலுள்ள அரசினர் கள்ளர் மாணவியர் இல்லத்திற்கு புதிய விடுதி கட்டடம் 9 இலட்சம் ரூபாய்ச் செலவில் சென்ற ஆண்டு கட்டப்பட்டது. இந்த மாணவியர் இல்லத்தில் இன்னும் 200 பேர்கள் கூடுதலாகத் தங்க வசதி இருக்கிறது. எனவே அந்த இடத்தில் வரும் ஆண்

1984 மார்ச் 28.] [டாக்டர் கே. சௌநிராஜன்]

டிப் மேலும் 200 டிநோட்டிபைடு கள்ளர் சமுதாயத்தை சேர்ந்த மாணவியர்களைச் சேர்த்து, அவர்கள் தங்குவதற்கு உடனடியாக வசதி செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் றேன்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை மட்டும் சொல்கிறேன். இந்தப் பள்ளிகளை எல்லாம் எடுத்துப் பார்க்கும்போது தந்தை பெரியார் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வார்கள். பிராமணர் சமுதாயம் முன்னேறுவதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், பிராமணர்கள் படித்தவர்கள், பிள்ளைகள் வீட்டுக்கு போனவுடன் அந்த குழந்தைகளை படி, படி என்று தாய்மார்கள் சொல்வார்கள்.

(பிற்பகல் 1-20)

அதேபோல் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள், அந்த ஹாஸ்டலில் படிக்கிறார்கள். நலிவுற்ற நிலைமையில் உள்ள பிற்பட்ட வகுப்பினைச் சார்ந்த பெண்கள் மிகத் தரமான, நல்ல முறையிலே, மிகக் கெட்டிக்காரர்களாக விளங்குகிறார்கள். கல்வியில், அந்த ஹாஸ்டலில் உள்ள வசதிகளைப் பார்த்தால், அதிகமாக கிட்டத்தட்ட 75 சதவீதம் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு இருக்கிறதே தவிர, பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்த மாணவிகளுக்கு இல்லை என்று தெரிகிறது. தந்தை பெரியார் அவர்களின் வாரிசாகத் திகழ்கின்ற நீங்கள், பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்த மாணவியர்களுக்கு அதிகமான, தரமான கல்வியை அளித்தால் தான், நிச்சயமாக சமுதாயத்திலே ஒரு புரட்சிக்கு வகை செய்தவர்களாக ஆவீர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

8. அறிவிப்பு.

பேரவை அலுவல்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : இன்று (28—3—1984) கூடிய அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளுக்கு இணங்கப் பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் கீழ்க்கண்டவாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைப் பேரவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

29—3—1984 (வியாழன்) } ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்ட
முதல் 31—3—1984 } படி-மாற்றம் ஏதும் இல்லை.
(சனீ) முடிய.

1984 மார்ச் 28]

7. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1984-85 வாக்கெடுப்பு -
தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண். 32 — பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியோர்
நலன் — தொடர்ச்சி:

மாண்புமிகு திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்ட நலத்துறை மானியக் கோரிக்கையில் 13-க்கும் மேற்பட்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே தெளிவாக தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம், ஆரம்பத்திலே, அரசினுடைய சில நல்ல திட்டங்களைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னதற்காக நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் இறுதியிலே பேசுகின்றபோது, என்னென்ன கேள்விகளை எழுப்பினார்களோ, அதற்கெல்லாம் நான் பதில் அளிக்க விரும்புகிறேன். இங்கே பேசிய பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள், இந்தப் பிற்பட்ட நலத்துறைக்கு குறைந்த தொகையை ஒதுக்கியிருப்பதாகவும் இந்தப் பத்து கோடி போதுமா என்றும் கேட்டார்கள். நாம் இன்னும் எவ்வளவு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கித் தந்தாலும், இந்தப் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்குப் போதிய அளவிற்கு அவர்களுடைய கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, பொருளாதாரம் போன்றவற்றில் அவர்களை உயர்த்த முடியுமா என்பதிலே, இன்னும் பல ஆண்டுகள் திட்டமிட்டு செயல்படுத்தினால்தான் அது நிச்சயமாக முடியும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே பிற்பட்ட நலத்துறை மட்டும், இந்தப் பிற்பட்ட மக்களாக இருக்கிற, பெரும்பான்மை மக்களுக்கு, சாதனைகளைச் செய்யவில்லை. பிற்பட்ட நலத்துறை என்று எடுத்துக்கொண்டால், கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, பொருளாதாரம் போன்ற அப்படிப்பட்ட சில குறிப்பிட்ட வரையறைக்குட்பட்டு சிலத்திட்டங்களை, இந்தத் துறை செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறது. அதே நேரத்தில் இங்கே ஏழ்மை நிலையில் உள்ள பல்வேறு பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் பயன்படுகிற அளவிலே, பல்வேறு திட்டங்கள், பல்வேறு துறைகளின் மூலமாக, பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவிலே நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொஞ்சம் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய துறையைப் பற்றி பின்னால் தெளிவாகச் சொல்கிறேன் என்றாலும், இங்கே சத்துணவு திட்டம் பெரும்பான்மையாக இருக்கிற பிற்பட்ட மக்களுடைய குழந்தைகளுக்குத் தான் சென்றடைகிறது. அதைப்போல தன்னிறைவுத் திட்டம், இதுவரையிலும் கிராமப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு வேண்டிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில், அவர்கள் விரும்புகின்ற வகையில் ஏதாவது திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றதா என்றால் இல்லை. இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாகத்தான் பெரும்பான்மையாக வாழ்கிற

[திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்]

[1984 மார்ச் 28]

அந்த மக்களுக்குப் பல்வேறு நல்ல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டு இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கும் இதற்கும் எவ்வளவு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் எல்லாம் அறிந்திருக்கிறீர்கள்.

அதைப்போல ஏழ்மை நிலையில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு குடும்பத்தில் ஒருவருக்கு வேலை அளிக்கிற திட்டமும் பெரும் பாலும் பிற்பட்ட மக்களுக்குத்தான் போய்ச் சேருகிறது. அதைப்போல ஆதரவற்ற பெண்களுக்கும், பல்வேறு சமூகநலத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு, அதுவும்கூட இந்தப் பிற்பட்டச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்குத்தான் போய்ச் சேருகிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்வதில் பெருமை அடைகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்தலைமை.)

அதைப்போல ஒருங்கிணைந்த குழந்தைகள் நலப் பணிகள் திட்டம், படித்த இளைஞர்களுக்குப் படி வழங்குகிற திட்டம் போன்ற பல்வேறு திட்டங்கள் பல்வேறு துறை அமைச்சர்களால் செய்யப்பட்டு, இந்தப் பிற்பட்ட மக்களுக்கு அவைகள் எல்லாம் பயன் அளித்து வருகிறது என்பதை நான் உங்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏன் என்றால் 10 கோடி போதுமா என்று கேட்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தத் தமிழ் நாட்டில் உள்ள பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்காக, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக, அவர்களுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்துவதற்காக பிற்பட்ட நலத்துறை என்று 1969-ல் இதற்காக என்று தனியாக ஒரு துறை உருவாக்கப்பட்டது. இதற்கு முன்னாலே இந்தத் துறையை கிட்டத்தட்ட 1949 வரையில் தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையர் அவர்கள் கவனித்து வந்தார்கள். அதேபோல் டி. அண்ட் சி. இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களைக் காவல்துறையினர் கவனித்து வந்தார்கள். 1—4—1949 முதல் 1969 வரை ஆதி திராவிடர் நலத்துறை இதைக் கவனித்து வந்தது. 1969 மே மாதம் முதல், பிற்பட்ட நலத்துறை என்று ஒன்று புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப்படிப் படிப்படியாக 1949-லேயிருந்து பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த மக்களின் நலனுக்காக இந்தத் துறை பணியாற்றி வருகிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த 15 ஆண்டுக் காலமாக இந்தத் துறை தனியாக இயங்கி வந்தபோதிலும், நம்முடைய தமிழக முதல்வர், டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப் பேற்றதற்குப் பின்னாலேதான், இந்தத் துறைக்கு மிகுந்த அக்கறை காட்டப்பட்டு வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்

1984 மார்ச் 28] [திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்]

ஒரு கணம் நினைத்துப் பார்த்தால் தெரியும். இந்தத் துறைக்கு என்று ஒரு அமைச்சரைப் போட்டிருப்பது, இந்தப் பிற்பட்ட நலத்துறைக்கு ஒரு முக்கியமான சிகரமாகக் கூட இது அமைந்திருக்கிறது. இதுவரையிலும் பல்வேறு உறுப்பினர்கள், பல்வேறு கட்சித் தலைவர்கள், அத்தனை பேர்களும் இந்தத் துறைக்காக அமைச்சர் நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று பல நாட்களாகக் கோரி வந்தார்கள். இதற்கு முன்னாலேயும் அமைச்சர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்) : அவையின் முன் அனுமதியோடு அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் : பல துறைகளையும் சேர்த்து அவர்கள் கவனித்து வந்தார்கள். ஆனால் பிற்பட்டோர் நலத்துறைக்கு என்று தனியாக அமைச்சரை நியமித்தது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்தாம் என்பதை இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்வது என்னுடைய கடமையாகும். 1967-68-ல் பிற்பட்டோர் நலத்துறைக்கு 1 கோடியே 61 இலட்சத்து 40 ஆயிரம் என்ற அளவில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு, அன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் படிப்படியாக உயர்ந்தி இது 10 கோடியே 98 லட்சத்து 64 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது அரசு மேற்கொண்டு வரும் தீவிர நடவடிக்கைகளைக் காட்டுகிறது என்பதை நீங்கள் எல்லாம் உணர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்பட்டோர் நலனுக்கென எத்தனையோ திட்டங்களை இந்த அரசு நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறது. அதில் குறிப்பிடத் தக்கது, 1980 வரை, கல்வி நிலையங்களிலும், பொதுப் பணிகளிலும் 31 சதவீதமாக பிற்பட்டோர்களுக்கு இருந்த அந்த இட ஒதுக்கீட்டை, 1981-82-ல் அரசு 50 ஆக உயர்த்தி, ஆணை பிறப்பித்ததேயாகும். அதனால் 51 லட்சம் பேர்கள் அதிகமாகப் பயன் அடைந்து வருகிறார்கள்.

அடுத்து பொருளாதார மேம்பாட்டுக் கழகம். பிற்பட்ட மக்களின் கல்வி மற்றும் சமூக மேம்பாட்டிற்கு அடிப்படையாக இருப்பது பொருளாதாரம்தான் என்பதை உணர்ந்து இந்த அரசு 10 கோடி மூலதனத்தில், பிற்பட்டோர் பொருளாதார மேம்பாட்டுக் கழகம் ஒன்றை நிறுவி உள்ளது. இக்கழகம் 25-2-1982 முதல் இயங்கி வருகிறது. இக்கழகத்தின் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக அரசு இதுவரையில் 15 லட்சம் ரூபாயை பங்கு மூலதனமாக வழங்கியுள்ளது. 1984-ல் 55 லட்சத்து 47 ஆயிரம் கொண்ட மொத்த மூலதனச் செலவில் 23 தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்துவதற்காக 11 லட்சத்து 9 ஆயிரம் ரூபாயைக் கடனாக இக்கழகம் வழங்கியுள்ளது.

[திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்] [1984 மார்ச் 28]

இத்திட்டத்தின் கீழ் 717 குடும்பங்களுக்கு இதுவரை கடன் உதவி வழங்கியிருக்கிறது. வளர்ந்து வரும் சமுதாய முன்னேற்றங்களையும், மற்றவைகளையும் கருத்தில் கொண்டு, பிற்படுத்தப்பட்டோரின் பட்டியலை பரிந்துரை செய்யவும், பிறப்பித்துள்ள சலுகைகள் சரியான முறையில் பயன் அளிக்கிறதா என்பதை ஆராயவும் இரண்டாவது பிற்பட்டோர் நலக்குழு அமைக்கப்பட்டு, சிறந்த முறையில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

பிற்பட்டோர் உதவித் தொகைகளைப் பெறுபவர்களின் பெற்றோர்களின் உச்ச வருமானம் 2,500 ஆக இருந்ததை 5 ஆயிரமாக உயர்த்தியுள்ளது. அதன் மூலமாக அதிகமான மாணவர்கள் பயன் அடைகிற வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கடந்த சில ஆண்டுகாலமாக தமிழகத்தில் இருந்து ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். மற்றும் மத்திய அரசு பணிகளுக்காக வைக்கப்படும் தேர்வில் வெற்றி பெறுபவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருந்து வருகிறது.

அதிலும் குறிப்பாக பிற்பட்டோர் இனத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் சரியான வாய்ப்பு வசதிகள் இல்லாமையால் இத்தேர்வுகளில் வெற்றி பெறச் சிறமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக 1971 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்தே சென்னையில் ஒரு தனி பயிற்சி நிலையம் நடைபெற்று வருகிறது. இருப்பினும் மேலும் தீவிரமாக பயிற்சி அளிப்பதற்காக 1983 முதல் அதிக மதிப்பெண்கள் பெற்ற பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த 10 மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, புது டெல்லியிலுள்ள ராக்ஸ்டடி சர்க்கில் என்ற நிறுவனத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு வருகின்றனர்.

1983 ஆம் ஆண்டு இவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட 7 மாணவர்களில் இருவர் மத்திய அரசு பணிக்கு என்று இறுதியாக தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டனர். இன்று புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு நலிந்த நிலையில் உள்ள ஒட்டர், நரிக்குறவர், நாவிதர், சலவைத் தொழிலாளர் ஆகியவர்களுக்கு, நிலங்களைக் கையகப்படுத்தி வீட்டு மனைகள் வழங்கும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1982-83 ஆம் ஆண்டில் 13 லட்சத்து 20 ஆயிரம் மதிப்புள்ள 157.58 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டு, 2269 குடும்பங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்கப்பட்டன. 1983-84 ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டத்திற்காக 15 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதைத் தவிர, பிற்பட்ட வகுப்பினர், மற்றும் குற்ற மரபினர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர் ஆகியோரது மேம்பாட்டிற்காக அரசு பல்வேறு நலத் திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகிறது. பிற்பட்டோர் நலத்துறை மூலம் டி மற்றும் சி. மாணவர்களுக்காக 277 பள்ளிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

1984 மார்ச் 28] திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்

இப்பள்ளிகளில், 28,767 மாணவர்களும், 21,686 மாணவியருமாக மொத்தம் 50,453 பேர்கள் படித்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு கல்வி போதிக்க 1,657 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். 8 ஆம் வகுப்பு படிக்கும் டி மற்றும் சி வகுப்பைச் சேர்ந்த எல்லா மாணவ, மாணவியருக்கும், ஆண்டுதோறும் இரண்டு செட்சிருடைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இதற்கு 1984-85-இல் 25 லட்சத்து 46 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்கள் டி. மற்றும் சி. மாணவர்கள் பிற்பட்ட மாணவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு சீருடை வழங்குவதற்காக 1984-85 இல் 10 லட்சத்து 2 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மாணவர்கள் படிப்பில் ஆர்வம் கொள்ளத் தூண்டும் வகையில் மாநில, மாவட்ட அளவில் முதல் மதிப்பெண், இரண்டாம் மதிப்பெண் பெறுகிறவர்களுக்கு ரொக்கப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கென 1984-85 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் 7 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சௌந்திரராசன் அவர்கள் யாருக்கு இது என்று கேட்டார்கள். இது முழுக்க முழுக்க பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இத்துறையால் நடத்தப்படும் பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களுக்காக 1984-85 ஆம் ஆண்டிலே ரூ. 23 லட்சத்து 82 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு 40 ஆயிரம் மாணவ மாணவியர்கள் ஆண்டு முழுவதும் சத்துணவு பெற்று பசியாறி வருகிறார்கள். இதிலே கூட சத்துணவைப் புகுத்துகிறீர்களே என்று சொன்னார்கள். சத்துணவை சிறந்த உணவு என்று உலகம் எல்லாம் பாராட்டுகிற தெரசா அவர்களே பாராட்டுகிற உணவை கூட நீங்கள் குறை சொல்கிறீர்களே என்று மனவருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தேன். என்னைப் பாருங்கள் எவ்வளவு பலவீனமாக இருக்கிறேன். ஆரம்பத்தில் எனக்குப் பள்ளிகளிலே சரியான சத்துணவு தந்திருப்பார்களானால் நிச்சயமாக நாவலரைப்போல நானும் வளர்ந்திருப்பேன். (சிரிப்பு) சத்துணவு சுகதாரண உணவல்ல, திட்டமிட்டு ரேஷியோபடி போடப்படுகிற சிறந்த உணவு ஆகும். அதைக் கூட மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிற நீங்கள் விமர்சனம் செய்வது அவசியந்தானா என்று எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல் : நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது, சத்துணவு சம்பந்தமாக நான் குறை சொல்லவில்லை. தொடர்ந்து வழங்கட்டும். ஆனால் சத்துணவு என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். அமைச்சர்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகள் யாராவது அந்தச் சத்துணவு மையங்களிலே சேர்ந்து சாப்பிடுகிறார்களா? ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுடைய பிள்ளைகள் சாப்பிடுகிறார்களா என்ற அந்த புள்ளிவிவரத்தைச் சொல்ல முடியுமா?

[1984 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் : என்னுடைய பேத்தி சத்துணவு மையத்தில் சாப்பிடுகிறாள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய குழந்தைகளும் சாப்பிட்டால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சத்துணவுத் திட்டமே ஏழ்மைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள குடும்பங்களைச் சார்ந்த சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கு மதிய உணவு தரப்படவேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே வைக்கப்பட்டதே தவிர படிக்கின்ற மாணவ மாணவியர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் தர வேண்டும் என்பதல்ல. இங்கே கூட வடசென்னையிலே ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலே மார்வாடிகளும் மற்றவர்களும் இருக்கின்ற இடத்திலே எங்களுடைய பள்ளிக் கூடத்திலே சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு ஒருவர்கூட இல்லை என்று ஒரு பள்ளிக்கூடத்திலேதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் முன்னாலே ஏற்கனவே இருந்த முறையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கு கட்டாயம் சத்துணவு தரவேண்டுமென்ற ஒரு முறை இருந்தது. இப்போது 80, 82, 85 சதவீதம் பல பள்ளிக்கூடங்களிலே பயில்கின்றவர்கள் எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதல்ல. மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய பிள்ளைகள் சத்துணவு பெறாத அளவுக்குப் படித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்றால் அது மகிழ்ச்சிக்கூறிய ஒன்று, அவர்கள் அவ்வளவு வளமாக இருக்கிறார்கள், நன்றாக இருக்கிறார்கள் என்பது தான் அதற்குப் பொருள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, துறையின் மூலமாக 483 மாணவர்கள் இல்லங்களை நடத்தி வருகிறோம். பிற்பட்டவர்களுக்கு 415 விடுதிகளில் 23,028 மாணவ மாணவியர்கள் தங்கிப் படித்து வருகிறார்கள். 68 விடுதிகளில் 5,834 டி. எண். சி. மாணவ மாணவியர்கள் தங்கிப் படித்து வருகிறார்கள். மொத்தம் உள்ள 483 விடுதிகளில் 62 கல்லூரி மாணவ மாணவியருக்கும் தொழில் நிறுவன மாணவர்களுக்கு ஒன்றும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஏற்கனவே இயங்கி வரும் 483 விடுதிகளில் 50 விடுதிகளைக் கட்டுவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதுவரையில் 35 இல்லங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு திறக்கப்பட்டுள்ளன. 15 கட்டப்பட்டு வருகின்றன. எஞ்சியவை வாடகைக் கட்டடங்களில் இருந்து வருகின்றன. இங்கே கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வாடகைக் கட்டடங்களில் இருந்து வருகின்றனவே என்று குறைபட்டுக் கொண்டார்கள். இந்த ஆண்டு ஆரம்பிக்கிற 42 விடுதிகளையும் சேர்த்து கிட்டத்தட்ட 490 விடுதிகள் வாடகைக் கட்டடங்களில்தான் இருந்து தீர வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பல பேர்கள் விடுதிகள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நல்ல கட்டடமாக பார்த்து உறுப்பினர்கள் வாங்கித் தருவார்களானால் இந்தத் துறை மாணவர்கள்

1984 மார்ச் 28] திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்

சிறப்பாகத் தங்கிப் படிப்பதற்கு நன்றாகப் படிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யும். அதிலே 50 பேர்கள் போதாது, 100 பேர்கள் என்று அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். 50 பேர்களுக்கே சில வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம். அதிகமான வசதியுள்ள கட்டடங்கள் இருந்தால் 100 பேர்களாக உயர்த்தலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படும் விடுதிகள் 47 இருக்கின்றன. அதற்கு இந்த ஆண்டு 1984-85-இல் 10 லட்சத்து 7 ஆயிரம் நிதி ஒதுக்கி செயல்பட்டு வருகிறது.

நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. பழனிவேல் சரியாக உணவு போடு வதில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படி என்றால் அதைப் பரிசீலித்து தவறு ஏற்படுமானால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-40)

1983-84 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாவட்டத்தில் 2 கள்ளர் மேல்நிலைப் பள்ளியில் அறிவியல் சோதனைக் கூடம் கட்ட. 5 லட்சம் ரூபாயும், சோதனைக்கான உபகரணங்கள் வாங்க 2 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1983-84-ல் 2 மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலும் 2 கள்ளர் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் கழிவு அறை கட்டுவதற்கு 3 லட்சரூபாயும், அவற்றிற்கு போதனை உபகரணங்கள் வாங்க 18 ஆயிரம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் துறையின் மூலம் நடத்தப்படும் பள்ளிகளில் விளையாட்டுக் கருவிகள் வாங்க 1983-84-ல் 20 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. படிப்பு உதவித் தொகையாக 1984-85-ல் 3 கோடியே 25 லட்சத்து 75 ஆயிரம் ரூபாயும் டி. என். சி. மாணவர்களுக்கு 43 லட்சத்து 82 ஆயிரம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் சுமார் 3 கோடியே 69 லட்சத்து 56 ஆயிரம் ரூபாய் படிப்பு உதவி தொகையாக பிற்பட்ட மற்றும் டி. என். சி. மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழில் படிப்பு படிக்கும் மாணவ மாணவிகளுக்கு அவர்கள் பெற்றோர்களின் ஆண்டு வருமானம் 5001-லிருந்து 10,000-க்கு உட்பட்டு இருந்தால் 1981-82 வருடத்திலிருந்து 500 ரூபாய் கடன் உதவி தொகை வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

இந்த துறையின் கீழ் 3 பொது நோக்கு பொறியியல் பட்டறைகள் இயங்கி வருகின்றன. இந்தப் பட்டறைகளின் நோக்கம் பயிற்சி பெறும் மாணவர்களுக்குப் போதிய தொழில் நுட்பப் பயிற்சி அளிப்பது ஆகும். பயிற்சிக் காலம் 18 மாதங்கள். இதுவரை 479 மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் டி. என். சி. இனத்திற்கு 9 தொழில் பயிற்சி

[திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்]

[1984 மார்ச் 28]

நிலையங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவைகளையும் பொது நோக்குப்பொறியியல் பட்டறைகளையும் பராமரிக்க 1984-85 ஆம் ஆண்டு 20 லட்சத்து 23 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திறமை வாய்ந்த பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்த கல்லூரி மாணவர்களுக்குத் தேவையான பயிற்சி அளிக்கும் திட்டத்தின் கீழ் 1984-85 ஆம் ஆண்டில் ஆயிரம் ரூபாய் அடையாள நிதியாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு 1983-84-ல் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 40 ஆயிரம் ரூபாய்தான். நலிந்த பிரிவினருக்குத் தொழில் கருவிகள் வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் முடி திருத்தம் தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 100 மதிப்பிலும், சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 369 மதிப்பிலும் கல் உடைப்பவர்களுக்கு ரூபாய் 150 மதிப்பிலும் இலவசமாகத் தொழில் கருவிகள் வழங்க 1984-85 ஆம் ஆண்டில் 19 லட்சத்து 42 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 500 போயர்களுக்குத் தொழில் கருவிகள் வழங்க 75 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனிவேல் அவர்கள் சொல்கிறபோது போயர்களுக்கு ஒருவருக்கு கூட கருவிகள் வழங்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். 1978-79-ல் 100 பேருக்கும், 1979-80-ல் 250 பேருக்கும், 1980-81-ல் 250 பேருக்கும், 1981-82-ல் 500 பேருக்கும், 1982-83-ல் 500 பேருக்கும் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

திரு. என். பழனிவேல் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியில் யாருக்கும் தரவில்லை என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அப்படி அவருடைய தொகுதியில் போயர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்குத் தராமல் இருந்தால் அவர்கள் அரசுக்கு விண்ணப்பித்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே நடத்தப்படும் ஹாஸ்டலில் இடமிருந்தால் அதிக மாணவர்களைச் சேர்ப்பது பற்றி பிரச்சினையில்லை என்று அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய தொகுதியாகிய பெருந்துறையில் 100 மாணவர்களுக்கும் அதிகமாகத் தங்கிப் படிப்பதற்கான இடமிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த இடத்தில் அதிகமான மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் : அது பற்றி பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

1984 மார்ச் 28] [திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்]

சலவைத் துறை கட்டுவதற்கு இதுவரை 50 சதவீதம் கடனாகவும், 50 சதவீதம் மானியமாகவும் இருந்து வந்தது. இது, தற்போது பேரூராட்சி, நகராட்சி, மாநகராட்சி சலவைத் துறை கட்ட 75 சதவீதம் மானியமாக அளித்து உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் மேலும் அதிக அளவில் சலவைத் துறைகள் கட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்கள் முன் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கிணறு வெட்ட மானியத்தைப் பொறுத்த வரையில், டி.என்.சி. இனத்தவர்களுக்கு பாசனக் கிணறுகள் தோண்டு வதற்குக் கிணறு ஒன்றுக்கு 2,500 ரூபாய் வீதம் உதவித் தொகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்காக அரசுக்கு 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்கு 1,18,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1979-80 மற்றும் 1980-81 ஆம் ஆண்டுகளிலே 967 வீடுகள் கட்டும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இது வரை 577 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நரிக் குறவர்களுக்கு வீடுகள் என்பதைப் பொறுத்த வரையில், வடாற்காடு மாவட்டம், அரும்பகுதி கிராமத்தில், நரிக்குறவர்களுக்காக 76 வீடுகள் கட்டுவதற்கு 1983-84 ஆம் ஆண்டு திருத்திய மதிப்பீட்டில் 4 இலட்சத்து 26 ஆயிரம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கே நரிக் குறவர்களுக்குப் பல இடங்களில் வீடு கட்டித் தரவில்லை. என்று பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். பலயிடங்களிலே கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அந்த வீட்டைப் போட்டுவிட்டு எங்கோ போய் விடுகிறார்கள். என்றாலும், அவர்கள் மிக நலிந்த பிரிவினராக இருப்பதால் தொடர்ந்து வீடு கட்டும் முயற்சியிலே இந்த அரசு ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

நான் அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற பிறகு மாநில அளவில் எல்லா மாவட்ட பிற்பட்டோர் நலத்துறை அலுவலாளர்களையும் கூட்டி, மாவட்ட மட்டத்தில் உள்ள பிரச்சினைகளையும், அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கான வழி முறைகளையும் ஆராய்ந்து, மாவட்ட அளவில் விடுதிக் காப்பாளர் கூட்டங்களைக் கூட்டிக் அவர்களுடைய சிரமங்களைக் குறைப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. மாணவ மாணவியர் விடுதிகளில் திடீர் சோதனை செய்து மாணவர்களின் குறைகளைக் கேட்டறிந்து அவைகளை நிவர்த்தி செய்ய ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. விடுதிகளில் உணவு தரமாக இருப்பதற்காக ஒவ்வொரு விடுதியிலும் ஐவர் அடங்கிய குழு அமைக்க உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. மாணவ மாணவியர் விடுதிகளில் கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்தி, முன் அனுமதியின்றி வெளியே செல்வது தடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மாவட்ட மட்டத்திலே அதிகாரிகளைக் கூட்டி அரசுத் திட்டங்களின் பயன் பிற்பட்ட மக்களுக்குச் சரியான விதத்தில் போய்ச் சேருகிறதா என்று கவனிக்க ஆலோசனை நடத்தப்பட்டுள்ளது.

[1984 மார்ச் 28]

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, வீடுகள் கட்டுவதிலே பிரமலைக் கள்ளர்களுக்கு ஏற்கனவே 4,300 ரூபாய் என்று இருந்தது. அதில் 1,075 ரூபாயை அவர்கள் கட்ட வேண்டுமென்று இருந்தது. அந்தப் பணத்தை அவர்களால் கட்ட முடியாது என்று பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப் பற்றி ஒன்றும் செய்யவில்லை. இப்பொழுது 5,600 ரூபாயில் வீடு கட்டுவதாக அமைச்சரின் குறிப்பில் இருக்கிறது. ஆனால், இலாக்காவிலே விசாரித்தால், அது 8,000 ரூபாய் வரைக்கும் போக வேண்டும் ; அதில் 3,000 ரூபாயை அவர்களே கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லப் படுகிறதே. இந்த ஏழை பிரமலைக் கள்ளர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் 3,000 ரூபாயையோ அல்லது 1,075 ரூபாயையோ கட்ட முடியாமல் இருக்கிறார்களே, இதற்கு என்ன பரிகாரம் அமைச்சர் காண இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, 5,600 ரூபாய் என்பதற்காக 7,200 ரூபாயில் கட்டலாம் என்று பிற்பட்டோர் நலத்துறை அலுவலகத்திலிருந்து கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்யலாம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பழனிவேல் அவர்கள் 11 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், இது மொத்தத்தில் பிற்பட்டோருக்குப் போதுமா என்றும் கேட்டார்கள்.

தமிழக அரசால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வரும் அநேக திட்டங்களின் மூலமும் அவர்களும் பயன்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை முதலிலே நான் சொன்னேன். சிறப்பாக, ஐ.ஆர்.டி.பி. போன்ற துரித கால முன்னேற்றப் பணிகளில் அதிகமான அளவு பிற்பட்ட இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பயனடைந்து வருகின்றனர் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மண்டல் கமிஷன் அறிக்கையைப் பற்றி நம்முடைய சட்ட மன்ற உறுப்பினர் திரு. தங்கவேலு அவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை மண்டல் கமிஷன் அறிக்கையின் மீதான குறிப்புகளை மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு ஏற்கனவே அனுப்பியுள்ளது. இது தற்போது மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. இந்திய அளவில் ஒரு முடிவை மத்திய அரசு மட்டுமே எடுக்க வேண்டும். நமது மாநிலத்தில் மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகள் பல ஏற்கனவே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

1984 மார்ச் 28] [திரு எம். ஆர். கோவேந்தன்]

உதாரணமாக அரசுப் பணிகள், கல்வி நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றில் சேர்ப்பது குறித்து மண்டல் கமிஷன் சிபாரிசு செய்தது 27 சதவீதம். நாம் 50 சதவீதத்தைச் செயல்படுத்தி வருகிறோம். மண்டல் குழுவின் அறிக்கையின் மீது மத்திய அரசு முடிவு எடுத்தால் மத்திய அரசின் பணிகளிலும் பிற்பட்டவர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். எனவே விரைவில் மத்திய அரசு மண்டல் கமிஷன் சிபாரிசை ஏற்றுச் செயல்படும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-50).

நாவிதர்களுக்கெல்லாம் சலுகைகள் இப்போது வர வர, குறைந்து கொண்டு வருகின்றது என்று திரு. தங்கவேல் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்காக இந்த ஆண்டு 4 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருந்தாலும் கூட பாதி அளவில் தான் அவர்கள் விண்ணப்பித்து இருந்தார்கள். இப்போது கிராமத்தில் கூட பெட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்து சவரம் செய்வது என்பது குறைந்திருக்கின்றது. இதற்காக வேறு வகையிலே அவர்களுக்கு உதவுகின்ற வகையிலே ஆங்காங்கே முக்கியமான பேருராட்சி, ஒன்றியத் தலைமையிடங்கள் ஆகியவற்றிலே கடைகள் நடத்துவதற்கு உதவ முடியுமா என்று இந்த அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

அடுத்து, இந்த ஆண்டு புதிதாக சில முக்கியமான அறிவிப்புகளை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சட்டப் பட்ட தாரிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பது என்பது இது தமிழகத்திலே மட்டுமே செயல்படுத்தப்படும் ஒரு திட்டம் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்தியாவிற்கே பல திட்டங்களிலும் வழி காட்டியாக இருக்கின்ற தமிழகம் இதிலேயும் அப்படி இருக்கின்ற வகையில் நல்ல திட்டத்தைச் செயல்படுத்தப் போகின்றது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். சட்டக் கல்வி பயின்ற டி. அண்ட் சி., மற்றும் பிற்பட்ட வகுப்புகளைச் சேர்ந்த இளம் பட்டதாரிகள் 20 பேரைத் தேர்ந்தெடுத்து அறிவியல் சட்டம், வருமான வரி, விற்பனை வரி, தொழில், சிவில், கிரிமினல் மற்றும் பணிகளில் விதிமுறை ஆகிய சட்டத்துறைகளில் நிபுணத்துவம் பெற்று விளங்கும் பிரபல வழக்கறிஞர்களின் கீழே பயிற்சி பெறுவதற்காக மாதம் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய் வீதம் உதவித் தொகை வழங்கப்படும். பயிற்சி அளிக்கும் சட்ட நிபுணர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5,001 ரூபாய் மதிப்புதியமாக வழங்கப்படும். டி. அண்ட் சி. இனத் தவருக்கான மூன்று பொது நோக்கு பொறியியல் பட்டறைகளின் தரத்தை ஐ.டி.ஐ. தரத்திற்கு உயர்த்துவது ; இவ்வாறு ஐ.டி.ஐ. தரத்திற்கு உயர்த்துவதால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு அரசுக்கு ஏற்படும் அதிகச் செலவு 12.37 இலட்சம் ஆகும். இதன் மூலம் இந்தப் பணிகளில் பயிற்சி பெறுபவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

[திரு எம். ஆர். கோவேந்தன்] [1984 மார்ச் 28]

மத்திய அரசு தொடர்புள்ள நிறுவனங்களில் வேலை வாய்ப்பு பெறுவதற்காக ஒரு பள்ளி. ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம், வங்கி போன்ற மத்திய அரசின் தொடர்புள்ள நிறுவனங்களில் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு ஏதும் இல்லாத காரணத்தால் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள் அதிக அளவில் தேர்ச்சி பெற இயலவில்லை. எனவே இவர்களுக்குச் சிறப்பு பயிற்சி அளிப்பது அவசியம் என்ற காரணத்தால் 150 பேர்களுக்கு மூன்று மாதத்திற்கு தகுதியான தனியார் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சியளிக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவர்களில் 50 மாணவர்கள், மற்றும் 50 மாணவிகளுக்கு விடுதி வசதி செய்து தரப்படும். இதற்காக 7 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் இரண்டு இல்லங்கள் துவங்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. எல்லா மாணவர்களுக்கும் பயிற்சிக் காலக் கட்டணத்தை அரசு வழங்கும். இந்த முறையில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 500 பேர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

இந்த ஆண்டு 40 புதிய மாணவர் இல்லங்களை இந்த அரசு தொடங்கும். 1984-85 ஆம் ஆண்டில் 23,79,000 ரூபாய் செலவில் பிற்பட்டோர் நலனுக்காக மேலும் 40 மாணவர் இல்லங்களைத் துவங்க இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. புதிதாகத் திறக்கப்பட இருக்கும் அந்த 40 விடுதிகளில் 2,000 மாணவர், மாணவியர் பயன் அடைவார்கள். இவற்றிலே சுமார் 175 நபர் வேலை செய்யும் வாய்ப்பு பெறுவார்கள்.

இத்துடன் இந்தத் துறையின் கீழ் இயங்கும் மொத்த விடுதிகளின் எண்ணிக்கை 525 ஆக உயரும்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் கேட்ட கேள்விகளுக்கும், கருத்துக்களுக்கும் நான் ஓரளவுக்குப் பதில் சொல்லி இருக்கிறேன். ஏதேனும் விட்டுப் போய் இருந்தால் கூட அவர்களுடைய கருத்துக்களை மனதிலே எண்ணி சிறப்பாக நான் செயல்படுவேன் என்று கூறி உங்களுடைய வெட்டுப் பிரேரணைகளை எல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவற்றது. அடுத்து வாக்கெடுப்பு. திரு. ரா. கிருஷ்ணன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

1984 மார்ச் 22]

திருவாளர்கள் பெ. சு. திருவேங்கடம் மு. அப்பாத்தரை ஆகிய வர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 32— பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 10,98,64,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவற்று, 29-3-1984 காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-56 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

9. பேரவை முன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப் படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்
எதுவுமில்லை.

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனையதாள்சள்.

98. கோரிக்கை எண் 32— பிற்பட்டோர் நலத்துறை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1984-85 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

99. பிற்பட்டோர் நலத்துறையின் செயல்வினை முறைத் திட்டம், 1984-85 (ஆங்கிலம்.)